

34-35-36-37-38
Handelingen -39-40-41-42-43

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1984-1985

Vergaderingen van juni 1985

SUBSIDIERING PRIVAATRECHTELIJKE NEDERLANDSTALIGE ARCHIEF- EN
DOCUMENTATIECENTRA
SUBSIDIEREGELING POLITIEKE VORMINGSINSTELLINGEN
WIJZIGING WAARBORGGRENS GEWEST BEVORDERING ECONOMISCHE EXPANSIE
PREVENTIEF BEDRIJFSBELEID
SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN
SUBSIDIEREGELING NEDERLANDSTALIG ONTWIKKELINGSWERK VOOR
VOLWASSENEN
SUBSIDIERING PARTICULIERE SPORTINFRASTRUCTUUR
ERKENNING NIET-OPENBARE TELEVISIEVERENIGINGEN
VERBREIDING AUDIOVISUELE PROGRAMMA'S VAN PLAATSELIJK BELANG
WIJZIGING EN AANVULLING WET RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDEBOUW
WIJZIGINGJACHTWET
BEVOEGDHEID GEMEENSCHAP PERSOONSGEBONDEN AANGELEGENHEDEN
BIJZONDERE JEUGDBIJSTAND
ADMINISTRATIEF TOEZICHT OP GEMEENTEN
MOTIE VOORKOMING DISCRIMINATIE IDEOLOGISCHE EN FILOSOFISCHE REDENEN
OMVORMING COMMISSARIAAT-GENERAAL INTERNATIONALE CULTURELE
SAMENWERKING
SAMENWERKINGSAKKOORD MET DUITSTALIGE GEMEENSCHAP
MILIEUVERGUNNING
BELEID GEMEENSCHAP INTERNATIONALE CULTURELE SAMENWERKING

Inhoud

Nr. 34 **Maandag 24 juni 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1123

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1123

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1123

Ontwerp van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Advies van de Raad van State
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Verslagen
Indiening, blz. 1124

Aanvullend verslag
Indiening, blz. 1125

Motie
Indiening, blz. 1125

Opmerking van het Rekenhof
Indiening, blz. 1125

Interpellatie (R.v.O. art. 67)
Indiening, blz. 1125

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)
Dringende vraag van de heer J. DeMol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de plannen om Nieuwdonk-B erlare uit te bouwen tot een recreatiecentrum, blz. 1125

Vragen (R.v.O. art. 66)
Vraag van mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de aankoop, de verhuring en de bestemming van de Villa Maritza te Oostende, blz. 1126

Vraag van de heer D. Vervaeet tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de onverantwoorde televisie-uitzending, door de BRT, van de geweldadigheden die de voetbalmatch Juventus-Liverpool voorafgingen, blz. 1127

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het waterzuiveringsbeleid en het reinigen van de oppervlaktewateren, blz. 1128

Vraag van de heer D. Vervaeet tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de loodvergiftiging ten gevolge van schilderwerk aan hoogspanningsmasten

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de loodvergiftiging ten gevolge van schilderwerk aan hoogspanningsmasten, blz. 1128

Vraag van de heer E. Baldewijns tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het storten van vliegass te Genk-Sledderlo, blz. 1129

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul c.s. houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra – 308 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1130
Sprekers : de heren P. Breyne, verslaggever, W. Seeuws, L. Dierickx, A. De Beul, Minister K. Poma

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1133

Voorstel van decreet van de heren G. Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elewycq en P. Van Grembergen houdende de subsidie-regeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen – 331 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1135
Sprekers : de heren W. Seeuws, verslaggever, E. Beysen, G. Verhaegen, L. Dierickx, J. Van Elewycq

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1143

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie – 307 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1147
Sprekers : de heren P. Deprez, verslaggever, O. Van Ooteghem, Minister H. Schiltz

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1149

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1150

Nr. 35 **Maandag 24 juni 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1151

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid – 299 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1151
Sprekers : de heren P. Deprez, verslaggever, A. Denys, N. De Batselier, M. Olivier, O. Van Ooteghem, Minister G. Geens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1161
Spreker : de heer L. Bril

Ontwerp van decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – 304 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking, blz. 1165
Sprekers : de heren M. Olivier, L. Bril, O. Van Ooteghem, N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1169
Sprekers : de heer O. Van Ooteghem, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1172

Nr. 36 **Dinsdag 25 juni 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1173

Ontwerp van decreet houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk – 315 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1173
Sprekers : de heren M. Decoster, verslaggever, P. Breyne, W. Seeuws, L. Dierickx, E. Beysen, A. De Beul, Minister K. Poma

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1183
Spreker : Minister K. Poma

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende subsidiëring van werken tot het oprichten en/of verbeteren van private sportinfrastructuur – 24 (1981-1982) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1190
Sprekers : de heren P. Breyne, verslaggever, W. Seeuws, A. Diegenant, Minister K. Poma
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1198

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1199

Nr. 37 **Dinsdag 25 juni 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1201

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1201

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1201

Motie van orde

Voorstel tot verdaging van een beraadslaging, blz. 1201

Sprekers : de heren A. DeBeul, J. Van Elewycq, mevrouw M. Smet, Minister K. Poma, mevrouw W. Demeester-De Meyer

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de instandhouding van het cultureel patrimonium en de monumenten die eigendom zijn van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1203

Sprekers : de heer J. De Mol, Minister K. Poma

Ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen – 303 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 9

Voorstel van decreet van de heer H. Van Rompaey c.s. houdende regeling van het verbreiden van audiovisuele programma's van plaatselijk belang via de netten voor distributie van radio-omroepuitzendingen in de woningen van derden – 221 (1982-1983) – Nrs. 1 en 2

Stemming over het voorstel tot verdaging van de beraadslaging, blz. 1206

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Algemene bespreking, blz. 1206

Sprekers : de heren I. Van Belle, Minister K. Poma, H. Van Rompaey, J. Van Elewycq, G. Verhofstadt, G. Temmerman, A. De Beul, L. Van den Bossche, J. De Seranno, E. Beysen, mevrouw M. Van Puymbroeck

Ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen – 303 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 9

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1239

Sprekers : de heren J. Van Elewycq, Minister K. Poma, de heren A. De Beul, L. Van den Bossche, I. Van Belle, G. Verhaegen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1253

Nr. 38 **Woensdag 26 juni 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1255

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1255

Voorstel van decreet van de heer T. Kelchtermans c.s. houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van stebouw

Algemene bespreking, blz. 1255

Sprekers : de heren J. De Mol, J. Leclercq, H. Van Rompaey, verslaggever, T. Kelchtermans, Minister Akkermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1262

Spreker : de heren J. De Mol, H. Van Rompaey

Ontwerp van decreet houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 – 310 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1264

Sprekers : de heren E. Desutter, verslaggever, G. Temmerman, L. Dieckx, Minister P. Akkermans, J. De Mol

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1274

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1275

Nr. 39 **Woensdag 26 juni 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1277

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1277

Nota over de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake persoonsgebonden aangelegenheden

Ontwerp van resolutie

– 312 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Debat, blz. 1277

Sprekers : de heren P. Tant, verslaggever, W. Peeters, E. Beysen, G. Verhaegen, Minister G. Geens

Ontwerp van decreet inzake bijzondere j eugdbij stand

– 309 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1287

Sprekers : de heren A. Bourgeois, verslaggever, G. Verhaegen, E. De Groot, L. Van den Bossche, D. Vervaeke

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1296

Ontwerp van decreet inzake bijzondere j eugdbij stand

– 309 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1296

Spreker : Minister R. Steyaert

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1298

Ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten – 321 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot verwijzing naar Commissie, blz. 1305

Sprekers : Minister M. Galle, de heren J. Van Elewycq, A. De Beul, G. Verhaegen, E. Beysen, E. Vankeirsbilck, P. Tant

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1307

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer D. Vervaeke tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de vaagheid en de onduidelijkheid van de directe planning van het Ontwerpplan Afvalstoffen 1986-1990, Deel Vlaams-Brabant

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het Ontwerpplan Afvalstoffen 1986-1990, blz. 1307

Sprekers : de heren D. Vervaeke, F. Geyselings, D. Horlait, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu Waterbeleid en Onderwijs, over de beveiliging van de bevolking tegen brand- en explosiegevaar in de nabijheid van opslagplaatsen van vloeibaar gas, blz. 1313

Sprekers : de heer F. Geyselings, Minister J. Lenssens

Indiening van moties, blz. 1316

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het laks beleid en de tekortkomingen in verband met milieuproblemen nabij stortplaatsen en de watervervuiling in het bijzonder, blz. 1317

Sprekers : de heer F. Geyselings, Minister J. Lenssens

Indiening van moties, blz. 1321

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1321

Nr. 40 **Donderdag 27 juni 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1323

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Dupré tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van

Economie en Werkgelegenheid, over de verheffing van het Arrondissement Turnhout van ontwikkelingszone categorie 2 naar ontwikkelingszone categorie 1 en de verlening van dezelfde EFRO-steun aan het Arrondissement Turnhout als aan de Provincie Limburg, blz. 1323

Sprekers : de heren J. Dupré, J. Sleeckx, Minister G. Geens

Samenstelling van een Commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1329

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer T. Kelchtermans tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de problemen in de sector sociale huisvesting, blz. 1329

Sprekers : de heer T. Kelchtermans, Minister J. Buchmann

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsmi-
nister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Vlaamse Executieve ten opzichte van de economische reconversie van de Rupelstreek, blz. 1323

Sprekers : de heer E. De Groot, Minister G. Geens

Interpellatie van de heer F. Piot tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Vlaamse Executieve in verband met de gewenste verlenging van het statuut van ontwikkelingszone van Noord-Hageland, blz. 1336

Sprekers : de heer F. Piot, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1339

Nr. 41 **Donderdag 27 juni 1985**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1341

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1341

Samenstelling van een Commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1341

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1341

Sprekers : de heren J. De Seranno, J. Van Elewycq

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsmi-

nister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de toenemende bodemerosie ten gevolge van de ruilverkaveling van landbouwgronden, blz. 1341

Sprekers : de heren F. Geyselings, J. De Seranno

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1345

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1345

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul c.s. houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra – 308 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1345

Sprekers : de heren L. Dierickx, F. Swaelen

Voorstel van decreet van de heren G. Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elewycq en P. Van Grembergen houdende de subsidie-regeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen – 331 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmen, blz. 1346

Hoofdelijke stemming, blz. 1347

Spreker : de heer L. Dierickx

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie – 307 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1348

Hoofdelijke stemming, blz. 1348

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie van Preventief Bedrijfsbeleid

– 299 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmen, blz. 1349

Sprekers : de heren N. De Batselier, R. Declercq

Hoofdelijke stemming, blz. 1350

Sprekers : de heren E. Beysen, N. De Batselier

Ontwerp van decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – 304 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 8

Aangehouden stemmen, blz. 1352

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Hoofdelijke stemming, blz. 1356

Spreker : de heer N. De Batselier

Ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen

– 303 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 9

Motie ter voorkoming van discriminatie om ideologische en filosofische redenen – 342 (1984-1985) – Nr. 1, blz. 1357

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Ontwerp van decreet houdende subsidiëring van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidiëring voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk – 315 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmen, blz. 1358

Hoofdelijke stemming, blz. 1359

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. betreffende de subsidiëring van het oprichten, verbeteren en/of aankopen van private sportinfrastructuur – 24 (1981-1982) – Nrs. 1 tot 5

Hoofdelijke stemming, blz. 1360

Voorstel van decreet van de heer T. Kelchtermans c.s. houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw – 286 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemming, blz. 1361

Hoofdelijke stemming, blz. 1362

Sprekers : de heren J. Leclercq, J. De Mol

Ontwerp van decreet houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 – 310 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmen, blz. 1363

Spreker : de heer L. Dierickx

Hoofdelijke stemming, blz. 1364

Sprekers : de heren G. Temmerman, J. De Mol

Nota over de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake persoonsgebonden aangelegenheden

Ontwerp van resolutie

– 312 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1366

Ontwerp van decreet inzake bijzondere jeugdbijstand

– 309 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemming, blz. 1367

Hoofdelijke stemming, blz. 1368

Sprekers : de heren L. Van den Bossche, D. Vervaeke

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de bescherming van de vos in Vlaanderen

Hoofdelijke stemming, blz. 1369

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1370

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1370

Sprekers : de heren J. De Seranno, J. Van Elewyck, G. Verhaegen, J. Leclercq

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1371

Nr. 42

Vrijdag 28 juni 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1373

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1373

Ontwerp van decreet houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap – 335 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1373

Sprekers : de heren C. De Cooman, verslaggever, H. Van Wambeke, P. Van Grembergen, E. Beysen, Minister J. B. uchmann

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1379

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap ondertekend te Alden Biesen op 22 mei 1985 – 336 (1984-1985) – Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 1380

Sprekers : de heren H. Van Wambeke, verslaggever, P. Van Grembergen, G. Verhaegen, mevrouw M. Van Puymbroeck, Minister J. Buchmann

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1383

Voorstel van resolutie van de heer H. Suykerbuyk betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking – 337 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking, blz. 1383

Sprekers : de heren H. Van Wambeke, verslaggever, P. Van Grembergen, E. Beysen

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1386

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning – 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 18

Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende reglementering voor de hinderlijke inrichtingen – 282 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1387

Sprekers : mevrouw J. DeLoore-Raeymaekers, verslaggever, de heren L. Vanvelthoven, Minister J. Lenssens, de heren G. Verhaegen, J. Bosmans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1394

Nr. 43

Vrijdag 28 juni 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1395

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1395

Mededeling van de Voonitter

Beslissing van het College van Voorzitters van de Wetgevende Kamers, van de Vlaamse Raad en van de Conseil de la Communauté française over de ontvanke-lijkheid van de motie van de heren J. Van Elewyck en A. DeBeule c.s. ter voorkoming van discriminatie om ideologische en filosofische redenen, blz. 1395

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning

– 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 19

Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende reglementering voor de hinderlijke inrichtingen – 282 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1396

Sprekers : de heer J. DeMol, mevrouw O. Lefeber, de heer L. Dierickx, Minister M. Galle, Minister J. Lenssens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1407

Sprekers : de heer J. De Mol, Minister J. Lenssens, de heren P. Matthys, F. Geyselings, J. Leclercq, L. Vanvelthoven

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1426

Sprekers : Minister M. Galle, de heren G. Temmerman, V. Vanderheyden, J. Desseyn, J. Van Elewyck, G. Verhaegen, P. Van Grembergen, M. Olivier

Ontwerp van decreet houdende vaststelling voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten – 321 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking, blz. 1427

Sprekers : de heren E. Vankeirsbilck, verslaggever, J. Desseyn, Minister M. Galle

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1435

Voorstel van decreet van de heer E. Desut-

ter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw – 66 (1981-1982) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1440

Spreker : de heer R. Van Rompaey, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1440

Ontwerp van decreet houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap – 335 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1440

Spreker : mevrouw M. Van Puymbroeck

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ondertekend te Alden Biesen op 22 mei 1985

Hoofdelijke stemming, blz. 1442

Voorstel van resolutie van de heer H. Suykerbuyk betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking – 337 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1442

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning

– 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 19

Aangehouden stemmen, blz. 1443

Sprekers : de heren D. Vervaeke, L. Vanvelthoven, J. DeMol, Minister J. Lenssens

Hoofdelijke stemming, blz. 1452

Sprekers : de heren L. Vanvelthoven, J. De Mol

Ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten – 321 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1453

Voorstel van decreet van de heer E. Desutter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw – 66 (1981-1982) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1454

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1455

VOORZITTER : de heer J. Pede

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

F. Colla, H. de Bruyne ; gezondheidsredenen.

L. Pans, L. Tindema'ns ; buitenslands.

A. Bonnel, G. Cardoen, E. Cuvelier, J. Gabriels, A. Laridon, J. Valkeniers ; ambtsverplichtingen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, ik deel u mede dat de interpellatie van de heer Matthys tot Minister Lenssens is ingetrokken en dat de behandeling van het voorstel van decreet van de heer Olivier c.s. houdende regeling van het houden en het kweken van en het bevoorraden in vogels, alsmede het organiseren van vogelwedstrijden is verdaagd, daar de bevoegde Commissie tot een tweede lezing

dient over te gaan,

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

Beslissing van het College van Voorzitters van de Wetgevende Kamers, van de Vlaamse Raad en van de Conseil de la Communauté française over de ontvankelijkheid van de motie van de heren J. Van Elewycq en A. De Beul c.s. ter voorkoming van discriminatie om ideologische en filosofische redenen
— 342 (1984-1985) — Nr. 2

De Voorzitter : Dames en heren, thans doe ik voorlezing van de beslissing van het College van Voorzitters van de Wetgevende Kamers, van de Vlaamse Raad en van de Conseil de la Communauté française over de ontvankelijkheid van de door de heren Van Elewycq, De Beul en consoorten tijdens de openbare vergadering van 27 juni 1985 ingediende motie ter voorkoming van discriminatie om ideologische en filosofische redenen inzake het ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen.

„De Voorzitter van de Senaat ;

De Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers ;

De Voorzitter van de Vlaamse Raad ;

De Voorzitter van de Conseil de la

Communauté française ;

Vergaderend in College op vrijdag 28 juni 1985 om uitspraak te doen over de ontvankelijkheid van een gemotiveerde motie betreffende een discriminatie om ideologische en filosofische redenen ;

Gelet op de artikelen 4 en 5 van de wet van 3 juli 1971 tot indeling van de Leden van de Wetgevende Kamers in taalgroepen en houdende diverse bepalingen..., Hoofdstuk II, Afdeling 1 — Bepalingen ter voorkoming van elke discriminatie om ideologische en filosofische redenen ;

Door de Voorzitter van de Vlaamse Raad in kennis gesteld van de met redenen omklede motie die op 27 juni 1985 bij de Vlaamse Raad door de heren Van Elewycq en De Beul c.s. is ingediend met betrekking tot het debat over het ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en de teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen ;

Vaststellende dat de motie is ingediend in de bij het voornoemd artikel 4 voorgeschreven vormen ;

Uitspraak doende bij staking van stemmen ;

Verklaren de motie ontvankelijk”.

Derhalve blijft de behandeling van het ontwerp van decreet geschorst en worden het ontwerp van decreet en de motie verwezen naar de Wetgevende Kamers, die uitspraak dienen te doen over de gegrondheid van de motie.

Voorzitter

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de milieuvergunning — 291 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 19

VOORSTEL VAN DECREET van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende reglementering voor de hinderlijke inrichtingen — 282 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, het ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning maakt het voorwerp uit van sterke controversen. Niet alleen naar de inhoud maar vooral naar de juridische constructies werden veel vragen gesteld. Grotendeels is dit te wijten aan het feit dat dit ontwerp van decreet nooit voor advies aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State werd voorgelegd. De inbreng van de coördinatie van de vergunningen is nooit voor advies aan de Raad van State voorgelegd. Wel werd een advies gegeven over een inhoudelijk ander decreet betreffende de milieuvergunning. Het is dan ook niet ernstig het in de tekst te laten overkomen alsof de Raad van State over dit ontwerp een advies heeft uitgebracht. De Raad van State heeft zelfs het indienen van deze verschillende ontwerpen zwaar bekritiseerd. We citeren uit het stuk 291 (1984-1985) — Nr. 1 blz. 22 : „In de Vlaamse Executieve is men er zich dus van bewust dat het voorontwerp van decreet tot coördinatie van de bouw- en exploitatievergunningen gewijzigd zal moeten worden. De Raad van State vraagt zich dan ook af waarom men, in plaats van dat voorontwerp bij de Raad aanhangig te la-

ten, de desbetreffende adviesaanvraag niet intrekt. Niet langer om advies te vragen over een tekst, waarvan is komen vast te staan dat hij gewijzigd zal moeten worden, zou niet alleen getuigd hebben van praktische zin maar ook van een in procedureel opzicht correct gedrag.”

In de Commissie hebben we voorgesteld het advies van de Raad van State te vragen ; dit werd verworpen. Gezien echter de vele manke juridische constructies en het gebrek aan een advies, hebben we de Voorzitter om advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State verzocht.

Een belangrijke kritiek richtte zich op de coördinatie van bouw-, exploitatie- en lozingsvergunning. De wijze waarop deze in elkaar gebokst was vormde voor iedereen een onaanvaardbare werkwijze. Na vele discussies heeft men een wederzijds schorsen van de bouw- en milieuvergunning ingebouwd.

Alhoewel deze formule reeds een belangrijke verbetering inhoudt, vertoont ze nog vele gebreken. Het feit dat men geen rekening houdt met de vaststelling dat een bouwvergunning volgens artikel 44 van de wet op de stedenbouw geen betrekking heeft op overheidsdiensten, wordt zwaar over het hoofd gezien. Een amendement van onze fractie — en het gaat hier louter om een technische, juridische verbetering — werd niet aanvaard. De vraag kan gesteld waarom men de aanvraag van een milieuvergunning en de bouwvergunning niet telkens bij één instantie — in casu het College van Burgemeester en Schepenen — laat indienen. Dit College kan dan die delen van de aanvragen, die andere instanties betreffen, doorsturen. Het ware een vereenvoudiging van de procedure en het had de doorzichtigheid in de hand gewerkt.

In dit decreet wordt nu onder milieuvergunning enkel de exploitatie- en lozingsvergunning begrepen. Niettegenstaande er 18 vergunningen zijn die kunnen samengebracht worden onder de milieuvergunning, wordt dit beperkt tot twee. De huidige coördinatie van de exploitatie- en lozingsvergunning stelt echter heel wat problemen. In principe mag slechts in

minder strenge zin afgeweken worden van de nationaal vastgelegde algemene en sectoriële lozingsvoorwaarden. Deze afwijking mag slechts tijdelijk zijn en wordt opgeheven wanneer de wetenschappelijke technische evolutie dit mogelijk maakt. In dit decreet zal in principe de milieuvergunning van 20 jaar verleend worden. Vermits de lozingsvergunning hierin begrepen is en de Europese richtlijn een herziening van 4 jaar voorziet, worden hierdoor problemen geschapen. Dit betekent dat de volledige milieuvergunning — want het betreft één vergunning — moet worden herzien. Deze werkwijze kan voor juridische problemen zorgen omdat de milieuvergunning voor een duur van 20 jaar wordt afgeleverd.

De wijze waarop in dit decreet de Milieueffectrapportering (MER) en het veiligheidsrapport wordt ingevoerd, kan onze goedkeuring niet wegdragen. We kunnen ons niet van de indruk ontdoen- en dit geldt zeker voor de door u ingediende artikelen over deze materie — dat men hierdoor poogt de voorstellen van decreet van de heer Van Velthoven te doorkruisen. In dit ontwerp van decreet wordt het erg partieel ingediend ; het argument dat men hierdoor op korte termijn iets kan verwezenlijken, houdt geen steek. Het is duidelijk dat de invoering van de MER in dit decreet niet thuishoort ; dit decreet bestrijkt slechts een beperkt aantal materies terwijl de MER een ruimer werkveld heeft. In eerste instantie heeft dit decreet slechts betrekking op hinderlijke inrichtingen ; dit brengt mee dat voor andere projecten één of meerdere decreten met betrekking tot de MER moeten opgesteld. Ten tweede heeft dit decreet slechts betrekking op twee elementen van wat een milieuvergunning zou moeten zijn; naast de lozings- en exploitatievergunning zijn er nog een 16-tal andere vergunningen. De beperktheid van de MER door dit decreet bepaald, is hiermee omschreven. Zoals we reeds hoger stelden is vermoedelijk de enige bedoeling geweest de bestaande voorstellen van decreet te doorkruisen. Deze werkwijze is niet aanvaardbaar omdat op deze wijze de discussie wordt ontweken. Enkel via een apart MER-decreet kan men de discussie —

De Mol

die een maatschappelijke achtergrond heeft — opentrekken. Alhoewel het geamendeerde artikel 7 reeds een verbetering is tegenover het oorspronkelijke ontwerp van decreet, heeft men dermate veel speelruimte gelaten dat de MER — zoals deze hier verwoord is — weinig beleids- en inspraakwaarde zal hebben. Het is trouwens niet louter vanuit milieubeschermingshoek dat men aandringt op meer duidelijkheid; ook het patronaat — onder meer het VEV en de Federatie Chemische Nijverheid — wenst meer klaarheid. Ook zijn de motieven nogal verschillend. Het is toch duidelijk dat zelfs het huidige geamendeerde artikel onvoldoende is uitgebouwd. Wanneer men de evolutie in het buitenland bekijkt stelt men vast dat de beschrijving van de inhoud, de procedure en de beoordelingsmechanismen, de basisschakels zijn voor een functionerende MER. Het is niet alleen voor dit artikel, maar voor een groot deel van dit decreet, dat de Vlaamse Executieve bepaalt wat kan, hoe het kan en wanneer het kan. Dit decreet is een soort volmachtendecreet waardoor veel aan de politieke wil van de uitvoerende macht wordt overgelaten. Deze opmerking geldt a fortiori voor de milieueffectrapportering. Men mag stellen dat hierdoor de MER een begrafenis eerste klas ontvangt; van een ruime toepassing van de MER is geen sprake. Door de MER op deze weg in dit decreet te prangen wordt een brede maatschappelijke discussie voorkomen. Op deze wijze hebben de bedrijven noch de belanghebbenden zich kunnen uitspreken en hypothekeert men de MER op onaanvaardbare wijze. Zowel de bedrijven als de burger hebben immers baat bij een degelijk uitgebouwde en gereglementeerde MER. De MER, zoals zij in artikel 7 vermeld staat, geeft geen enkele aanwijzing over de ruimtelijke impact van bepaalde ingrepen. Deze MER is beperkt tot hinderlijke inrichtingen; dit betekent dat voor andere ruimtelijke en ecologische ingrepen een apart decreet MER moet worden gemaakt. Vermits reeds een MER noodzakelijk is voor een aantal nationale materies, zullen we nog verschillende decreten voor regionale materies hebben. Dat is al te gek.

Mijnheer de Minister, wie dacht dat men minstens overleg zou plegen tussen de nationale en de regionale instanties, maakt zich duidelijk begoochelingen. Mijnheer de Minister, u vondt het blijkbaar overbodig om zelf maar enig contact te hebben met Staatssecretaris Aerts.

In een parlementaire vraag van 22 mei 1985 vroegen we Staatssecretaris Aerts ondermeer het volgende: „Heeft enig overleg plaatsgevonden met Gemeenschapsminister Lenssens over het ontwerp-decreet op de milieuvergunning?” Op 14 juni 1985 antwoordde Staatssecretaris Aerts letterlijk het volgende: „Ten slotte moet ik op het eerste deel van uw vraag antwoorden dat er tot nog toe geen overleg plaatsvond met Gemeenschapsminister Lenssens over het ontwerp-decreet op de milieuvergunning.” We geloven dat het niet duidelijker kan verwoord worden; u vertikte het zelf met de Staatssecretaris overleg te plegen over de regionale en nationale materies. Dit lijkt niet zo erg, maar vooral over de overlappingsterreinen moet een duidelijk overleg plaatsvinden. Dat dit nodig was blijkt uit een antwoord van Staatssecretaris Aerts op dezelfde vraag: „Niettegenstaande er wellicht maatregelen uitgevaardigd zullen moeten worden die in het grijze veld van de bevoegdheidsverdeling tussen nationale en regionale overheid te situeren zijn, noodzaken meerdere bepalingen van de richtlijn een optreden van de nationale wetgever.” Voor zover het nodig was, hebben we aangetoond dat minstens een contact tussen u en de Staatssecretaris noodzakelijk was. De vraag dient gesteld waarom u dat niet deed? De verklaring zal wel liggen in het feit dat de MER in dit decreet moest zitten maar dat ze terzelfder tijd niet belangrijk genoeg was om er overleg over te plegen. De enige bedoeling was het voorstel van MER-decreet te door kruisen; het is daarom spijtig dat de MER op deze wijze partijpolitiek wordt gehypothekeerd. Zowel in de Commissie als in de Vlaamse Raad zijn er heel wat personen die dit sterk betreuren; zij bevinden zich zowel in de oppositie als in de meerderheid. Het is gewoon uw voortvarendheid — om een woord te gebruiken dat u in de Commissie naar mij toeslingerde — die ge-

maakt heeft dat weinigen met deze tekst tevreden zijn.

Wanneer we de ontwerp-richtlijn betreffende de milieueffect-beoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten erop nalezen, blijkt op welk een dilettantistische wijze hier tewerk wordt gegaan of zouden we niet beter zeggen op welk een geraffineerde wijze de MER wordt begraven. De in dit decreet van hinderlijke inrichtingen vermelde MER staat vele terreinen ver af van deze richtlijn. Niet alleen de procedure — we denken bijvoorbeeld aan de informatie- en inspraaktaak — maar ook de projecten die in aanmerking komen, werden dermate beperkt geïnterpreteerd dat de zin van het verwerken van een MER in een decreet voor hinderlijke inrichtingen totaal elke zin verliest. Men kan zich terecht afvragen waarom men de tekst van de richtlijn niet heeft overgenomen.

Waarom wordt de vermelding over de voornaamste alternatieven die de opdrachtgever heeft onderzocht weggelaten? Waarom moet niet vermeld worden — in het licht van de milieueffecten — waarom een bepaalde keuze gebeurde? Waarom wordt wel een tewerkstellingsrapport voorzien? De bedoeling van dit laatste lijkt duidelijk: een bij komend drukkingsmiddel te hebben indien de milieunadelen te sterk zouden zijn. Een tewerkstellingsrapport heeft uiteraard niets maar dan ook niets te maken met een MER. Uiteraard heeft men dat ingebouwd om bepaalde evenwichten te bereiken of het aanvaardbaar te maken maar volgens mij hoort het er gewoon niet in thuis.

Een volgend punt is in dit decreet ook heel zwak uitgewerkt, om het zacht uit te drukken.

Inspraak en participatie zijn mode-woordengeworden. Men kan geen politiek debat meer voeren, geen partij- of verkiezingsprogramma doornemen of het staat bol van het streven naar een grotere betrokkenheid van de burger bij het bestuur. De realiteit is echter meestal wel anders. Het ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning heeft duidelijk nog niet gehoord over inspraak, informatieoverdracht en participatie. Op dit

De Mol

vlak is het decreet blijkbaar geschreven in tijden waar de burger als een onwetende en vervelende pottenkijker werd beschouwd. De inspraak- en informatietaak is immers beperkt tot de klassieke verouderde inspraakmechanismen : openbaar onderzoek en eventuele informatievergaderingen. Vermits het de Vlaamse Executieve is die de nadere regels in verband met de organisatie van deze inspraak bepaalt, maken we ons echter geen begoocheling. We interpelleerden hier enkele maanden terug reeds over de wijze waarop de ambtenaren tot de zwijgplicht worden gedwongen. Het oubollig karakter van deze omzendbrief en de georganiseerde heksenjacht naar loslippige ambtenaren zijn zeker geen waarborg voor het uitbouwen van een degelijke informatie- en inspraakprocedure. Hiervoor is meer noodzakelijk.

Ik citeer gewoon hoe het zou kunnen worden uitgewerkt en neem wat volgens Biro's Bewoners in de Ruimtelijke Ordening, in verband met dit decreet op het vlak van inspraak wordt vermeld. Wanneer de Executieve dat wil verhelpen dan kan het misschien een leidraad zijn. Zij stellen ondermeer wat volgt :

1. Dat iedere burger, milieu- en bewonersgroep een volledig inzage-recht krijgt in de vergunningsaanvraag en alle bijkomende rapporten en drukwerken. Slechts dan kunnen ze mogelijke milieu- en woonhinder onderkennen en degelijke bezwaren, maatregelen of tegenvoorstellen formuleren die tegemoet komen aan milieu- of wooneisen.

Concreet betekent dit :

- openbaarheid van het ganse aanvraagdossier ;
- ter beschikking stellen van informatie over de geplande activiteiten en handelingen ;
- geheimhouding van bepaalde stukken in verband met de fabrieksgeheimen kan slechts na gemotiveerd verzoek van de aanvrager. Ter illustratie : in Nederland wordt slechts in 0,2 % van de gevallen beroep gedaan op zo'n regeling ;

- volledige openbaarheid van de MER, zoals trouwens voorzien in de Europese Richtlijn.

2. Een reële verruiming van de inspraakmogelijkheden zodat zowel individuele burgers als milieu- en bewonersgroepen niet alleen hun bezwaren kunnen uiten, maar ook elementen kunnen aanreiken bij de totstandkoming van de beslissing.

Concreet houdt dit in :

- duidelijke bekendmaking van het voornemen tot het opmaken van een MER. Ik herinner eraan dat al deze voorstellen verder willen gaan dan het decreet zelf, omdat het decreet op dat terrein en ook op het vlak van de publicatie van de MER niets voorziet ;

- voor overleg omtrent de omvang, de te onderzoeken punten en alternatieven die een MER moet behandelen ;

- informatie- en hoorzittingen die de beslissing moeten voorbereiden en uiteraard een verplichting op dat vlak uitschrijven ;

- een inspraak- en overlegmoment omtrent de ontwerp-beslissing.

3. Dat na het afleveren van de milieuvergunning, individuele burgers, milieu- of bewonersgroepen controle en inspraak krijgen over mogelijke milieu- en woonhinder. Dit houdt in :

- volledig inzage-recht voor iedere individuele burger, milieu- of bewonersgroep in alle afgeleverde en nog niet verlopen milieuvergunningen ;

- de mogelijkheid dat individuele burgers, milieu- of bewonersgroepen een aanvraag indienen tot aanpassing van de milieuvergunning, indien zich niet voorziene en niet besproken milieu- en woonhinder voordoet (naast algemeen vorderingsrecht).

4. Dat de milieubeweging op een evenwaardige manier ten opzichte van de overheid en de economische belangengroepen vertegenwoordigd wordt in de voorziene adviesraden op provinciaal en gewestelijk niveau.

Dit decreet komt op verre na niet aan deze minimale verzuchtingen tegemoet. Nochtans wordt de burger als een onmondige aanzien ; iedere bur-

ger die zich wil informeren wordt als een bemoeial beschouwd. Het best wordt dit geïllustreerd door het lot dat het begrip „belanghebbende” is beschoren. In dit decreet wou men wel inpikken op deze steeds meer ingang vindende rechtsfiguur, maar behalve het vermelden van het begrip „belanghebbende” en het beperkt optreden- enkel bij beroep — is er niets dat ook maar het idee inspraak, participatie en informatieverschaffing schraagt. Het begrip „belanghebbende” is daarbij uitgehold dat er niets meer overblijft. In eerste instantie heeft men het begrip dermate verengd door te stellen dat het om een rechtstreekse hinder moet gaan ; om van rechtstreekse hinder te kunnen spreken moet — en we citeren uit het verslag blz. 42 — „een rechtstreeks verband bestaan tussen de persoonlijke leefsituatie en de mogelijke hinder”. Wanneer we deze definiëring horen is het wel duidelijk dat het begrip „belanghebbende” praktisch te herleiden valt tot wat men vroeger begreep onder de onmiddellijke buurt. Als bij komende rem wordt gesteld dat het om lokale verenigingen moet gaan en niet over koepelorganisaties ; regionale en landelijke milieuverenigingen worden hierdoor uitgesloten. Het begrip „belanghebbende” wordt nog verder ondergraven door te stellen dat het enkel voor het beroep geldt, maar zelfs dit wordt nog verder uitgehold door de stelling dat het beroep van de belanghebbende niet schorsend is. Concreet betekent dit dat, wanneer een belanghebbende in beroep gaat tegen de afgeleverde vergunning, het bedrijf deze vergunning toch kan uitvoeren. Een beroep dat niet schorsend is, heeft geen enkele waarde. De fabriek, de inrichting, kan gebouwd worden, de exploitatie kan starten, terwijl het beroep loopt. Het is toch niet moeilijk te bedenken dat de gemaakte investering als een loodzwaar argument tegen het beroep zal worden uitgespeeld.

Mijnheer de Minister, u mag deze doede mus houden. U kan het misschien laten overkomen dat u als eerste het begrip „belanghebbende” laat erkennen, maar of de milieubeweging met deze inhoudsloze bepaling erg tevreden zal zijn valt sterk te betwijfelen.

De Mol

In dit decreet worden ook de tijdelijke inrichtingen en de proefinrichtingen omschreven. Op geen enkel vlak zijn voor de tijdelijke noch voor de proefinrichting randvoorwaarden bepaald. Buiten de termijnen kunnen die op dit ogenblik elke vorm aannemen. Men gaat zonder meer voorbij aan het feit dat de tijdelijke inrichting evengoed schadelijk kan zijn voor de omgeving. De minister voerde in de Commissie aan dat het hier vooral zou gaan om cirkussen, kleiduidstanden... Deze ongevaarlijke inrichtingen kunnen evengoed aangevuld worden met erg schadelijke en hinderlijke inrichtingen ; we denken hier bijvoorbeeld aan beton of asfaltbedrijven voor de tijdelijke aanleg van wegen. Zonder enige beperking, zonder enig randvoorwaarde, wordt dit aan de Executieve overgelaten. Maar er is meer : een openbaar onderzoek is voor tijdelijke inrichtingen zelfs uitdrukkelijk niet voorzien. Voor zover het nodig is, illustreert dit ten volle hoe de burger, de betrokkene, de belanghebbende buiten spel wordt gezet.

De proefinrichtingen zijn voor ons to-

taal onaanvaardbaar wanneer deze ook zonder enig randvoorwaarde worden mogelijk gemaakt. Deze procedure lijkt ons in de meeste gevallen weinig aanvaardbaar omdat ze, eenmaal verbeurd, de druk om een definitieve vergunning te krijgen werkelijk uitlokt.

Kan men zich indenken dat een bedrijf dat een vergunning op proef krijgt en een heleboel investeert, daarna een weigering zal oplopen ? Met deze vergunning op proef kan evengoed een bouwvergunning — die dan wel definitief is — gepaard gaan. Kan men zich indenken dat achteraf de definitieve vergunning wordt geweigerd ? Het is zowel voor de rechtszekerheid van de burger als van het bedrijf onfatsoenlijk de vergunning op proef af te leveren ; ze schept nadien meer problemen dan ze denkt op te lossen.

Wat de controle betreft op het naleven van de exploitatievoorwaarden wordt veel aan het toeval overgelaten. Het ware toch maar normaal de activiteiten van een bedrijf dat de exploitatievoorwaarden of de lozingsvergunning niet naleeft, op te schorten tot de nale-

ving is bekomen. Dit voorkomt de veelvuldig gebruikte politiek om tot een soort „vergelijk” te komen. Dat dit „vergelijk” meestal in het nadeel van de burger uitvalt hoeft nauwelijks beklamtoond te worden. Momenteel moet de burger lijdzaam toezien, hoe proces-verbaal na proces-verbaal wordt opgesteld, hoe de ambtenaren de ene na de andere overtredingen vaststelt, zonder dat de hinder wordt weggenomen.

Ieder kent voldoende voorbeelden waarbij jarenlang hinder van een bedrijf wordt ondervonden, waaromtrent tientallen processen-verbaal worden opgemaakt, waarbij de administratie tientallen keren de zaak komt vaststellen, om dan de hinder te laten voortduren.

Het ware ernstiger om een bedrijf dat geen vergunning heeft, of dat de exploitatievoorwaarden niet naleeft, te sanctioneren. Totdat de hinder niet weggenomen is, of de voorwaarden niet worden nageleefd, moeten de activiteiten van het bedrijf worden stopgezet. Dit is niet alleen voor de burger belangrijk, maar ook voor de concurrerende bedrijven die zich wel financiële inspanningen getroosten om de voorwaarden voortdurend na te leven.

Voor ons is dit decreet op vele punten onaanvaardbaar. We erkennen echter dat er bepaalde goede en soms zeer goede elementen in aanwezig zijn, maar deze wegen niet op tegen de begrafenis eerste klas van de MER, het veiligheidsrapport, de inspraak en het begrip belanghebbende. We zullen dan ook dit ontwerp niet goedkeuren. **(Applaus bij de W)**

De Voorzitter : Mevrouw Lefebber heeft het woord.

Mevrouw O. Lefebber (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, aansluitend bij de inleiding van collega Vanvelthoven zal ik in de eerste plaats verder uitweiden over de veiligheidsrapportering.

Uit het verslag van de bespreking in de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid van de Vlaamse Raad, verwijzend naar het stuk 291 nr. 14, leren wij dat in de ogen van de Gemeen-

In onderhoud met Minister R. Steyaert (CVP) : de heer E. Desutter (CVP), wiens voorstel van decreet betreffende ruimtelijke ordening en stedenbouw op het einde van de vergadering werd aangenomen

L eheber

schapsminister de „veiligheidsrapportering” zowel door de nationale overheid als door het Gewest kan worden ingevoerd. En ik citeer uit het verslag, op pagina 19 : „Inzake de veiligheidsrapportering is er geen bevoegdheidsprobleem : ingevolge de staatshervorming kunnen zowel de Nationale Regering als de Vlaamse Executieve elk binnen hun bevoegdheid een „veiligheidsrapportering” opleggen.

Wij zijn er ons van bewust dat er in 1980 een bevoegdheidsverdeling tot stand gekomen is waardoor de Nationale Overheid bevoegd blijft voor de Arbeidsbescherming en de Gewesten bevoegd werden voor de milieubescherming. Vermits de EG-richtlijn van 24 juni 1980, inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten. (De Seveso-richtlijn), zowel de bescherming van de bevolking en het milieu enerzijds en de veiligheid en de bescherming van de gezondheid op de arbeidsplaats anderzijds, beoogt, zal zowel een optreden van de Nationale Overheid als van het Gewest nodig zijn om de verplichtingen van deze richtlijn ten volle na te komen.

Ik verklaar mij nader over de Seveso-richtlijn. Deze richt zich naar industriële installaties en bepaalde opslagplaatsen waar zeer gevaarlijke producten bij te pas komen. Op de lijst van gevaarlijke stoffen vinden wij bijvoorbeeld het thans te over gekende methylosocinaat waarvan het gevaarlijk karakter sinds Bhopal niet meer moet worden bewezen. De richtlijn wil precies rampen met dergelijke producten voorkomen of de gevolgen van dergelijke rampen mochten ze toch gebeuren, zo beperkt mogelijk houden. Daartoe dienen de industriëlen een groot en belangrijk aantal inlichtingen te verstrekken aan de overheid om deze toe te laten efficiënt op te treden, ter voorkoming en ter bestrijding van rampen.

Bovendien moeten de industriëlen de nodige veiligheidsmaatregelen treffen, het personeel een gepaste training geven en een rampenplan opstellen voor binnen het bedrijf. De gegevens die aan de overheid worden

verstrekkt moeten haar toelaten de rampenbestrijding te plannen en efficiënt op te treden wanneer er iets ernstigs gebeurt. Dit veronderstelt een coördinatie van alle betrokken diensten.

Het Heizeldrama toont nogmaals aan hoe belangrijk dergelijke coördinatie wel is. Rampen van de omvang van Seveso of Bhopal vereisen des te meer een efficiënte aanpak.

Het verwondert ons dan ook geconfronteerd te worden met een inflatie aan wetgevende initiatieven ter zake, zonder dat duidelijk is hoe deze wetgeving op elkaar inspeelt.

In het Belgisch Staatsblad van 26 maart 1985 verscheen het koninklijk besluit van 1 februari 1985 van Minister Hansenne dat uitvoering geeft aan bepaalde aspecten van de Seveso-richtlijn.

Toch ontbreken daarin twee belangrijke onderdelen

1. de voorlichting van de bevolking die gebeurlijk slachtoffer kan worden van een ramp ;
2. de organisatie van de rampenbestrijding door de overheid.

Mijnheer de Minister, via de pers vernemen wij dat de Ministerraad op 26 april 1985 een wetsontwerp van Staatssecretaris Aerts goedkeurde ter voorkoming van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten.

Uit de persmededeling blijkt dat dit wetsontwerp ook de toepassing beoogt van de Seveso-richtlijn. De staatssecretaris stelt in zijn persmededeling, en ik citeer :

„Enerzijds is de nationale overheid bevoegd voor wat de bescherming van de werknemers betreft, de veiligheid van de bevolking en de maatregelen in overleg met de buurlanden. De Gewesten, anderzijds, staan in voor de bescherming van het leefmilieu. Elk van deze machten behandelt de haar toegewezen materie volledig autonoom. Hierdoor ontstaat er een betreurenswaardig gebrek aan eenvormigheid, en bijgevolg ook aan doeltreffendheid van de toe te passen procedures.

Vandaar de nood aan een overkoepelende wetgeving, die zorgt voor de nodige onderlinge coördinatie tussen deze instanties en die aan dit preventiebeleid een doeltreffend en duurzaam karakter geeft.

Daarom ook dat Staatssecretaris Aerts naast de toepassing van voormelde richtlijn, wil trachten de informatie- en gegevensuitwisseling tussen fabricanten, betrokken overheidsinstanties, bevolking en buurlanden op een zo doeltreffend mogelijke manier te regelen, en dit in het kader van het, toepassingsgebied van onze wet tot hervorming der instellingen.

Daarom voorziet het ontwerp in slechts één enkele instantie, die belast wordt met het verzamelen van de noodzakelijke gegevens.

Alle informatie in verband met risicodragende industriële activiteiten zal op die manier gecentraliseerd worden bij één bepaalde overheid.

Deze zorgt er dan ook voor dat alle gegevens volledig en onmiddellijk aan alle betrokken instanties worden doorgegeven, opdat die dan op basis van deze informatie de nodige maatregelen kunnen treffen.

Wanneer er zich toch een zwaar ongeval zou voordoen, is de fabrikant ertoe verplicht dit onmiddellijk te signaleren aan de Minister onder wiens bevoegdheid de burgerbescherming valt zodat deze alle, vooraf opgestelde, noodplannen kan toepassen.

Een specifieke procedure voorziet dan in de uitwisseling van alle gegevens met betrekking tot het ongeval tussen alle betrokken overheidsinstanties, om vanuit deze informatie eventueel nieuwe maatregelen te kunnen treffen tot verbetering van de bestaande preventie- en beschermingsmaatregelen.”

Mijnheer de Minister, wat nu het voorliggende ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning betreft : in artikel 7 wordt een „veiligheidsrapport” geïntroduceerd. Ook dit veiligheidsrapport zou een uitvoering zijn van diezelfde richtlijn.

Wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat al deze initiatieven elkaar

L eheber

overlappen en een ernstige hypotheek leggen op een doeltreffend rampenbestrijdingsbeleid. Ondanks de exclusieve bevoegdheidsverdeling tussen nationale overheid en Gewesten, menen wij dat op zo'n belangrijk gebied, een intense samenwerking moet tot stand gebracht worden. Dergelijke samenwerking zou in dit geval des te soepeler moeten verlopen daar de 3 bevoegde bewindslieden tot dezelfde politieke familie behoren.

Wij hopen dat deze bewindslieden het nut van een samenwerking inzien, zo niet zouden zij hun verantwoordelijkheid in de toekomst ernstig in het gedrang kunnen zien gebracht worden. Wij menen dat zij er alle belang bij hebben om een herhaling van pijnlijke debatten, zoals thans rond het Heizeldrama worden gevoerd te voorkomen. Wij menen dat de Gemeenschapsminister in de gelegenheid is om thans een grondige bespreking tussen alle betrokken instanties op gang te brengen. Eens de verantwoordelijkheden ter zake zijn vastgelegd, kan aan het regionaal aspect van de Seveso-richtlijn, uitvoering gegeven worden bij decreet.

Er weze aan herinnerd dat ter zake, de Vlaamse Socialisten reeds op 19 april 1984 een voorstel van decreet hebben neergelegd, namelijk het voorstel van decreet houdende regeling van de veiligheidsrapportering. Dit zou een discussiebasis kunnen vormen, niet alleen voor de Vlaamse Raad maar ook voor de andere betrokken instanties.

Het is om deze evidente redenen dat de Vlaamse socialisten amendementen hebben ingediend om de „veiligheidsrapportering” thans niet op te nemen in dit decreet maar om het, zoals de „Milieu Effect Rapportering” (MER), bij afzonderlijk decreet, en dan meteen op „de goede manier” te regelen.

Mijnheer de Minister, ik kom nu op de „lozingsvergunning”. Waarom willen de Vlaamse Socialisten de lozingsvergunning niet laten opslorpen door de exploitatievergunning ?

Wij willen er om te beginnen op wijzen dat deze houding volkomen con-

form en logisch is aan onze filosofie, inzake de coördinatie van de vergunningen, die wij hier eerder hebben toegelicht.

De Vlaamse Socialisten willen de 18 bestaande vergunningen die een invloed hebben op het leefmilieu in zijn ruime betekenis coördineren. Zij hebben daarvoor 2 voorstellen van decreet ingediend, met name :

— Voorstel van decreet houdende coördinatie van de vergunningen waarvoor het Vlaams Gewest bevoegd is en

— Voorstel van decreet houdende coördinatie van de vergunningen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is.

Dit is om te beginnen veel ruimer dan de 3 vergunningen die in dit ontwerp van decreet voorkomen. Maar bovendien gaat het er voor de Vlaamse Socialisten om, deze 18 vergunningen te „coördineren”. Dit is heel wat anders dan wat u, mijnheer de Minister, hier beoogt, namelijk een opslorping van de lozingsvergunning in de totale milieuvergunning.

Het is goed, dacht ik, nog eens de volgende objectieve vaststelling in herinnering te brengen.

Zoals het ontwerp nu voorligt wordt enkel coördinatie voorzien tussen de exploitatie- en de bouwvergunning, — en via de bouwvergunning met de vergunning van het afvalstoffendecreet : zie artikel 50 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 — doordat ze mekaar opschorten ; de lozingsvergunning wordt zelfs helemaal opgeslokt door de nieuwe milieuvergunning.

Mijnheer de Minister, tot slot van deze inleidende woorden mag er nog eens op gewezen worden dat voor de SP de „noodzakelijke” modernisering van de exploitatievergunning één zaak is, en een coördinatie van vergunningen — waaronder de exploitatievergunning — een andere „al even noodzakelijke zaak” is.

Die 2 initiatieven moeten niet door mekaar gehaspeld worden. De Vlaamse Socialisten willen op de meest constructieve wijze meewerken in deze Raad, om door dit ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning

ning een vernieuwde en moderne exploitatievergunningsregeling tot stand te brengen. De amendementen die bij de bespreking in de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid werden neergelegd, en die nu werden neergelegd, evenals de ernstige deelname aan „het” debat in de Commissie, en nu, getuigen daarvan.

Maar laten wij, van de coördinatie van de vergunningen, „en dan van veel meer vergunningen dan 3” een ander en even ernstig debat maken.

En dan wil ik nu, mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, overgaan tot mijn argumentatie ten gronde, waarom de SP de lozingsvergunning niet wil opgeslorpt zien, door de exploitatievergunning, en waarom mijn fractie dus een amendement in die zin heeft ingediend.

Een efficiënt kwaliteitsbeheer van de oppervlaktewateren dient noodzakelijk kerwijze te steunen op een politiek van preventie van vervuiling in de eerste plaats, curatief in de tweede plaats. Dit houdt met name in, dat in functie van de doelstelling : een bepaalde vooropgestelde kwaliteit behouden of verbeteren, het in de hand houden betekent van alle lozingen op dit oppervlaktewater of : het beheren van de oppervlaktewaterkwaliteit is onlosmakelijk verbonden met het beheer van de lozingen erop in hun totaliteit.

Tot op heden kan het kwaliteitsbeheer niets anders dan gestoeld zijn op een ganse reeks van lozingsnormen en dit, in toepassing van de vigerende wet van 26 maart 1971, op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Een bedrijf dat zich ergens langs een oppervlaktewater vestigt, dient ervoor te zorgen dat ze de geldende lozingsvoorwaarden respecteert, zoals opgelegd in de haar uitgereikte lozingsvergunning. Op die manier, werd er gereedeneerd, zou het water wel beveiligd zijn tegen al te grote vervuiling.

De praktijk wijst echter uit dat deze aanpak een aantal problemen oplevert wanneer de eenvormige voorwaarden — voor alle ontvangende waters gelijk — nu net te ruim zijn voor het ontvangende water of wanneer meerdere bedrijven, mits respect van

Lefeber

de opgelegde lozingsvoorwaarden, weliswaar individueel geen verontreiniging teweeg brengen, dan wel de totaliteit van alle lozingen. Op deze wijze ontstond op de meeste plaatsen, precies door een concentratie van de vervuiling, een ernstige bedreiging voor het oppervlaktewater.

Het dient gezegd dat bovenstaande situatie, een substantiële verbetering inhoudt in het beheer van de lozingen, ten overstaan van de spelregels zoals bepaald in de wet van 11 maart 1950 op de bescherming van de wateren tegen verontreiniging, vooral omwille van de bepaling dat het uitreiken van de lozingsvergunning niet meer tot de bevoegdheid behoorde van de tientallen verschillende instanties, wiens hoofdbekommernis er in de eerste plaats in bestond de afvalwaters en stank stroomafwaarts, buiten de gemeente te houden en de bedrijven erbinnen.

Met de wet van 24 mei 1983 betreffende de algemene normen die kwaliteitsobjectieven bepalen van oppervlaktewater, bestemd voor welbepaalde doeleinden, wordt niet langer meer uitgegaan van de emissie of de lozing door een vervuiliingsbron, maar wordt deze laatste gereguleerd aan de hand van het impact ervan, samen met de reeds aanwezige lozingen op het oppervlaktewater.

— De heer A. De Beul, Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.

Deze nieuwe aanpak bestaat er dus in omgekeerd tewerk te gaan en eerst en vooral te bepalen, welke kwaliteit een bepaald oppervlaktewater, hoe dan ook, moet bereiken, om dan in functie van die doelstellingen de voorwaarden voor de lozing vast te stellen. Deze benaderingswijze kan dan ook slechts operationeel zijn indien :

1. De Vlaamse Executieve de waterlopen in een kwaliteitsklasse indeelt ;
2. Afgestapt wordt van de thesis dat de algemene en sectoriële lozingsvoorwaarden door de nationale overheid vastgelegd — maximumnormen zijn.

In deze benaderingswijze lijkt het ons dan ook noodzakelijk dat één en dezelfde overheidsinstantie de opdracht toegewezen krijgt, zowel de zorg om

de oppervlaktewaterkwaliteit te behouden, te verbeteren, als voor de lozingen van afvalwater op deze oppervlaktewateren.

Dat het werkingsgebied van deze overheidsinstantie bij voorkeur zo nauwkeurig mogelijk samenvalt met de hydrografische afbakening van de oppervlaktewaters hoeft geen verder betoog.

Het lijkt hier de plaats om de voorzitter van de Nederlandse Unie der Waterschappen, ir. W.J.L.J. Merckx te citeren (H20, nr. 10/84 van 10 mei 1984) : „In het Actieprogramma deregulering heeft de regering zich zeer terecht op het standpunt gesteld dat de verantwoordelijkheid voor het verlenen van vergunningen voor het lozen van afvalwater bij de waterkwaliteitsbeheerders dient te blijven. De afvalwaterzuivering en de vergunningverlening zijn bij de waterkwaliteitsbeherende waterschappen thans in één hand. Deze eenheid van beheer is de afgelopen jaren van wezenlijk belang gebleken voor en doelmatig en doeltreffend waterkwaliteitsbeheer. Het uithollen van deze eenheid zou ten koste gaan van de waterkwaliteit en het milieu.

We moeten de procedures met betrekking tot de vergunningverlening vereenvoudigen en stroomlijnen, maar de vergunning zelf bij de overheid laten waar die het meest effectief kan worden aangewend, en dat is voor de lozingsvergunningen bij de waterkwaliteitsbeheerder”.

Momenteel zijn in het Vlaamse Gewest twee waterzuiveringsmaatschappijen belast met het uitreiken van de lozingsvergunning en de controle ervan alsmede van de opdracht : opsporen van iedere vorm van waterverontreiniging. Het ontnemen van de bevoegdheid tot het uitreiken van lozingsvergunningen voor de lozingen op oppervlaktewater en de lozing van afvalwater beschouwen als een facet van een vergunning bestaande uit sterk uiteenlopende materies, die uitgereikt wordt door een paar tientallen verschillende instanties, welke geen verantwoording af te leggen hebben met betrekking tot het waterkwaliteitsbeheer, zou dus de klok terugzetten naar de tijd dat de bepalingen geldig waren van de wet van 11 maart

1950, met alle gevolgen van dien wat de kwaliteit van onze oppervlaktewateren betreft.

Wat de lozingen van afvalwater op riool of collector betreffen dienen de waterzuiveringsmaatschappijen over te gaan tot de behandeling ervan in hun RWZI's en een effluent te lozen op oppervlaktewater waarvan de kwaliteit aan bepaalde voorwaarden dient te voldoen. In deze situatie lijkt het ons vanzelfsprekend dat de maatschappijen de instanties verder hoeven te zijn die de lozingsvergunning voor het lozen van industrieel afvalwater uitreiken omwille van het feit dat zij dienstverlenend zijn ten overstaan van de lozers van het afvalwater en de werking van de zuiveringsinstallaties geconditioneerd wordt door :

1. de aanwezige zuiveringsinfrastructuur ;
2. de vereisten waaraan het geloosde effluent van de RWZI dient te voldoen ;
3. de kwantiteit en kwaliteit van het aangeboden te zuiveren afvalwater.

Tot slot weze nog opgemerkt dat het terugvallen op de provinciale overheden anno 1984 ons niet in overeenstemming lijkt met de gewestvorming en de klok doet teruggedraaien. Met name zien we niet goed in welke interne regeling „operationeel” kan zijn in de Provincie Brabant. (**Applaus bij de SP en AGALEV**)

De Voonitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, als de Voorzitter het mij toestaat zou ik de door mij ingediende amendementen nu reeds willen toelichten. Dat zal mij tevens de gelegenheid geven de meest fundamentele kritieken die wij op het ontwerp-decreet hebben, naar voren te brengen.

In artikel 3 wensen wij het tweede lid te vervangen door de volgende alinea : „De Vlaamse Executieve wordt belast met het opmaken van een ontwerp van decreet houdende de lijst van hinderlijke inrichtingen alsmede de indeling ervan in klassen”

Wij vragen dat omdat het decreet op

Dierickx

de milieuvergunning staat of valt met deze lijst. Het in het ontwerp van decreet voorgestelde artikel laat teveel beleidsvrijheid aan de Vlaamse Executieve over. Wij zijn van oordeel dat de Vlaamse Raad zelf de lijst en de indeling in klassen moet vastleggen. Het is gewenst dat het ontwerp vooraf ter advies wordt overgelegd aan de Vlaamse Adviesraad voor Leefmilieu, zodat de geïnteresseerde maatschappelijke groepen, waaronder de milieuverenigingen hun bijdrage kunnen leveren.

— De heer J. Pede, Voorzitter, treedt op nieuw als Voorzitter op.

Onze mening is dus dat deze belangrijke aangelegenheid niet alleen de zaak van de uitvoerende macht kan zijn.

Aan artikel 7 brengen wij heel wat veranderingen aan. In de eerste twee paragrafen streven wij ernaar de zaken aan de Raad toe te vertrouwen en niet alleen aan de Executieve. Daarom bepalen wij in paragraaf 1 : „De Vlaamse Executieve wordt belast met het opmaken van een ontwerp-decreet houdende vaststelling van de categorieën van inrichtingen waarvoor een milieueffectrapport of een veiligheidsrapport wordt vereist vooraleer een vergunning kan worden verleend. In dit decreet worden de nadere regels voorgesteld in verband met de procedure, de inhoud, de voorwaarden en de vorm waaraan het milieueffectrapport en het veiligheidsrapport dienen te beantwoorden.

In paragraaf 3 stellen wij het volgende voor : „Het opmaken van een milieueffectrapport zal voorafgegaan worden door een vooroverleg tussen de initiatiefnemer, de bevoegde overheid en het publiek. Om de inspraak in dit overleg te garanderen zal het voornemen tot het opmaken van een milieueffectrapport worden bekendgemaakt in de dag- en weekbladpers. Alle burgers, organisaties en overheidsadministraties hebben het recht voorstellen te doen inzake de alternatieven die moeten worden onderzocht, de milieueffecten die moeten worden bestudeerd en de aanduiding van de verantwoordelijken voor het opmaken van het rapport.”

Ik pleit dus, zoals de heer De Mol, voor het betrekken van de burgers bij de procedure. Ik geloof dat wij er vanuit moeten gaan dat de burgers inderdaad in staat zijn zinnig advies te verstrekken.

Wij lassen een vierde paragraaf in artikel 7 in : „Na het afsluiten van het vooroverleg stelt de bevoegde overheid de richtlijnen vast waaraan het MER moet voldoen. Indien niet wordt ingegaan op voorstellen die gedurende dat overleg werden geformuleerd, wordt dit in de beslissing vermeld met opgave van de redenen waarom hier niet werd op ingegaan.”

Paragraaf 5 luidt : „Het milieueffectrapport dient tenminste te bevatten dat is een heel andere formulering dan deze die in het ontwerp voorkomt) ten eerste, een beschrijving van doel en noodzaak voor de voorgestelde activiteit ; ten tweede, een opgave van de nodige vergunningen voor de voorgenomen activiteiten ; ten derde, een beschrijving van de voorgestelde activiteit en van de mogelijke alternatieven, onder meer de fysieke kenmerken van het voorgenomen project en van de alternatieven en de eisen inzake ruimtelijke ordening ; ten vierde, beschrijving van de voornaamste kenmerken van de productieprocessen en de procesmaterialen die zullen worden gebruikt, vervolgens een raming naar soort en hoeveelheid van de mogelijke verontreiniging.”

Dan komt er een belangrijke nieuwe paragraaf : „Een vergelijking van de voor- en nadelen van de verschillende alternatieven, onder meer wat de gevolgen betreft voor het milieu zowel wat de directe als de indirecte effecten betreft, als wat de gevolgen betreft op korte, lange en middellange termijn.”

Wij hebben het dus over de effecten, ook bij het gebruik of het verbruik van de geproduceerde goederen. Dit is toch wel een zaak waarover we heel sterk moeten nadenken, want het zou toch wel al te gek zijn dat men een bedrijf een vergunning zou verlenen omdat het bijvoorbeeld giftige stoffen gevaarloos kan produceren, gevaarloos voor het onmiddellijke milieu, maar wel zeer gevaarlijk voor mens en milieu bij gebruik of verbruik in hun later stadium van die stoffen. Ik kan mij al voorstellen dat wij een perfect

milieueffectrapport krijgen voor een wapenfabriek. Een wapenfabriek brengt geen schade toe aan het milieu, aan de omwoners van de fabriek, maar uiteindelijk krijgen wij wapens bedoeld om het leven op aarde te vernietigen. **(Onderbreking door een lid)** Er zijn fabrieken die bijzonder onschadelijk zijn voor de natuur maar enorm vernietigend voor de werkgelegenheid. Als wij werkelijk toekomstgericht willen denken, moeten wij niet streven naar een milieueffectrapport maar uiteindelijk naar een effectrapport in de ruime zin van het woord. Ik vermoed dat u weet wat wij bedoelen. Dit ontwerp van decreet ziet het ecologisch probleem in de heel enge zin van het woord.

Een vijfde paragraaf die wij zouden willen inlassen geeft een beschrijving van de te nemen collectieve maatregelen om negatieve gevolgen voor het milieu weg te werken, af te remmen of te compenseren.

In de zesde plaats is er een korte, doorzichtige verstaanbare en inzichtelijke samenvatting nodig van voorgaande punten. In paragraaf zes bepalen wij : „Al deze documenten zullen worden openbaar gemaakt. De initiatiefnemer kan om geheimhouding verzoeken van bepaalde gegevens, op grond van commerciële of industriële overwegingen of op grond van de openbare veiligheid. De bevoegde overheid beslist over dergelijk verzoek bij gemotiveerde beslissing. Iedereen kan gedurende een periode van veertig dagen deze beslissing betwisten bij de Vlaamse Executieve.”

Wij voegen aan artikel zeven een tiende paragraaf toe, die luidt als volgt : „De Vlaamse Executieve kan op eigen initiatief of op verzoek van de vergunningverlenende overheid van de betrokken gemeente, of op verzoek van de gemeente of van belangstellende groepen of individuele burgers, een MER eisen voor bepaalde inrichtingen die, krachtens het decreet, niet onderworpen zijn aan die verplichting. Wanneer de Vlaamse Executieve niet wenst in te gaan op een dergelijk, bij aangezekend schrijven, geformuleerd verzoek, moet ze haar beslissing motiveren”

Hoe verantwoordelijk wij al deze din-

Dierickx

gen ? Wij zijn van oordeel dat het niet aan de Vlaamse Executieve mag worden overgelaten om een zo belangrijk instrument van preventief milieubeleid, als de milieueffectrapportering, tot stand te brengen, zonder inspraak van de Raad. Daarom is het beter de MER te regelen in een uitgebreider decreet. Deze aanpak heeft bovendien als voordeel dat een milieueffectrapportering meteen ook kan geïntroduceerd worden voor andere erg milieuverstorende ontwikkelingen, erger vaak dan hinderlijke inrichtingen, bij voorbeeld, voor snel- en expresswegen, haveninfrastructuur, grote stortplaatsen, ruilverkavelingen en zo meer. Meteen kan de MER dan ook geïntroduceerd worden op het niveau van de ruimtelijke en gewestelijke economische planning. Steeds zal de milieueffectrapportering moeten beantwoorden aan bepaalde eisen.

Mijnheer de Minister, u ziet dat wij als vertegenwoordigers van de groene stroming in Europa, dit ontwerp beschouwen als een heel kleine aanloop in de richting van wat wij noemen productpolitiek, produktiegericht denken. Tot nu toe leven wij in een maatschappij waarin wij tegen de bedrijfs-wereld zeggen dat hij maar om het even wat mag produceren — daarna komen wij wel met het Rode Kruis, de sociale zekerheid, de werkloosheidsvergoeding, de stortplaatsen... Dat is het standpunt van alle traditionele partijen. Produceren maar, later zien we wel.

Minister M. Galle : Niet allemaal.

De heer L. Dierickx : Neen, inderdaad niet alle, maar zij doen het toch, al zeggen zij het niet.

Hier wordt een begingemaakt maar in een te enge zin. De aandacht gaat alleen naar de bedrijven en de manier waarop geproduceerd. Er wordt niet gedacht aan wat er wordt geproduceerd. Producten die bij voorbeeld bij ons bijzonder netjes kunnen worden geproduceerd en onze natuur helemaal niet bedreigen, zijn soms producten die de economie in de derde wereld ontredderen. Laten wij maar denken aan de produktie van veevoerders op basis van grondstoffen die wij uit Afrika invoeren.

Het leek mij een goede gelegenheid om even — theoretisch weliswaar — uit te weiden. Ik hoop te hebben aangetoond hoe minimalistisch dit decreet is als we het plaatsen tegen de achtergrond van problemen van vandaag.

Paragraaf 3 van artikel 13 willen wij aanvullen met de volgende zinsnede : „Vertegenwoordigers van milieuorganisaties nemen deel aan de werkzaamheden van de Commissies met raadgevende stem.”

Het kan inderdaad niet langer worden ontkend dat de milieuorganisaties een zeer belangrijke rol spelen in de strijd tegen de verloedering van de natuur. Deze maatschappelijke zeer waardevolle inbreng moet worden gehonoreerd. Het is dus niet goed dat alleen vertegenwoordigers van het College van Burgemeester en Schepenen met raadgevende stem in de Provinciale Milieuvergunningscommissie zitting hebben. Naar onze mening moeten ook vertegenwoordigers van de milieuorganisaties in deze provinciale commissies het recht hebben om met raadgevende stem deel te nemen aan de besprekingen.

Paragraaf 2 van artikel 14 willen wij vervangen door wat volgt : „Alle documenten welke krachtens dit decreet moeten worden meegedeeld, zijn openbaar. Op deze openbaarheid kan slechts een uitzondering worden toegestaan voor deze gegevens waarvan de aanvrager bewijst dat zij omwille van redenen van handels- of fabricagegeheim niet zonder bezwaar kunnen worden openbaar gemaakt. In dergelijke gevallen wordt de geheimhouding beperkt. De vergunningverlenende overheid beslist ter zake op schriftelijk verzoek van de aanvrager.”

Wij verantwoorden deze nieuwe paragraaf als volgt. Geheimhouding van documenten moet tot een strikt minimum worden beperkt. Wij gaan dus minder ver dan het ontwerp van de bescherming betreft van het zogenaamde handels- of fabricagegeheim.

In artikel 15 laten wij paragraaf 2 wegvallen. Daarin gaat het om het feit dat er geen openbaar onderzoek nodig is voor tijdelijke inrichtingen. Wij zijn het daarmee niet eens en vinden dat er geen enkele reden is om geen open-

baar onderzoek te organiseren voor een tijdelijke inrichting. In één jaar tijd kan in het milieu heelwat vernieling worden aangericht.

Ook paragraaf 2 van artikel 16 dient naar onze mening weg te vallen. Het gaat hier om de vergunningsverplichting voor bestaande inrichtingen. Wij verantwoorden deze schrapping als volgt. Er is geen enkele reden om voor bestaande inrichtingen geen openbaar onderzoek te organiseren. Ook in bestaande inrichtingen kunnen verbeteringen ten goede worden aangebracht.

Artikel 17 willen wij met de volgende paragraaf aanvullen : „Iedere beslissing inzake hinderlijke inrichtingen wordt bijwege van samenvatting bekendgemaakt in de dag- en weekbladers. Het volledige dossier ligt ter inzage bij het gemeentebestuur tijdens de normale kantooruren. De gemeentebesturen zorgen er tevens voor dat, indien belangstellenden daarom verzoeken, het dossier minstens eens in de week kan geraadpleegd worden buiten de normale kantooruren.” Ook hier weer gaan wij er vanuit dat de burgers bij de besluitvorming moeten kunnen worden betrokken en dat de burgers zinnige dingen kunnen zeggen over hinderlijke bedrijven

Ten slotte kom ik aan een amendement dat wij bijzonder belangrijk vinden. In artikel 24, paragraaf 1, 5°, stellen wij voor het 5° te vervangen door volgende tekst : „Elke natuurlijke persoon die hinder kan ondervinden en iedere rechtspersoon die zich de bescherming van het milieu statutair tot doel heeft gesteld, moet beroep kunnen aantekenen tegen elke beslissing over een vergunningsaanvraag.”

Wij zijn van oordeel dat de tekst van het ontwerp niet duidelijk en niet verstrekkend genoeg is. Wij stellen vast dat door de tekst van het ontwerp milieuverenigingen, zoals de BBL, worden uitgesloten en dit in tegenstelling tot wat men kan opmaken uit het verslag op pagina 42. Op die pagina staat dat de Gemeenschapsminister verklaarde : „De Gemeenschapsminister stelt wel dat het over bestaande lokale verenigingen moet gaan en niet over koepelorganisaties.” Als wij de tekst dus goed begrijpen moeten het

Dierickx

werkelijk lokale verenigingen zijn, opgericht met doel het milieu te beschermen in een heel beperkt geografisch gebied, die het recht krijgen om beroep aan te tekenen tegen beslissingen over de vergunningsaanvragen. Verder staat in het verslag te lezen : „De hinder moet rechtstreekse hinder zijn, wat betekent dat er rechtstreeks verband moet bestaan tussen de persoonlij ke leefsituatie en de mogelijke hinder.”

Mijnheer de Minister, dit is een heel belangrijk thema waarover in ons land nog flink zal gediscussieerd worden. Die discussies zullen gevoerd worden, niet zo zeer omdat de Groenen daarom vragen, maar omdat wij vaststellen dat meerdere vooraanstaande leden van de Kamer dit ook vragen. Ik verwijs vooral naar het voorstel dat door de heer Vanvelthoven werd ingediend. Ik verwijs ook naar het wetsvoorstel van mevrouw Smet. Ik verwijs naar het recente wetsvoorstel van de heer Coëme en ten slotte verwijs ik — dat doe ik met groot genoegen — naar een tekst van een politieke formatie waarvan dat allerm minst zouden verwachten, met name naar de teksten van het Congres van de PW, gehouden te Genk op 25,26 en 27 november 1983. In die tekst lees ik op pagina 32 dat er echt iets moet gebeuren ter verlaging van de procesdrempel. „Om het probleem van de procesdrempel enigszins te verhelpen werd reeds, van verschillende zijden, aangedrongen op het invoeren van „Citizen Suits”, „class action” en „actio popularis”. Heel geleerd geformuleerd. Deze voorstellen komen er grosso modo op neer dat aan verenigingen, opgericht ter behartiging van een collectief doel, het recht wordt gegeven in rechte op te treden wanneer de behartiging van dit doel geschaad of belemmerd wordt.” De pagina's die daarop volgen gaan op ditzelfde thema verder in.

Mijnheer de Minister, wanneer wij zien dat vertegenwoordigers van uw partij, van de oppositie, zowel Franstalige als Nederlandstalige en vertegenwoordigers van de PW allen aan hetzelfde touw gaan trekken en oordelen dat het nodig is dat verenigingen met rechtspersoonlijkheid het recht

moeten hebben om op te treden ter verdediging in rechte van een algemeen belang, is het toch wel wenselijk, samen met ons, de mogelijkheid te onderzoeken om in te gaan op die verlangens.

Ten slotte wil ik nog zeggen dat ikzelf — en dat is weer het leuke in de parlementaire werkzaamheden— een wetsvoorstel in die zin heb ingediend en dat dit wetsvoorstel in de Commissie van Justitie eenparig werd verworpen, ook door diegenen die in hun wetsvoorstellen identiek dezelfde eis stellen. Dat zal wel behoren tot het normale politieke bedrijf en ik verontwaardig mij daar dan ook in beperkte mate over.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik stel er prijs op vooraf de rapporteurs op mijn beurt te bedanken : de heer Kelchermans, die wegens ongesteldheid op dit ogenblik nog niet aanwezig is, mevrouw De Loore en ook de heer Desutter die voor de Commissie voor Ruimtelijke Ordening en Landinrichting en Natuurbehoud het rapport heeft gemaakt omtrent het advies over dit ontwerp-decreet.

Ik heb nog een tweede voorafgaandelijke bemerking. De grondige behandeling in Commissie en in Openbare Vergadering en de grote interesse betoond door verscheidene collega's, tonen voldoende aan dat het om een belangrijk ontwerp-decreet gaat.

Alvorens te repliceren op een aantal betogen zal u mij toelaten dat ik de kenmerken van dit decreet citeer. Ook de innovaties die in ons milieurecht zullen worden ingevoerd, wil ik aanhalen.

In de eerste plaats wordt het beginsel van de geïntegreerde vergunning ingevoerd, door de integratie van de huidige exploitatievergunning en de lozingsvergunning in één vergunning, met één dossier, met één instantie die in eerste aanleg en in beroep zal beslissen.

De formule van de geïntegreerde vergunning geeft enerzijds aan de omwonenden de waarborg dat een vergunning voor exploitatie en lozing slechts

zal worden verleend, nadat alle milieuaspecten door dezelfde instantie zullen zijn bekeken. Dat lijkt mij belangrijk Anderzijds is er het voordeel ten aanzien van de aanvragende ondernemingen die minder administratieve rompslomp zullen hebben en ook omdat het voor hen nuttig is dat alle milieuaspecten tegelijkertijd worden bekeken.

Een tweede kenmerk en een heel belangrijke innovatie betreft de invoering van de milieueffectrapportering en de veiligheidsrapportering voor grote industriële installaties.

Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, er wordt sinds jaren gepraat over de milieueffectrapportering en de veiligheidsrapportering. Sinds maanden is daaromtrent een ontwerprichtlijn van de Europese Gemeenschap in voorbereiding. Er is jaren sprake in allerlei voorstellen van decreet, in voorstellen van wet, van milieueffectrapportering en veiligheidsrapportering. Vandaag kunnen wij in dit ontwerp-decreet voor het eerst in ons milieurecht die twee begrippen concreet en uitgewerkt inschrijven, zij het voor een beperkte sector : de grote industriële vestigingen.

Een derde kenmerk van dit ontwerp van decreet betreft de strakke timing die wordt opgelegd. Vergeleken bij de huidige regeling van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming is dat een formidabele verbetering op het vlak van de rechtszekerheid voor diegenen die een vergunning aanvragen. Tot en met de beroepsprocedure zal de termijn ten hoogste dertien maanden bedragen, alvorens in laatste aanleg een beslissing moet worden genomen.

Wanneer ik de huidige reglementering bekijk, stel ik met u vast dat in de beroepsfase geen enkele termijn is bepaald. Bijgevolg kan de bevoegde overheid deze dossiers maanden en soms jaren laten aanslepen. Dit is nefast voor de rechtszekerheid. Het loont de moeite dit even te beklemtonen.

Mijnheer de Voorzitter, u zal mij toelaten in te gaan op de belangrijkste bemerkingen van een aantal collega's. Ik verontschuldigd mij voor de onvolledigheid, althans in dit openbaar de-

Lenssens

bat, omdat ik mij veroorloof voor bepaalde bemerkingen te verwijzen naar het uitstekend rapport van onze collega, de heer Kelchtermans. Ik meen ook dat alle bemerkingen en beschouwingen van de collega's reeds tijdens de commissiewerkzaamheden aan bod zijn gekomen.

De heren Vanvelthoven en De Mol, alsook mevrouw Lefeber, hebben gesproken over de Milieueffectrapportering (MER) en de Veiligheidsrapportering (VR). Mag ik andermaal bevestigen wat in het verslag reeds is gesteld, met name dat wij voor de industriële activiteiten vanuit pragmatische overwegingen hebben geopteerd voor een beperkte toepassing van de MER en de VR. Het zou mogelijks — maar ik ben er helemaal niet zeker van — verkieslijk kunnen worden geacht een globale MER- en VR-regeling te bedenken. Gelet echter op de bevoegdheidsverdeling tussen het nationale en het regionale, is de vraag of in de eerstvolgende jaren een kans op een regeling zou bestaan. De „fragmentarische” aanpak, die mij door sommige collega's wordt verweten, is de enige mogelijkheid om vooralsnog voor een belangrijke sector, met name de industriële vestigingen, de milieueffectrapportering en/of de veiligheidsrapportering in te voeren.

Ten aanzien van sommige bepalingen van de MER en de VR heeft de heer De Mol nog een aantal adjectieven gebruikt. Hij zegt onder meer dat ik gewoon heb willen doorkruisen wat de heer Vanvelthoven in zijn voorstel van decreet nastreeft. U heeft zelfs gezegd, maar ik denk dat ik het verkeerd heb begrepen, dat dit probleem in dit decreet niet thuishoort. Ik denk dat dit niet de bedoeling kan zijn, omdat ik nog altijd liever één „MER-vogel” in de hand heb dan tien in de lucht. U beweert dat ik de MER zou begraven. Ik ga hierop niet verder in. Ik wil mij echter formeel verzetten tegen de omschrijving van wat u als MER in dit ontwerp van decreet beschouwt. Ik herhaal en bevestig dat dit ontwerp een belangrijke, ja zelfs een historische innovatie in ons milieurecht inhoudt. De komende jaren zullen dit bewijzen.

De heer Vanvelthoven heeft gespro-

ken over de termijnen. Ik heb hierop daarjuist reeds gealludeerd. De heer Vanvelthoven beweert dat zij onrealistisch zijn. In de Commissie werden de termijnen bij amendement ingekort en ik erken dat zij zeer scherp zijn, maar wel de rechtszekerheid verhogen. In laatste aanleg zal binnen een termijn van 13 maanden een beslissing moeten vallen. Dit impliceert een grote discipline van onze Administratie en van alle andere overheidsdiensten die een advies moeten geven. Ik meen echter dat het in de praktijk haalbaar moet zijn.

Een derde aspect waarover de heren Vanvelthoven, De Mol en Dierickx het hebben gehad, betreft de inspraak en de openbaarheid. De heren De Mol en Vanvelthoven hebben uitvoerig het standpunt van de Bond Beter Leefmilieu ter zake geciteerd. Ik meen dat voor sommigen dit mogelijk is na te streven. Ik ben er echter niet van overtuigd dat een politieke meerderheid zou worden gevonden om dit standpunt integraal in te voeren.

Mag ik erop wijzen dat in het alomgeprezen decreet inzake afvalstoffenbeheer, dat dateert van 2 juli 1981, helemaal géén openbaarheid is voorzien en er geen sprake is van informatievergaderingen of hoorzittingen. Slechts in de beroepsfase is er een mogelijkheid voorzien om hoorzittingen te houden maar dan is het nog de Administratie die daarover beslist. Wat wij hier doen in artikel 11 en onder meer ook in artikel 13, betekent een belangrijke en waarachtige inspraak van allen die belanghebbenden zijn in de zin zoals artikel 24 van het decreet omschrijft.

In artikel 11 is het openbaar onderzoek verplicht. Voor de eerste-klasondernemingen die VR- of MER-plichtig zijn, is minstens één informatievergadering noodzakelijk, maar het kunnen er ook meer zijn.

Inzake de inspraak is ook zeer belangrijk de instelling van Provinciale Milieuvergunningscommissies en ook van een Gewestelijke Commissie om te adviseren in de beroepsdossiers; hiernaast zullen ook ambtenaren uit de verschillende milieu-administraties en parastatalen en ook deskundigen zitting hebben, deskundigen die volgens de modaliteiten te bepalen

door de Executieve, zullen worden aangeduid.

De heer Bosmans heeft een aantal behartenswaardige beschouwingen aan het milieu in het algemeen gewijd. Ik neem akte van zijn stellingname, die ik uiteraard niet helemaal voor mijn rekening kan nemen. Ik dank hem in elk geval voor de toegezegde steun van de PW-fractie.

De heer De Mol heeft nog een aantal bemerkingen gemaakt en heeft gezegd dat het om een „volmachtendecreet” gaat. Ik wil hierop repliceren, collega, dat de ganse regeling van exploitatievergunningen die wij vandaag kennen, sinds 1946 genomen bij Regentsbesluit, steunt op een wet daterend van 5 mei 1888. De rest van de omvangrijke procedure inzake hinderlijkke ondernemingen, werd bij uitvoeringsbesluit in het algemeen reglement van de arbeidsbescherming ingevoerd. Op advies van de Raad van State hebben wij een zeer ruime decretale basis vooropgesteld waarop uiteraard een reeks uitvoeringsbesluiten noodzakelijk kunnen zijn. Dit is inderdaad een kaderdecreet omwille van de aard zelf van de materie die wordt behandeld.

U zal toegeven dat voorliggend ontwerp vrij technisch is; u zal ook toegeven dat de technologische evolutie in het bedrijfsleven van die aard is dat in een aantal uitvoerende aspecten de Executieve bij machte moet zijn om soepel en snel haar reglementering te kunnen aanpassen. Ik durf beweren dat essentiële zaken omtrent inspraak, omtrent MER en VR en omtrent termijn in decretale teksten in dit ontwerp van decreet zijn vervat.

Mevrouw Lefeber heeft een aantal behartenswaardige zaken gezegd omtrent de Seveso-richtlijn. Ik wil bevestigen wat zij heeft gezegd, met name dat de Seveso-richtlijn te paard zit tussen het nationale en het regionale. De veiligheid van de buurt en de omwonenden is duidelijk een gewestelijke bevoegdheid, terwijl de arbeidsveiligheid een nationale bevoegdheid blijft samen met een rampenplanning, die in het kader van de burgerbescherming moet worden gezien. Mevrouw Lefeber heeft gelijk wanneer zij zegt dat ter zake tussen de regionale en de nationale instanties overleg moet

Lenssens

worden gepleegd. Ik kan haar de verzekering geven dat het niet enkel om intenties gaat maar dat zulks op dit ogenblik ook gebeurt.

In verband met de lozingsvergunning, de integratie tussen lozing en exploitatievergunning, begrijp ik niet altijd de kritiek van de socialistische fractie. Enerzijds wordt gesteld dat er 18 soorten vergunningen bestaan, dat beter één groot geïntegreerd vergunningstelsel zou wordengemaakt en dit ontwerp niet ver genoeg gaat. Anderzijds zegt men dat het integreren van deze twee vergunningen reeds te veel is en dat de lozing om een aantal redenen beter niet in de exploitatievergunning zou zijn opgenomen. Collega's, onafgezien de beperkte vergunningsstelsels voor bepaalde activiteiten, zou het inderdaad zinvol kunnen zijn de afvalstoffenvergunning en de grondwatervergunning mee te integreren. Waarom hebben wij uiteindelijk verkozen zulks niet te doen? Wij gaven hieraan de voorkeur omdat voor beide vergunningsstelsels, zowel afvalstoffen- als grondwatervergunning, de decretale regeling van zeer recente datum is. Wij wensten niet te interfereren in lopende procedures of in een decreet dat nog in volle uitvoering is.

Zowel inzake afvalstoffen als inzake grondwater gaat het bovendien over een heel beperkt aantal ondernemingen in het Vlaamse Gewest die een dusdanige vergunning voor afvalstoffen nodig hebben, ongeveer een tweehonderdtal, terwijl exploitatie- en lozingsvergunningen tienduizenden grote en kleine ondernemingen in Vlaanderen betreft. Dit is een tweede argument waarom wij de integratie niet hebben gedaan.

Ik meen dat het beginsel van de geïntegreerde vergunning, dat hier wordt geïnstalleerd, zeer belangrijk is.

Wat de opmerking van mevrouw Lefebvre betreft, wil ik beklemtonen dat, wat de lozingsvergunning betreft, wij goed voor ogen moeten houden dat wij enkel de afleveringsprocedure en het afleveren zelf van de vergunning integreren. De waterzuiveringsmaatschappijen zullen in dit verband een belangrijke adviesfunctie hebben. Voor het overige zullen zijn integraal

bevoegd blijven voor alle taken die de wetgever van 1971 aan deze maatschappij en heeft voorbehouden.

Ik durf beweren dat de regeling die thans wordt ingevoerd democratischer is dan deze ingeschreven in de wet van 26 maart 1971 en waarbij de directeur van de waterzuiveringsmaatschappij de vergunning aflevert, dus een ambtenaar. Bij dit ontwerp wordt het beslissend moment voor het afleveren van een vergunning, zowel in eerste aanleg als in beroep, gelegd bij een politiek verkozen orgaan. Dit lijkt mij meer democratisch.

Ten slotte wens ik aan de heer Dierickx te zeggen dat ik zijn algemene beschouwingen kan begrijpen, maar dat ik ze utopisch en illusoir vind. Inderdaad, in een maatschappij die zich zou moeten organiseren en inrichten volgens de louter cerebrale beginselen die u vooropstelt, kan u misschien geloven maar ik niet.

Voor het overige, collega Dierickx, zal ik zo vrij zijn bij de artikelsgewijze bespreking op uw amendementen een meer punctuele repliek te geven. U heeft uw amendementen reeds verdeeld en ik heb van uw argumenten nota genomen.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik wil besluiten met de collega's te danken die in de Commissie en in de Openbare Vergadering een bijdrage hebben geleverd tot het verbeteren van de oorspronkelijke ontwerp teksten. Dit ontwerp van decreet zal wellicht niet volmaakt zijn, zoals niets volmaakt is in deze wereld.

Het is mijn oprechte overtuiging dat, indien de Raad dit ontwerp van decreet zou goedkeuren, een belangrijk, bij komend, nieuw instrument wordt gecreëerd om verder een doeltreffend en vooral preventief milieubeleid in Vlaanderen te voeren. **(Applaus)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord? **(Nee)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de arti-

kelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten wordt verstaan onder :

1° inrichtingen : fabrieken, werkplaatsen, opslagplaatsen, machines, installaties, toestellen en handelingen die op een door de Vlaamse Executieve op te stellen lijst voorkomen ;

2° exploiteren : in werking stellen of houden, gebruiken, installeren of in stand houden van een inrichting, daaronder begrepen het lozen van afvalwater ;

3° exploitant : elke natuurlijke of rechtspersoon die een inrichting exploiteert of voor wiens rekening een inrichting wordt geëxploiteerd ;

4° veranderen van een inrichting : wijzigen, uitbreiden, toevoegen ;

— wijzigen : het verplaatsen binnen de vergunde inrichting, of het aanwenden van een andere fabricagemethode ;

— uitbreiden : het vergroten in capaciteit, in drijfkracht of in oppervlakte op percelen waarop de geldende vergunning betrekking heeft ;

— toevoegen : het vergroten in opslagcapaciteit, in drijfkracht of in oppervlakte op percelen, waarop de geldende vergunning geen betrekking heeft ;

5° tijdelijke inrichting : de vergunningsplichtige inrichting waarvan de exploitatie geen blijvende gevolgen

Voorzitter

voor het leefmilieu veroorzaakt en in principe niet langer zal duren dan

— één jaar, als het een inrichting betreft die verband houdt met een bouwwerk ;

— drie maanden in de andere gevallen

Bij artikel 2 werden volgende amendementen ingediend :

Door de heer Vanvelthoven, luidend als volgt : „In fine van punt 2” de woorden „daaronder begrepen het lozen van afvalwater” weglaten”.

Door de heer De Mol werden drie amendementen ingediend, luidend als volgt :

„A. Punt 1” vervangen door wat volgt :

„1° inrichtingen : fabrieken, werkplaatsen, opslagplaatsen, machines, installaties, toestellen, leidingen, vliegvelden en alle activiteiten die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder kunnen veroorzaken ;”

B. Punt 5° weglaten.

C. Een nieuw punt 6” toevoegen luidend als volgt :

„6° belanghebbende : elke natuurlijke of rechtspersoon die van de inrichting of de exploitatie ervan rechtstreeks of onrechtstreeks hinder ondervindt of kan ondervinden, alsmede de staat, de gewesten, de gemeenschappen, de provincies, de gemeenten, publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen wier hoofdactiviteit betrekking heeft op de voorkoming of de bestrijding van milieuverstoring.”

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Het ligt niet in mijn bedoeling al mijn amendementen toe te lichten. Ik zal mij tot de meest essentiële beperken.

Bij artikel 2 wensen wij een nieuw punt toe te voegen, met name het begrip „belanghebbende”. Het begrip „belanghebbende” stond in het eerste ontwerp bij de begripsbepaling die in artikel 2 werd aangeduid. Wij zouden dit begrip niet alleen op deze plaats

willen onderbrengen maar ook een nieuwe definitie willen geven, luidend als volgt :

„belanghebbende” : elke natuurlijke of rechtspersoon die van de inrichting of de exploitatie ervan rechtstreeks of onrechtstreeks hinder ondervindt of kan ondervinden, alsmede de staat, de gewesten, de gemeenschappen, de provincies, de gemeenten, publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersoon wier hoofdactiviteit betrekking heeft op de voorkoming of de bestrijding van milieuverstoring.”

Ik heb de motivering in de algemene bespreking zeer duidelijk uiteengezet en ik kom hierop straks terug bij de verdediging van een ander amendement.

Wanneer men het begrip louter qua inhoud bekijkt, dacht ik dat het belangrijk was het tenminste te vermelden bij de begrippenbepaling en niet ergens in twee kleine artikelen onder te brengen, waar het begrip „belanghebbende” niet alleen wordt verzonken maar in feite nog verder wordt uitgehouden.

Ik vraag dan ook dit amendement te willen goedkeuren.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, collega's, het probleem dat collega De Mol bij amendement introduceert, werd uitvoerig in de Commissie behandeld en ik verwijs hiervoor naar het verslag.

Bovendien werd naar mijn oordeel dit probleem voldoende geregeld in artikel 24 van het decreet.

Ik vraag de Raad dit amendement te verwerpen.

De Voorzitter : Bij artikel 2 werd door de heer Vanvelthoven een amendement ingediend : „In fine van punt 2” de woorden „daaronder begrepen het lozen van afvalwater” weglaten”.

De heer Matthys heeft het woord voor het verdedigen van het amendement van de heer Vanvelthoven.

De heer P. Matthys : Mijnheer de

Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, nadat onze fractie gedurende vele weken constructief aan het ontwerp van decreet heeft meegewerkt, met de bedoeling nog een poging te ondernemen tot verbetering van het voorliggend ontwerp, hebben wij een eerste reeks amendementen op het ontwerp ingediend, zoals in het verslag van de Commissie werd weergegeven.

In tweede orde hebben wij een zevental amendementen ingediend ingevolge het advies dat door de Raad van State werd uitgebracht.

Wij willen geen misbruik maken van de kostbare tijd van deze vergadering en zouden voor de verwijzing en de argumentatie bij onze amendementen willen verwijzen ofwel naar het verslag van de Commissie ofwel naar de toelichting neergeschreven bij de ingediende amendementen.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, om redenen medegedeeld in de Commissie en voorkomend in het verslag, vraag ik de Raad dit amendement te verwerpen.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 2 en de amendementen worden aangehouden.

Artikel 3

De inrichtingen die hinderlijk worden geacht voor de mens en het leefmilieu worden in drie klassen ingedeeld, afhankelijk van de aard en de belangrijkheid van de daaraan verbonden milieueffecten.

De Vlaamse Executieve stelt de lijst en de klassen van die inrichtingen vast.

Bij het artikel 3 werd door de heer Dierickx een amendement ingediend, luidend als volgt.

„Het tweede lid vervangen door wat volgt :

„De Vlaamse Executieve wordt belast met het opmaken van een ontwerp van decreet houdende de lijst van de hinderlijke inrichtingen, alsmede de

Voorzitter

indeling ervan in klassen”.

De heer Dierickx heeft dit amendement daarnet in zijn uiteenzetting reeds toegelicht.

Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, ik vraag aan de Raad dit amendement te verwerpen. Het is uiteraard een taak van de Uitvoerende Macht de lijst van hinderlijke inrichtingen op te stellen. Dit kan niet bij decreet worden geregeld ; inderdaad, misschien zouden wel vijf decreten en meer per jaar moeten worden opgesteld in functie van nieuwe industriële activiteiten die ontstaan en moeten worden ingedeeld.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 3 en het amendement worden aangehouden.

Artikel 4

§ 1. Niemand mag zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse exploiteren of veranderen.

§ 2. Niemand mag, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan, een inrichting die behoort tot de derde klasse, exploiteren of veranderen.

De Vlaamse Executieve bepaalt de wijze waarop de melding dient te geschieden.

— Aangenomen.

Artikel 5

§ 1. De vergunning als bedoeld in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet is verleend.

In dit geval gaat de termijn bepaald in artikel 52 van genoemde wet van 29 maart 1962 pas in op de dag dat de milieuvergunning wordt verleend.

Wordt de milieuvergunning evenwel

geweigerd dan vervalt de bouwvergunning van rechtswege op de dag van de weigering in laatste aanleg.

§ 2. De milieuvergunning voor een inrichting waarvoor krachtens artikel 44 van bovengenoemde wet een bouwvergunning nodig is, wordt geschorst zolang deze laatste niet is verleend.

Bij het artikel 5 werden volgende amendementen ingediend.

Door de heer De Mol, luidend als volgt :

„In § 1 op de eerste regel en in § 2 op de tweede regel na de woorden „... artikel 44...” de woorden „en artikel 48” invoegen.”

Door de heren Vanvelthoven, Matthys en mevrouw Lefebber, werden eveneens amendementen ingediend, luidend als volgt :

„A. In § 1, eerste lid op de vierde regel na de woorden „nodig is” de woorden „of die onderworpen is aan de meldingsplicht” invoegen.

B. In fine van § 1, eerste lid de volgende woorden toevoegen : „of de melding niet is gebeurd”.

C. In fine van § 1, derde lid, de volgende zin toevoegen :

„Het vervallen van de bouwvergunning wordt onverwijld medegedeeld aan de aanvrager en aan de overheid die de bouwvergunning heeft verleend”.

D. Aan § 2 een 2e en 3e lid toevoegen luidend als volgt :

„In dat geval gaat de termijn bepaald in artikel 17, 2e lid van dit decreet, slechts in op de dag dat de bouwvergunning definitief is verleend.

Wordt de bouwvergunning evenwel geweigerd dan vervalt de milieuvergunning van rechtswege op de dag van de weigering van de bouwvergunning in laatste aanleg.”

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, het amendement bij artikel 5 is een louter technisch juridisch amende-

ment. Ik heb hierop in de Commissie reeds gewezen, maar mijn argumentatie werd niet aanvaard en ik betreur dit ten zeerste.

Wanneer men het arrest van de Raad van State leest, wordt mijn stelling bevestigd, met name dat artikel 48 van de wet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw in dit decreet moet worden opgenomen.

De bedoeling is dat in § 1 en § 2 na de woorden „... artikel 44...” wordt toegevoegd : „en artikel 48”. Artikel 48 betreft een speciale procedure en vergt dan ook een aparte aanduiding, omdat in het andere geval overheidsaanvragen van bij voorbeeld OVAM of eventueel de Waterzuiveringsmaatschappij een gans andere procedure hebben.

Dit artikel 48 luidt als volgt : „In afwijking van artikel 44 wordt de vergunning afgegeven door de Minister of zijn gevolmachtigde wanneer ze wordt aangevraagd door een door de Koning aangewezen publiekrechtelijk rechtspersoon of wanneer ze betrekking heeft op het aanleggen van installaties en leidingen van openbaar nut met inbegrip van de elektrische leidingen op het grondgebied van twee of meer gemeenten. Het College van Burgemeester en Schepenen brengt voor advies uit binnen de 30 dagen. Wordt deze termijn niet in acht genomen dan wordt het advies geacht gunstig te zijn.”

En hier verschilt het duidelijk van artikel 44 — „De vergunning kan geweigerd worden om reden, werden verleend onder de voorwaarden of kan afwijkingen toestaan, bedoeld in de artikelen 45, 46 en 51. Bovendien mag de gemachtigde ambtenaar, wanneer het werken van algemeen belang betreft, bij de verlening van de vergunning niet afwijken van een gemeentelijk plan aanleg, van een gemeentelijke verordening of van een rooiplan voor gemeenteweg. In geval van ongunstig advies komt de beslissing aan de Minister toe.”

Dit is dus een totaal andere dan de geëigende procedure bij het afleveren van een bouwvergunning voorzien in artikel 44. Inderdaad, het gaat hier om

De Mol

een door de Koning aangewezen publiekrechtelijk ke rechtspersoon of wanneer zij betrekking heeft op de geïnstalleerde installaties.

Ik meen dat het nochtans duidelijk is dat een milieuvergunning door overheidsorganen, zoals bij voorbeeld OVAM, kan worden aangevraagd.

Het is werkelijk technisch noodzakelijk artikel 48 in het decreet op te nemen, omdat dit artikel duidelijk een andere procedure regelt dan het artikel 44.

Uit de arresten van het Hof van Cassatie blijkt duidelijk dat inderdaad een andere procedure geldt en daarvoor specifiek moet worden opgetreden. Ik citeer kort het Hof van Cassatie in zijn arrest van 29 september 1983 : „... bouwvergunningen afgeleverd door de gemachtigde ambtenaar aan publiekrechtelijk ke rechtspersonen voor wie krachtens artikel 48 van de stedenbouwwet het College van Burgemeester en Schepenen niet bevoegd is, zijn niet langer geldig dan één jaar en kunnen- en dit is werkelijk het meest belangrijk ke — niet worden verlengd...“.

Het toevoegen van artikel 48 is werkelijk noodzakelijk.

Er zijn nog een aantal andere argumenten die in dit verband kunnen worden aangehaald. Wanneer men weet dat de aanvraag niet kan worden verlengd, dat zij vervalt en dat de werken niet kunnen worden aangevat, stelt zich betreffende deze aanvragen een probleem. Bij artikel 44 is de verlenging wel mogelijk. Het is duidelijk dat artikel 5 verwijst naar artikel 52. Hier is het verband gelegd met het advies van de Raad van State waarin bij artikel 5, onder punt 6 wordt verwezen naar zowel arbeid van artikel 52 als artikel 54 ; a contrario blijkt hieruit dat de vergunning volgens 48 hiertoe niet kan gerekend worden.

Uit de lezing van artikel 5 van de milieuvergunning zal, indien het wordt goedgekeurd, onmiddellijk blijken dat een bouwvergunning ingevolge artikel 48 niet kan worden geschorst en dat bij de weigering van een milieuvergunning artikel 48 verder zal

blijven bestaan en uiteraard vice versa.

Dit betekent zeer concreet dat de bedoelde coördinatie tussen deze twee stelsels niet voor de publieke sector zal gelden. Door dit artikel wordt de overheid eigenlijk vrijgesteld van de voorschriften van zijn eigen plannen. Ik vraag mij af of dit eigenlijk de bedoeling is geweest. Inderdaad, in de Commissie is duidelijk gebleken dat zulks niet het geval is. Waarom weigert men dan ook dit technisch amendement ?

Ik zou in dit verband ook kunnen verwijzen naar een omzendbrief van het Bestuur van de Stedebouw. Ik zal hem niet citeren maar ik zal toch de datum en het nummer ervan vermelden, met name nummer 24 van 10 juni 1977, verschenen in het Staatsblad van 15 juli 1977 en waarin deze stellingname zeer duidelijk wordt omschreven.

Zoals gezegd gaat het hier om een technisch juridisch amendement dat enkel een verbetering van het ontwerp kan meebrengen.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar het verslag waarin dit amendement inderdaad als subamendement uitvoerig werd behandeld. Ik vraag de verwerping van het amendement om redenen in het verslag vermeld.

De Voorzitter : Bij artikel 5 werden door de heer Vanvelthoven c.s. drie amendementen ingediend. Wenst u deze amendementen toe te lichten ?

De heer Matthys heeft het woord.

De heer P. Matthys : Ik neem aan dat de Minister akkoord gaat met de door ons voorgestelde amendementen op artikel 5.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, aansluitend bij het gesprek in de Raadsvergadering van deze voormiddag, waar ik de procedureproblemen die gisteren in de Commissie zijn gesteld heb aangehaald, en

Inzake het decreet-milieuvergunning legde mevrouw O. Lefeber (SP) vooral de nadruk op het aspect coördinatie

mits bevestiging vanwege de fractie van Agalev en van de Volksunie — want de socialistische fractie heeft reeds een toezegging gedaan — ga ik ermede akkoord een vijftal tekstcorrecties als kleine amendementen te aanvaarden ingevolge het bij komend advies van de Raad van State. Indien voor bovengenoemde fracties deze aanvaarding geen aanleiding zou zijn om een tweede lezing te vragen, ga ik ermede akkoord de amendementen van de heren Matthys en Vanvelthoven te aanvaarden. Inderdaad, deze amendementen betekenen een verduidelijking van het voorliggend ontwerp, verduidelijkingen die legistiek een verbetering van het ontwerp betekenen. Zoals gezegd kreeg ik graag van de fracties van Agalev en van de Volksunie de waarborg dat het aanvaarden van deze kleine amendementen geen aanleiding zal zijn voor het vragen van een tweede lezing.

De heer F. Geyselings : Wij gaan akkoord, mijnheer de Minister.

De Voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mijnheer de Voor-

De Mol

zitter, mijnheer de Minister, op dit terrein hebben wij een akkoord, maar wij betreuren wel dat zelfs een louter technisch juridisch amendement niet kan worden aanvaard.

De Voorzitter : Is de Raad het ermee eens dat niet hoeft te worden gestemd over de drie amendementen van de heer Vanvelthoven C.S., dat wij de tekstwijziging als zodanig mogen aanzien en dat dientengevolge, behalve het amendement van de heer De Mol bij artikel 5, deze amendementen worden aangenomen. **(A kkoord)**

De stemmingen over artikel 5 en het amendement van de heer De Mol zijn aangehouden.

Artikel 6

§ 1. Zijn voor de toepassing van dit decreet territoriaal bevoegd, de overheden tot wier ambtsgebied de percelen behoren waarop de exploitatie of de verandering van de inrichting gebeurt of gepland is.

§ 2. Indien een inrichting zich over het grondgebied van meer dan één gemeente of provincie uitstrekt, blijft ieder van deze overheden bevoegd voor de inrichtingen of gedeelten van inrichtingen gelegen op haar ambtsgebied.

— **A angenom en.**

Artikel 7

§ 1. De Vlaamse Executieve wijst de categorieën van inrichtingen aan waarvoor een milieueffectrapport of een veiligheidsrapport wordt vereist vooraleer een vergunning kan worden verleend.

§ 2. De Vlaamse Executieve stelt de nadere regels vast in verband met de procedure, de inhoud, de voorwaarden en de vorm, waaraan het milieueffectrapport en het veiligheidsrapport dienen te voldoen.

§ 3. Het milieueffectrapport zal ten minste bevatten :

1° een beschrijving en een verantwoording van het voorgestelde project en van de vestigingsplaats ;

2° een beschrijving van de bestaande toestand van de lucht, het water, het geluidsniveau, de flora en de fauna in de gebieden die door de inrichting of door de daarbij horende werken kunnen worden getroffen ;

3° de analyse van de weerslag van de voorgenomen activiteiten en de voorgestelde alternatieven op de buurt met betrekking tot de luchtverontreiniging, de geluidshinder, de trillingen, de afvalwaters, de afvalstoffen, stralingen en andere hinder of ongemakken voor de mens ;

4° een analyse van de gevolgen op het leefmilieu, meer in het bijzonder op de landschappen en dorpsgezichten, de fauna, de flora, de natuurgebieden en op het biologisch evenwicht ;

5° de maatregelen die de aanvrager en/of de bouwheer zal nemen om de schadelijke gevolgen van de voorgenomen activiteit op te heffen of te verminderen of op enige wijze te compenseren ;

6° een tewerkstellingsrapport, de voorziene investering, de aard en de hoeveelheid van de geproduceerde goederen ;

7° een niet-technische samenvatting van de gegevens.

§ 4. Het veiligheidsrapport zal ten minste bevatten :

1° nadere gegevens met betrekking tot de installaties ;

2° een beschrijving van de oorzaken van de risico's en van de omstandigheden waarin zich een zwaar ongeval kan voordoen en een schatting van de mogelijke gevolgen ;

3° een beschrijving van de voorgenomen preventieve maatregelen ;

4° de inventaris van de aanwezige gevaarlijk ke stoffen ;

5° inlichtingen met betrekking tot eventuele situaties die zich bij een zwaar ongeval kunnen voordoen : rampenplannen en de veiligheidsorganisatie.

§ 5. Het milieueffectrapport en het veiligheidsrapport worden opgesteld op initiatief en op kosten van de aan-

vrager, door een college van deskundigen van verschillende disciplines te bepalen door de Vlaamse Executieve. Deze bepaalt eveneens de wijze waarop de door haar gekende informatie over het leefmilieu ter beschikking wordt gesteld van het college van deskundigen

§ 6. Het milieueffectrapport en het veiligheidsrapport worden ingediend bij de vergunningsaanvraag.

Bij dit artikel is er een amendement van de heer Dierickx. Het werd evenwel door de heer Dierickx al toegelicht en de Minister heeft er al op geantwoord. Het amendement van de heer Dierickx luidt als volgt :

,A. Paragrafen 1, 2 en 3 vervangen door wat volgt :

§ 1. De Vlaamse Executieve wordt belast met het opmaken van een ontwerp van decreet houdende vaststelling van de categorieën van inrichtingen waarvoor een milieu-effectrapport of een veiligheidsrapport wordt vereist vooraleer een vergunning kan worden verleend.

§ 2. In dit decreet worden de nadere regels voorgesteld in verband met de procedure, de inhoud, de voorwaarden en de vorm, waaraan het milieueffectrapport en het veiligheidsrapport dienen te voldoen.

§ 3. Het opmaken van een milieueffectrapport wordt voorafgegaan door een vooroverleg tussen de initiatiefnemer, de bevoegde overheid en het publiek.

Om de inspraak in dit overleg te garanderen wordt het voornemen tot het opmaken van een milieueffectrapport bekendgemaakt in de dag- en weekblad pers.

Alle burgers, organisaties en overheidsadministraties hebben het recht voorstellen te doen inzake de alternatieven die moeten onderzocht worden, de milieu-effecten die moeten bestudeerd worden en de aanduiding van de verantwoordelijken voor het opmaken van het milieueffectrapport.

§ 4. Na het afsluiten van het vooroverleg stelt de bevoegde overheid de richtlijnen vast waaraan het MER moet voldoen. Indien niet ingegaan

Voorzitter

wordt op voorstellen die gedurende dat overlg werden geformuleerd, wordt dit in de beslissing vermeld, met opgave van de redenen waarom hier niet werd op ingegaan.

§ 5. Het milieueffectrapport dient ten minste te bevatten :

1° Een beschrijving van doel en noodzaak voor de voorgestelde activiteit ;

2° een opgave van de nodige vergunningen voor de voorgenomen activiteit ;

3° een beschrijving van de voorgestelde activiteit en van de mogelijke alternatieven, onder meer :

— de fysieke kenmerken van het voorgenomen project en van de alternatieven, en de eisen inzake ruimtelijke ordening ;

— de beschrijving van de voornaamste kenmerken van de productieprocessen en de procesmaterialen die zullen worden gebruikt ;

— een raming naar soort en hoeveelheid van de mogelijke verontreiniging ;

4° een vergelijking van de voor- en nadelen van de verschillende alternatieven, onder meer wat de gevolgen betreft voor het milieu, zowel wat de directe als de indirecte effecten betreft en die niet bij gebruik of verbruik van de geproduceerde goederenals wat de gevolgen betreft op korte, lange en middellange termijn. In deze vergelijking dient steeds de hypothese dat de activiteit niet doorgaat betrokken te worden ;

5° een beschrijving van de te nemen correctieve maatregelen om negatieve gevolgen voor het milieu weg te werken, af te remmen ofte compenseren ;

6° een korte, verstaanbare, doorzichtige en inzichtelijke samenvatting van voorgaande punten.

§ 6. Al deze documenten worden openbaar gemaakt. De initiatiefnemer kan om geheimhouding verzoeken van bepaalde gegevens op grond van commerciële of industriële over-

wegingen of op grond van de openbare veiligheid. De bevoegde overheid beslist over dergelijk verzoek bij gemotiveerde beslissing. Iedereen kan gedurende een periode van veertig dagen deze beslissing betwisten bij de Vlaamse Executieve."

B. Paragrafen 4,5 en 6 worden respectievelijk paragrafen 7, 8 en 9.

C. Een nieuwe § 10 toevoegen luidend als volgt :

„§ 10. De Vlaamse Executieve kan op eigen initiatief of op verzoek van de vergunningverlenende overheid van de betrokken gemeente of gemeenten of van belangstellende groepen of individuele burgers, een milieueffectrapport eisen voor bepaalde inrichtingen die krachtens het decreet niet onderworpen zijn aan die verplichting.

Wanneer de Vlaamse Executieve niet wenst in te gaan op een dergelijk bij aangetekend schrijven geformuleerd verzoek, moet zij haar beslissing motiveren."

Bij artikel 7 is er ook een amendement van de heer Vanvelthoven ertoe strekkende dit artikel weg te laten.

Minister J. Lenssens : Dit artikel werd uitvoerig besproken in de Commissie. Ik weet dat de in de Commissie goedgekeurde tekst beter is. Ik vraag dat beide amendementen van de heer Dierickx zouden worden verworpen.

De Voonitter : De stemmingen over het artikel en de amendementen worden aangehouden

Hoofdstuk II

Vergunningsprocedure voor nieuwe inrichtingen

Artikel 8

De vergunningen verleend op grond van dit decreet, doen geen afbreuk aan de rechten van derden.

Bij artikel 8 is er een amendement van de heer Vanvelthoven :

Dit artikel vervangen door wat volgt :

„Iedere fysieke persoon of rechtspersoon die schade ondervindt ten gevol-

ge van de exploitatie van een overeenkomstig artikel 6,§ 1 als hinderlijk ingedeelde inrichting, heeft recht op vergoeding van de schade lastens de exploitant wanneer die redelijkerwijs niet te zijnen laste moet blijven.

Heeft de exploitant evenwel niet de door de vergunning voorgeschreven voorzorgen genomen of beschikt hij niet over de vereiste vergunning, dan heeft het slachtoffer recht op een volledige vergoeding van de geleden schade.

Wanneer de rechter oordeelt dat schade in de toekomst onvermijdelijk is bij gelijk kblijvende exploitatievoorwaarden, dan vraagt hij het advies van de bevoegde overheid over de wenselijkheid om de exploitatievoorwaarden aan te passen met het oog op het vermijden van die schade.

Oordeelt de bevoegde overheid dat de exploitatievoorwaarden ongewijzigd dienen te blijven, dan veroordeelt de rechter de exploitant tot vergoeding van de schade die het slachtoffer waarschijnlijk zal lijden, in de mate dat deze redelijkerwijs niet door eiser moet gedragen worden.

Oordeelt de bevoegde overheid dat de exploitatievoorwaarden dienen gewijzigd te worden, dan beveelt de rechter de exploitant de gewijzigde voorwaarden na te leven binnen een door hem te bepalen termijn en gebeurlijk tot vergoeding van de schade die het slachtoffer waarschijnlijk nog zal lijden, voor zover deze redelijkerwijs niet door de eiser moet worden gedragen worden."

Mijnheer Vanvelthoven, ik meen dat u dit amendement heeft toegelicht, dat het in het verslag werd opgenomen en dat de Minister er een antwoord heeft op gegeven.

De stemmingen over artikel 8 en het amendement worden aangehouden.

Artikel 9

§ 1. Binnen een termijn van vier maanden doet de Vlaamse Executieve in eerste en laatste aanleg uitspraak over een aanvraag tot vergunning van in-

Voonitter

richtingen van de Staat, de Gemeenschap, een Gewest, een provincie of een door een van hen opgerichte instelling, ongeacht de klasse waartoe deze inrichtingen behoren.

§ 2. Binnen een termijn van vier maanden beslist de bestendige deputatie van de provincieraad in eerste aanleg over de vergunningsaanvragen van inrichtingen van de eerste klasse.

Zij doet eveneens uitspraak in eerste aanleg over de vergunningsaanvragen van inrichtingen van gemeenten, verenigingen van gemeenten en openbare centra voor het maatschappelijk welzijn, ongeacht de klasse waartoe deze inrichtingen behoren.

§ 3. Binnen een termijn van drie maanden beslist het college van burgemeester en schepenen in eerste aanleg over de vergunningsaanvragen van inrichtingen van tweede klasse.

§ 4. Wanneer een vergunningsaanvraag onder toepassing valt van verschillende indelingsrubrieken behorend tot verschillende klassen, dan wordt uitspraak gedaan door de overheid die bevoegd is voor de hoogste klasse.

§ 5. Wordt door de overheid bij wie de aanvraag is ingediend de aanvraag onontvankelijk bevonden, dan wordt de aanvrager daarvan binnen de veertien dagen na de indiening van de vergunningsaanvraag schriftelijk in kennis gesteld, met vermelding van de reden van de onontvankelijkheid en gebeurlijk met vermelding van de overheid die bevoegd geacht wordt kennis te nemen van de vergunningsaanvraag.

Wordt de aanvraag onvolledig bevonden, dan wordt de aanvrager daarvan schriftelijk in kennis gesteld binnen de veertien dagen na de indiening van de aanvraag, met vermelding van de inlichtingen en gegevens die ontbreken of nadere toelichting vereisen.

Wordt de aanvraag ontvankelijk en volledig bevonden, dan wordt de aanvrager hiervan bij aangetekend schrijven in kennis gesteld binnen veertien dagen na de indiening van de aanvraag.

§ 6. De termijnen bedoeld in §§ 1, 2 en 3 vangen aan op de dag dat de bevoegde overheid bevestigd heeft dat het dossier ontvankelijk en volledig is overeenkomstig § 5.

§ 7. Het college van burgemeester en schepenen neemt akte van de melding van de exploitatie of de verandering van een inrichting van de derde klasse.

Bij dit artikel zijn er drie amendementen van de heer Vanvelthoven. Zij houden volgende wijzigingen in :

„A. In § 1 en § 2 op de eerste regel het woord „vier” vervangen door het woord „zes”.

B. In § 3 op de eerste regel het woord „drie” vervangen door het woord „zes”.

C. In § 2, tweede lid op de eerste regel de woorden „Zij doet” vervangen door de woorden „Binnen dezelfde termijn doet zij”.

Zij werden door de heer Vanvelthoven reeds toegelicht en door de Minister beantwoord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, ten einde alle misverstanden uit de weg te ruimen wijs ik erop dat er een tekstwijziging is aan artikel 9 die ik wel kan aanvaarden, een tekstverandering ingediend door de heer Vanvelthoven en consoorten in de vorm van amendement, met name in artikel 9, paragraaf 2, 2de alinea de woorden „Zij doet” vervangen door de woorden „Binnen dezelfde termijn doet zij”. Dit lijkt mij een tekstverbetering te zijn die wellicht zonder stemming door de Raad kan worden aanvaard, in de geest van de andere voorstellen

De Voorzitter : Is de Raad het erover eens dat over dit laatste niet meer moet worden gestemd ? (**Instemming**)

Als ik goed begrijp blijven de andere amendementen aangehouden.

Minister J. Lenssens : Inderdaad, en ik vraag daarvan de verwerping.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 9 en de amendementen worden aangehouden.

Artikel 10

Bij gemotiveerd besluit kan de vergunningsverlenende overheid de termijnen waarbinnen zij uitspraak moet doen, eenmaal verlengen met maximum de helft van de vastgestelde termijn. Zij deelt deze beslissing mee aan de aanvrager voor het verstrijken van de vastgestelde termijn.

De vergunning wordt geacht geweigerd te zijn indien binnen de vastgestelde of verlengde termijn, geen uitspraak is gedaan door de bevoegde overheid. Tegen deze stilzwijgende weigering kan door de aanvrager beroep worden ingediend binnen een termijn van één maand, te rekenen vanaf de dag volgend op het verstrijken van de vastgestelde of verlengde termijn.

Bij artikel 10 is er een amendement van de heer De Mol, luidend als volgt :

„In het tweede lid de tweede zin vervangen door wat volgt :

„Tegen deze stilzwijgende weigering kan door de aanvrager beroep worden ingediend. De overheid is binnen de maand verplicht de redenen van haar stilzwijgende weigering aan de aanvrager over te maken. Binnen de maand volgend op het overmaken van de redenen van deze weigering dient het beroep tegen deze stilzwijgende weigering te worden ingediend”.

Wenst u dit amendement toe te lichten, mijnheer De Mol ? (**Ja**)

De heer J. De Mol : Mijnheer de Voorzitter, ik wens in dit verband even een korte toelichting te geven. Het gaat hier om een verbetering van de rechtszekerheid zowel voor de burger als voor het bedrijf. Wanneer er een stilzwijgende weigering is, dan stelt zich telkens het probleem dat men uiteraard de redenen van weigering van de vergunning niet kent en is het enorm moeilijk het beroep in te stellen. Mijn amendement strekt ertoe de overheid te verplichten binnen een bepaalde termijn de redenen bekend te maken zodanig dat het beroep niet nutteloos is, zoals soms het geval is. Het betreft gewoonweg een verbetering van de rechtszekerheid van de bedrijven en de aanvrager.

Minister J. Lenssens : Ik heb de redenen vermeld in het verslag.

De Voorzitter : De stemmingen over het artikel en amendementen worden aangehouden.

Artikel 11

§ 1. Behoudens andersluidende bepalingen, wordt elke beslissing over een vergunningsaanvraag voorafgegaan door een openbaar onderzoek dat wordt ingesteld volgens de modaliteiten en binnen de termijnen bepaald door de Vlaamse Executieve.

§ 2. Op initiatief van het college van burgemeester en schepenen kan voor alle vergunningsplichtige inrichtingen een informatievergadering worden georganiseerd.

Voor de inrichtingen van de eerste klasse waarvoor een milieueffect- of veiligheidsrapport wordt vereist, moet ten minste één informatievergadering worden georganiseerd.

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels in verband met de organisatie van deze vergadering.

Bij dit artikel werden volgende amendementen ingediend.

Door de heer Vanvelthoven :

„A. In § 1, op de eerste regel de woorden „B ehoudens andersluidende bepalingen, wordt” weglaten en op de tweede regel na het woord „vergunningsaanvraag” het woord „wordt” invoegen.

B. Paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

„H et aanvraagdossier wordt gedurende dertig dagen ter inzage neergelegd in het gemeentehuis. Gedurende deze termijn van dertig dagen organiseert het college van burgemeester en schepenen, voor de inrichtingen van eerste klasse, één of meer hoorzittingen waarvoor het een beroep kan doen op de vergunningsaanvrager en deskundigen.

Op het initiatief van het college van burgemeester en schepenen kan voor de andere aanvragen een informatievergadering worden georganiseerd”.

Door de heer Leclercq :

„Dit artikel vervangen door wat volgt.

„§ 1. De gemeente draagt zorg voor de bevolkingsinspraak door informatieverlening aan en overleg met de betrokken bevolking te houden ; de volgende criteria worden hierbij in acht genomen :

1° vroegtijdige betrokkenheid, waarbij de inspraak en de voorbereiding van de beslissing gelijktijdig dienen ontwikkeld te worden ;

2° opstelling van een tijdschema waaraan de gemeente en de betrokken bevolking zich dienen te houden ;

3° uitwisseling van standpunten gedurende de inspraakprocedure ;

4° dezelfde en volledige informatieverlening moet beschikbaar zijn voor groeperingen op hetzelfde ogenblik ;

5° bekendmaking van de met redenen omklede beslissingen door het gemeentebestuur aan het einde van de inspraakprocedure.

§ 2. Iedere gemeente richt een informatiedienst op. De informatiedienst heeft als doel het verstrekken van objectieve informatie over de aanvragen voor het bekomen van een milieuvergunning, voor zover deze betrekking heeft op het gemeentelijk grondgebied.

§3. Het secretariaat en het voorzitterschap van de op te richten inspraakgroepen worden waargenomen door de gemeentelijke informatiedienst. De inspraakgroep kan diverse werkgroepen oprichten teneinde haar taak op een behoorlijke wijze te vervullen.

§ 4. De procedures met betrekking tot de bevolkingsinspraak mogen niet plaatsgrijpen gedurende de maanden juli en augustus. De duur van de bevolkingsinspraak is automatisch opgeschort van 1 juli tot 31 augustus ingeval de bevolkingsinspraak een aanvraag neemt vóór 1 juli.

§ 5. De Vlaamse Executieve bepaalt de modaliteiten ter uitvoering van dit artikel”.

De Voorzitter : De heer Matthys heeft het woord.

De heer P. Matthys : Mijnheer de Mi-

nister, ondanks het opbouwend werk in de Commissie heeft u gesteld ons niet altijd te begrijpen. Ik kan daar inkomen maar verzoek u niet stelselmatig, zonder enige verantwoording, de in de Commissie voorgestelde maar niet weerhouden artikelen zo maar te verwerpen. Dit zou misverstanden te weegbrengen bij de Raad. Trouwens bestaan die reeds vermits u in het verkeerde kamp zit.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, ik heb daarop geen commentaar.

De Voorzitter : De heer Leclercq heeft het woord voor het verdedigen van zijn amendement.

De heer J. Leclercq : Mijnheer de Voorzitter, ik zou mijn amendement bondig willen toelichten. De tekst van artikel 11, oorspronkelijk artikel 10, die door de commissie is aanvaard omvat volgens ons te weinig waarborgen voor een effectieve inspraak. Precies daarom hebben wij een amendement ingediend dat een aantal minimale regels vaststelt voor de organisatie van die inspraak, voor de werking van de gemeentelijke informatiediensten, de procedure, de timing, en dies meer. Ik meendat dit amendement, in tegenstelling tot het artikel 11 zoals goedgekeurd in de Commissie, de grenzen bepaalt waarbinnen de Vlaamse Executieve nog nadere regels kan vastleggen voor de organisatie van die inspraak. Zoals artikel 11 nu is geformuleerd vind ik dit een volmachtartikel, dat geen garanties biedt.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Dit amendement werd in de Commissie uitvoerig besproken en nadien verworpen. Ik verwijs naar de redenen van de verwerping in het verslag en handhaaf mijn vraag tot verwerping in openbare vergadering.

De heer J. Leclercq : Mijnheer de Voorzitter, mag ik nog even het woord voeren bij artikel 11. De Minister antwoordt mij dat hij de verwerping vraagt om de redenen vermeld in het verslag. Ik heb dit nagekeken en heb vastgesteld dat er eenvoudigweg geen

L eclercq

reden is opgegeven.

Minister J. Lenssens : Mijnheer Leclercq, ik heb pas in openbare vergadering vrij uitvoerig de kritiek van sommige collega's omtrent de inspraakprocedure weerlegd en heb verwezen naar de dimensie ervan inzake de artikelen 11 en 13.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 11 en de amendementen worden aangehouden.

Artikel 12

§ 1. De Vlaamse Executieve duidt de overheidsorganen aan die vooraf advies uitbrengen over de vergunningsaanvraag. Zij bepaalt de inhoudelijke elementen van de adviezen, de gevallen waarin en de termijnen waarbinnen deze moeten uitgebracht worden.

Bij gebrek van advies binnen de gestelde termijn wordt het overheidsorgaan geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

§ 2. Voor aanvragen waarvoor in eerste aanleg uitspraak wordt gedaan door de bestendige deputatie van de provincieraad, wordt in elk geval het advies gevraagd van het college van burgemeester en schepenen van de plaats waar de inrichting gepland is of geëxploiteerd wordt.

Geen opmerkingen ?

Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, ik wens toch de aandacht van de Raad te vestigen op het advies van de Raad van State, die in dit artikel 12 een hiaat meende vast te stellen. Ik wil in dit verband volgende verklaring afleggen.

De Raad van State merkt op dat het ontwerp-decreet niet voorziet in de mogelijkheid tot afwijking van de voorschriften van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen die voor de bouwvergunningen wél bestaan ingevolge artikel 9 van de stedenbouwwet, ingevoerd bij decreet van 28 juli 1984 en bedoeld om onder meer bestaande bedrijfsgebouwen te kunnen

verbouwen, herbouwen of uitbreiden.

Ik wens hierop het volgende op te merken :

1. het huidig geldend systeem — titel 1 van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming — voorziet evenmin die mogelijkheid ;

2. wat het veranderen van een vergunningde inrichting betreft is overeenkomstig artikel 27 van dit ontwerp-decreet slechts in een beperkt aantal gevallen een bij komende milieuvergunning aan te vragen ;

3. in gevallen waar in toepassing van het decreet van 28 juli 1984 een bouwvergunning werd afgeleverd, kan de milieuvergunning in toepassing van onderhavig decreet niet worden geweigerd om redenen van de bestemming, zoals die oorspronkelijk in het gewestplan was voorzien. Immers, door het afleveren van een bouwvergunning in toepassing van het decreet van 28 juli 1984 werd het gewestplan impliciet gewijzigd voor het betrokken perceel.

De Voorzitter : Artikel 12 wordt aangenomen.

Artikel 13

§ 1. In iedere provincie wordt een milieuvergunningscommissie opgericht, die de bestendige deputatie van de provincieraad advies verleent in de gevallen die de Vlaamse Executieve bepaalt.

§ 2. Er wordt een Gewestelijke Milieuvergunningscommissie opgericht die de Vlaamse Executieve advies verleent in de gevallen die zij bepaalt.

§ 3. In de commissies bedoeld in § 1 en § 2 zetelen vertegenwoordigers van de adviesverlenende overheidsorganen en deskundigen, aan te duiden door de vergunningverlenende overheden

Een vertegenwoordiger van het college van burgemeester en schepenen bedoeld in artikel 12, § 2 woont de vergadering van de provinciale milieuvergunningscommissie bij met raadgevende stem.

Op zijn verzoek wordt de aanvrager gehoord door de commissies bedoeld in § 1 en § 2.

§ 4. De Vlaamse Executieve regelt de samenstelling van de in § 1 en § 2 bedoelde commissies, met inachtnaam van het bepaalde in § 3, en met dien verstande dat de ambtenaren steeds de meerderheid van het aantal leden uitmaken. De Vlaamse Executieve regelt eveneens de werking van die commissies.

Bij dit artikel heeft de heer Dierickx een amendement ingediend dat luidt als volgt :

„Aan § 3 een vierde lid toevoegen luidend als volgt :

„Vertegenwoordigers van milieuorganisaties nemen met raadgevende stem deel aan de werkzaamheden van de commissies”.

De heer Dierickx heeft zijn amendement reeds toegelicht maar heeft u, mijnheer de Minister, daarop reeds geantwoord ? **(Nee)**

Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, ik vind dat wij niet moeten vooruitlopen op wat de Executieve over de aanduiding van de leden van die commissies in een besluit zal formuleren. Het is niet uitgesloten dat vertegenwoordigers voorgedragen door milieuverenigingen worden benoemd, alhoewel dit niet zeker is. Dit moet door de Executieve wordt vastgesteld.

Ik vraag dus dit amendement niet goed te keuren.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 13 en het amendement worden aangehouden.

Artikel 14

§ 1. De Vlaamse Executieve stelt de verdere regels vast in verband met het aanvragen, het verlenen, het weigeren, de bekendmaking en de verlenging van de vergunning.

Zij bepaalt eveneens het bedrag dat aan de aanvrager zal worden aangerekend als tussenkomst in de dossierkosten.

Voorzitter

§ 2. De documenten welke krachtens dit decreet moeten worden meegegeeld, hoeven geen gegevens te bevatten waarvoor het handels- of fabricagegeheim geldt. De aanvrager is nochtans verplicht aan de adviesverlenende overheidsorganen alle gevraagde gegevens en inlichtingen te verstrekken. Hij die in welke hoedanigheid ook kennis krijgt van deze gegevens en inlichtingen, is gehouden tot verplichte geheimhouding ervan.

Bij dit artikel werden volgende amendementen ingediend.

Door de heer Dierickx :

„Paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

„§ 2. Alle documenten welke krachtens dit decreet moeten worden meegegeeld zijn op enbaar. Op deze openbaarheid kan slechts een uitzondering worden toegestaan voor deze gegevens waarvan de aanvrager bewijst dat zij omwille van redenen van handels- of fabricagegeheim niet zonder bezwaar openbaar kunnen wordengemaakt. In dergelijke gevallen wordt de geheimhouding beperkt. De vergunningverlenende overheid beslist ter zake op schriftelijk verzoek van de aanvrager.”

Door de heer Vanvelthoven :

„Paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

„§ 2. Indien in een stuk ten aanzien waarvan dit decreet de verplichting tot openbaarmaking inhoudt, gegevens voorkomen of uit zodanig stuk gegevens kunnen worden afgeleid waarvan de geheimhouding gerechtvaardigd is, kan de vergunningverlenende overheid op een daartoe strekkend schriftelijk verzoek van de aanvrager toestaan dat deze ten behoeve van de openbaarmaking een, door de vergunningverlenende overheid goedgekeurde tweede tekst voorlegt waarin die gegevens niet voorkomen of waaruit ze niet kunnen worden afgeleid. De vergunningverlenende overheid mag deze afwijking slechts toestaan met betrekking tot bedrijfsgeheimen en beveiligingsgegevens.

Indien in een stuk ten aanzien waarvan dit decreet de verplichting tot openbaarmaking inhoudt, gegevens

voorkomen of uit zodanig stuk gegevens kunnen worden afgeleid van de staat of de nakoming van internationale overeenkomsten, wordt op aanwijzing van de Vlaamse Executieve ten behoeve van de openbaarmaking een tweede tekst voorgelegd waarin de gegevens niet voorkomen of waaruit ze niet kunnen worden afgeleid”.

Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, ik vraag de verwerping van die amendementen om de redenen vermeld in het verslag.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 14 en de amendementen worden aangehouden

Artikel 15

§ 1. Binnen een termijn van twee maanden, vanaf de dag waarop zij heeft bevestigd dat het aanvraagdossier ontvankelijk en volledig is, doet het college van burgemeester en schepenen in eerste aanleg uitspraak over een vergunning van een tijdelijke inrichting, welke ook de klasse van de inrichting weze.

§ 2. Er dient geen openbaar onderzoek te worden ingesteld.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de inrichtingen waarvoor en de wijze waarop deze vergunning kan worden verkregen.

Bij dit artikel werd een amendement ingediend door de heer Dierickx ertoe strekkende paragraaf 2 van dit artikel weg te laten. Werd dit amendement reeds toegelicht, mijnheer Dierickx ? *(Ja)*

Bij dit artikel werd er eveneens een amendement ingediend door de heer De Mol, luidend als volgt :

A. In hoofddeorde : dit artikel schrappen.

B. In bijkomende orde : paragraaf 2 weglaten.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol: **Mijnheer** de Voorzitter, het gaat hier om tijdelijke vergunningen Volgens ons kunnen tijdelijke inrichtingen eveneens tot onher-

stelbare schade en milieuhinder leiden en, zoals nu is geformuleerd, zelfs zonder enige randvoorwaarde of bepaling omtrent de inrichtingen die daarvoor kunnen worden aangeduid. Dit artikel is voor ons dus onaanvaardbaar. Wij vragen in hoofddeorde dit artikel te schrappen, des te meer omdat voor een tijdelijke inrichting geen openbaar onderzoek wordt voorzien. Wanneer ons eerste amendement niet wordt aanvaard, dan vragen wij in bijkomende orde paragraaf 2, luidend als volgt : „Er dient geen openbaar onderzoek te worden ingesteld”, te schrappen.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, deze problemen werden in de Commissie behandeld en ik vraag, om de redenen vermeld in het verslag, dat de Raad deze amendementen zowel in hoofddeorde als in bijkomende orde zou verwerpen.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 15 en de amendementen worden aangehouden.

Artikel 16

§ 1. De exploitant van een inrichting die na haar inbedrijfstelling vergunningsplichtig wordt door aanvulling of wijziging van de indelingslijst, moet binnen zes maanden te rekenen vanaf de inwerkingtreding van die aanvulling of wijziging een vergunningsaanvraag indienen bij de overheid die bevoegd is ingevolge de nieuwe indeling.

§ 2. Er dient geen openbaar onderzoek te worden ingesteld.

§ 3. In afwijking van artikel 4 mag de exploitatie worden voortgezet tot een definitieve beslissing wordt genomen over de ingediende vergunningsaanvraag.

§ 4. De Vlaamse Executieve stelt nadere regels vast voor de inrichtingen die vergunningsplichtig worden nadat zij in bedrijf zijn gesteld.

Bij dit artikel hebben de heren Dierickx en De Mol een amendement in-

Voorzitter

gediend ertoe strekkende paragraaf 2 te schrappen.

Dit amendement werd reeds toegelicht door de heer Dierickx. Mijnheer De Mol, wenst u er nog iets aan toe te voegen ? (Neen)

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Ik vraag de verwerping, zoals vermeld in het verslag.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 16 en de amendementen worden aangehouden.

Artikel 17

De beslissing over de vergunningsaanvraag is met redenen omkleed. De Vlaamse Executieve bepaalt de vorm en de inhoudelijke elementen van deze beslissing.

De vergunning vermeldt onder welke voorwaarden de inrichting mag worden geëxploiteerd en bepaalt binnen welke termijn de vergunde inrichting in gebruik moet worden genomen. Die termijn mag geen drie jaar overschrijden

Bij dit artikel werden volgende amendementen ingediend.

Door de heer Dierickx :

„Een derde lid toevoegen luidend als volgt :

„Iedere beslissing inzake hinderlijke inrichtingen wordt bij wege van samenvatting bekendgemaakt in de dag- en weekbladpers. Het volledige dossier ligt ter inzage bij het gemeentebestuur, tijdens de normale kantooruren. De gemeentebesturen zorgen er tevens voor dat, indien een belangstellende daarom verzoekt, het dossier ten minste eens in de week, ook kan geraadpleegd worden buiten de normale kantooruren.”

Door de heer De Mol :

„A. In hoofddeorde : in het tweede lid de laatste zin vervangen door wat volgt :

„Deze termijn is beperkt tot twee jaar en kan slechts uitzonderlijk worden

verlengd.”

B. In bij komende orde : in het tweede lid de laatste zin vervangen door wat volgt :

„Deze termijn is beperkt tot één jaar en kan slechts uitzonderlijk worden verlengd.”

Wenst iemand hierbij het woord te nemen ?

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mijnheer de Voorzitter, ik wens deze amendementen te handhaven en verwijs naar het verslag van de Commissie.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, ik vraag de verwerping van deze amendementen.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 17 en de amendementen worden aangehouden

Artikel 18

§ 1. De vergunning mag op proef worden verleend voor een termijn van ten hoogste twee jaar. Voor het verstrijken van die termijn neemt de bevoegde overheid een definitieve beslissing na advies van de in artikel 12 van dit decreet bedoelde overheidsorganen en zonder bij komende formaliteiten.

§ 2. De vergunning wordt verleend voor een bepaalde duur van ten hoogste twintig jaar, de eventuele proeftijd inbegrepen.

§ 3. Tussen de achttiende en de twaalfde maand voor het verstrijken van de lopende vergunning moet bij de bevoegde overheid een nieuwe vergunning worden aangevraagd.

§ 4. De vergunning voor een tijdelijke inrichting kan slechts eenmaal worden verlengd voor maximaal dezelfde duur als deze die oorspronkelijk werd toegestaan.

§ 5. De Vlaamse Executieve stelt nadere regels vast in verband met de duur en de hernieuwing van de vergunning.

Bij dit artikel hebben de heren Vanvelthoven en consoorten een amendement ingediend luidend als volgt :

Aan § 1 een tweede lid toevoegen luidend als volgt :

„Wanneer geen uitspraak wordt gedaan vóór het verstrijken van die termijn dan wordt de vergunning geacht geweigerd te zijn. Tegen deze stilzwijgende weigering kan door de aanvrager beroep worden ingediend, binnen een termijn van één maand, te rekenen vanaf de dag volgend op het verstrijken van die termijn.”

Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, ik ben het ermee eens dat dit amendement door de Raad als tekstverbetering wordt aanvaard.

De Voorzitter : Dient er daarover te worden gestemd ? Gezien blijkbaar iedereen akkoord gaat over de tekstcorrectie dient er dus niet overgegaan tot een stemming.

Het amendement wordt bijgevolg aangenomen.

Bij artikel 18 werden nog volgende amendementen ingediend.

Door de heer De Mol :

„A. Paragraaf 1 weglaten.

B. Paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

„§ 2. De exploitatie- en lozingsvergunning worden verleend voor een duur van ten hoogste twintig jaar.”

C. Paragraaf 4 weglaten.”

Door de heer Vanvelthoven :

„Paragraaf 4 weglaten”.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mijnheer de Voorzitter, mag ik mijn amendementen even in het kort toelichten ?

Wij vinden de vergunningen op proef een onaanvaardbare procedure omdat de rechtszekerheid van de burger totaal wordt geschaad en wij kunnen aannemen dat achteraf, eenmaal die vergunning op proef is verleend, de druk om een definitieve vergunning te verlenen dermate zal zijn dat elk beroep en eventueel elk verzet daartoe

De Mol

gen totaal nutteloos zal zijn wanneer de nieuwe vergunning wordt aangevraagd.

Precies omdat daaraan direct de bouwvergunning is gekoppeld en in vele gevallen het bedrijf is gebouwd, zal men volgens ons achteraf gemakkelijk weigeren de vergunning definitief goed te keuren

De Voonitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Ik ben het ter zake grondig oneens met het standpunt van de heer De Mol en verwijs naar het verslag. Ik vraag dus de verwerping van dit amendement alsook van het amendement van de heer Vanvelthoven, die in de Commissie ter sprake zijn gekomen.

De Voorzitter : Dus de Minister vraagt de verwerping van de amendementen voor de schrapping van paragraaf 1, van paragraaf 2 met vervanging door een andere tekst en de schrapping van paragraaf 4.

De stemmingen over artikel 18 en de amendementen worden aangehouden.

Artikel 19

De krachtens dit decreet toegestane vergunningen blijven geldig voor de duur van de lopende vergunning :

1° wanneer de inrichting naar een andere klasse overgaat door wijziging van de indelingslijst ;

2° wanneer de inrichting door een andere exploitant wordt overgenomen. De overname moet vooraf worden gemeld aan de overheid die de vergunning heeft verleend.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk III

Exploitatievoorwaarden
en verplichtingen
van de exploitant

Artikel 20

Onverminderd de bepalingen van de

wetten, de decreten en de uitvoeringsbesluiten inzake oppervlaktewater, luchtverontreiniging en geluidshinder, wordt de Vlaamse Executieve gemachtigd algemene of per categorie van inrichtingen geldende voorwaarden uit te vaardigen, waarvan ze indien om technische redenen noodzakelijk, bij gemotiveerd besluit kan afwijken.

Onverminderd de bepalingen van dezelfde wetten, decreten en uitvoeringsbesluiten kan de vergunningverlenende overheid bij het verlenen van een vergunning bijzondere voorwaarden opleggen, met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu.

— **Aangenomen.**

Artikel 21

§ 1. De bevoegde overheid, kan steeds bij gemotiveerde beslissing, ambtshalve, of op verzoek van de adviesverlenende overheidsorganen, van de exploitant en van de personen bedoeld in artikel 24, § 1, 5°, de door haar opgelegde vergunningsvoorwaarden wijzigen of aanvullen. B ehalve wanneer zij zelf het initiatief tot wijziging of aanvulling hebben genomen, wordt vooraf het advies van de door de Vlaamse Executieve aangeduide overheidsorganen ingewonnen.

§ 2. Indien na aanmaning door de Vlaamse Executieve de bevoegde overheid, niet of onvolkomen optreedt, of indien er ernstig gevaar dreigt voor de mens en het leefmilieu, kan de Vlaamse Executieve, de vergunningsvoorwaarden wijzigen of aanvullen.

§ 3. De Vlaamse Executieve stelt de verdere regels vast in verband met het wijzigen of aanvullen van de opgelegde vergunningsvoorwaarden en regelt eveneens de wijze van bekendmakingen van de desbetreffende beslissingen.

Bij artikel 21 heeft de heer De Mol volgende amendementen ingediend :

„A. 1. In hoofdorde.

1. Paragraaf 1 vervangen door wat

volgt :

„§ 1. De vergunningsverlenende overheid kan steeds bij gemotiveerde beslissing, ambtshalve, of op verzoek van de adviesverlenende overheidsorganen, van de exploitant en van iedere belanghebbende, de door haar opgelegde vergunningsvoorwaarden wijzigen of aanvullen. Deze wijzigingen of aanvullingen mogen enkel een verstrenging van de bestaande normen inhouden, zoniet moet een nieuwe exploitatievergunning aangevraagd worden

Behalve wanneer ze zelf het initiatief tot wijziging hebben genomen, wordt het advies van de door de Vlaamse Executieve aangeduide overheidsorganen ingewonnen.”

2. In bijkomende orde.

In § 1 op de derde en de vierde regel de woorden „de personen bedoeld in artikel 24, § 1, 5°” vervangen door de woorden „iedere belanghebbende”.

B. In fine van § 2 de volgende zin toevoegen.

„De wijziging of aanvulling kan slechts een verstrenging van de bestaande normen inhouden.”

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mijnheer de Voorzitter, ik wens deze amendementen verder toe te lichten bij artikel 24 vermits zij hetzelfde onderwerp hebben.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, de heer De Mol herneemt een amendement dat hij in Commissie heeft verdedigd en dat daar verworpen werd. Ik verwijs dus ter zake naar het verslag en vraag het amendement van de heer De Mol zowel in hoofdorde als in bijkomende orde te verwerpen, alsook het amendement betreffende paragraaf 2.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 21 en de amendementen worden aangehouden.

Artikel 22

De exploitant van een inrichting is

Voorzitter

verplicht de exploitatievoorwaarden na te leven.

Ongeacht de verleende vergunning moet hij steeds de nodige maatregelen treffen om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen en, om bij ongeval, de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu zo beperkt mogelijk te houden.

De Vlaamse Executieve stelt nadere regels vast in verband met de verplichtingen van de exploitant.

— Aangenomen.

Hoofdstuk IV Beroep

Artikel 23

§ 1. Tegen elke beslissing over verguningsaanvragen in eerste aanleg genomen door het college van burgemeester en schepenen, kan beroep worden ingediend bij de bestendige deputatie van de provincieraad, die uitspraak doet binnen een termijn van vier maanden' na ontvangst van het beroepsschrift.

§ 2. Tegen elke beslissing over verguningsaanvragen in eerste aanleg genomen door de bestendige deputatie van de provincieraad, kan beroep worden ingediend bij de Vlaamse Executieve, die uitspraak doet binnen een termijn van vijf maanden na ontvangst van het beroepsschrift.

§ 3. Het beroep bedoeld in § 1 en § 2 moet worden ingediend bij aangetekend schrijven binnen een termijn van dertig dagen na de bekendmaking van de bestreden beslissing.

— Aangenomen.

Artikel 24

§ 1. Het beroep bedoeld in artikel 23 kan worden ingediend door :

1° de aanvrager van de vergunning of de exploitant ;

2° de gouverneur ;

3° de adviesverlenende overheidsorganen ;

4° het college van burgemeester en schepenen tegen beslissingen van de bestendige deputatie van de provincieraad ;

5° elke natuurlijke of rechtspersoon die tengevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden, alsook elke rechtspersoon die zich de bescherming tot doel heeft gesteld van het leefmilieu dat door deze hinder kan worden getroffen.

§ 2. De Vlaamse Executieve regelt de wijze waarop het beroep moet worden ingediend, bekendgemaakt en behandeld.

§ 3. Het beroep bedoeld in artikel 23 schorst de beslissing niet tenzij het wordt ingediend door de gouverneur, het college van burgemeester en schepenen, of de adviesverlenende overheidsorganen.

Het beroep dat wordt ingesteld door de houder van een proefvergunning schorst de beslissing, bedoeld in artikel 18, § 1, voor zover deze een weigering inhoudt.

Bij artikel 24 werden volgende amendementen ingediend.

Door de heer De Mol :

„In § 1 punt 5° vervangen door wat volgt : „5° de belanghebbende.”

Door de heer Dierickx, die zijn amendement reeds heeft toegelicht :

„In § 1, punt 5° vervangen door wat volgt :

„5° Elke natuurlijke persoon die hinder kan ondervinden en iedere rechtspersoon die zich de bescherming van het milieu statutair tot doel heeft gesteld”.

Door de heer Vanvelthoven :

In fine van § 1, 5° de woorden „dat door deze hinder kan worden getroffen” weglaten.”

De Voorzitter : De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer L. Vanvelthoven : Mijnheer de Voorzitter, ik zou een verduidelijking willen geven inzake de verantwoor-

ding die wij aan het amendement hebben toegevoegd. Als wij de woorden „dat door deze hinder kan worden getroffen” toelaten dan betekent dit dat enkel lokale milieuverenigingen zouden kunnen in beroep gaan en niet de koepelorganisaties. Wij vinden dat dit tegen elke logica indruist. Het kan werkelijk nodig zijn dat beroep wordt aangetekend omwille van milieuredenen, dat er geen lokale milieuvereniging bestaat en dat de koepelorganisatie wel van oordeel is dat er beroep moet kunnen worden ingesteld. Denken wij bijvoorbeeld aan bepaalde vormen van luchtverontreiniging, enzovoort. Er bestaan op dat terrein geen lokale verenigingen als zodanig. Meestal zijn het grensoverschrijdende problemen. Vandaar dat wij erop aandringen dat de Minister de woorden „dat door deze hinder kan worden getroffen” laat vallen. Ik zou er trouwens willen op wijzen dat meerdere collega's van de Vlaamse Raad voorstellen van wet hebben ondertekend. Wij hebben gehoord dat er partijen zijn die in hun verkiezingsprogramma standpunten innemen die door ons amendement worden onderschreven. Wij durven dus hopen een ruime meerderheid te vinden voor dit amendement.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, over dit aspect is zowel in de Executieve als in de Commissie zeer uitvoerig gedebatteerd.

In paragraaf 1, 5°, van artikel 24 heeft elk woord zijn betekenis en kan als volgt worden geïnterpreteerd. Elke milieuvereniging die in haar maatschappelijke doelstelling rechtstreeks wordt getroffen en als leden natuurlijke personen heeft die door de hinder kunnen worden getroffen, worden hier geïnterpreteerd. Een zogenaamde koepelorganisatie die alleen andere verenigingen als leden heeft komt derhalve niet in aanmerking. Een nationaal, gewestelijk of provinciaal georganiseerde vereniging die fysische personen als leden heeft uit de omgeving van een inrichting komt daarentegen wel in aanmerking.

De Voorzitter : Bij artikel 24 heeft de heer De Mol ookeen amendement in-

V.l.n.r. SP-leden V. Vanderheyden, J. Sleecx, R. Van Steenkiste en P. Van Der Niepen. Eerstgenoemde, auteur van Commissieamendementen, verzaakte net als zijn SP-collega G. Temmerman aan het woord ten einde de behandeling van het ontwerp-Galle(SP) inzake administratief toezicht op de gemeenten niet te hinderen

gediend in bij komende orde, luidend als volgt :

A. In § 1, punt 5° op de vierde regel na het woord „rechtstreeks” de woorden „en onrechtstreeks” toevoegen.

B. Paragraaf 3 vervangen door wat volgt :

„§ 3. Het beroep bedoeld in artikel 23 schorst de beslissing.”

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, ik zou ons amendement even willen toelichten, eerst en vooral met betrekking tot de wijze waarop men het beroep inbrengt. Ik dacht dat het niet aangewezen was midden in een decreet, bij een artikel, een begripsdefiniëring te geven terwijl men in een vorig artikel reeds naar dit begrip verwijst. Volgens mij is het ietwat ongepast op die manier tewerk te gaan.

Ook zou ik het tweede amendement, in bijkomende orde, willen verdedi-

gen. Wanneer men de vooropgestelde tekst behoudt dan zou na het woord „rechtstreeks” de woorden „en onrechtstreeks” moeten worden toegevoegd omdat volgens de toelichting van de Minister het uiteraard geen enkele zin heeft het begrip „belanghebbende” in te schrijven op dit moment ; het heeft immers geen enkele inhoudelijke waarde. Het heeft niet meer waarde dan wat voordien in het reglement van ARAB stond vermeld. Ik meen dat dit duidelijk mag worden gesteld. Zoals de Minister in de Commissie heeft verklaard betekent rechtstreekse hinder dat de hinder moet te maken hebben met de persoonlijk ke leefsfeer. Die bepaling vindt men trouwens terug in ARAB. Ons inziens is het beter te verwijzen naar de definiëring in ons amendement bij artikel 2.

Het wordt al te gek als men ervan uitgaat dat de belanghebbende er enkel mag zijn maar wanneer hij beroep instelt, maar zelfs dit beroep heeft weinig waarde. Hij kan beroep instellen maar het schorst de vergunning niet.

Dit betekent dat de vergunning wordt uitgevoerd en dat men bezwaarlijk kan verwachten dat achteraf het beroep zou worden ingewilligd omdat er een zeer zware investering kan gebeurd zijn of omdat het bedrijf of installaties intussen kunnen gebouwd zijn. Ik meen dat dit onlogisch en zinloos is. Zoals ik bij de algemene bespreking reeds heb gezegd is het onvoldoende dit begrip in te schrijven : met een degelijke dode mus is men gewoonweg niets !

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs opnieuw naar de redenen die in het verslag werden opgenomen en verzoek nogmaals deze amendementen te verwerpen.

Ten opzichte van paragraaf 3 van artikel 24 wens ik de aandacht van de Raad erop te vestigen dat een beroep ingediend hetzij door de Provinciegouverneur, hetzij door het college van burgemeester en schepenen, hetzij door één van de adviesverlenende overheidsorganen, wel schorsend is en de beslissing dus niet kan worden uitgevoerd. Het is alleen wanneer een vereniging of een fysisch persoon een beoep instelt, dat het niet schorsend is. Volgens mij is dit verantwoord om misbruik van het beroepsrecht te vermijden. Ik vraag dus de verwerping van het amendement.

De Voorzitter : Bij artikel 24 heeft de heer Vanvelthoven en consoorten een amendement ingediend, luidend als volgt : „In § 2 op de laatste regel het woord „ingediend” weglaten.

Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, het gaat om een tekstverbetering die wellicht door de Raad kan worden aanvaard.

De Voorzitter : Daarover moet dus niet meer worden gestemd daar het amendement wordt aangenomen.

De stemmingen over de overige amendementen en artikel 24 worden echter aangehouden.

Artikel 25

§ 1. Wanneer binnen de vastgestelde termijn geen uitspraak is gedaan mag

Voorzitter

de exploitatie worden gestart mits eerbiediging van de algemene en de sectoriële voorwaarden indien in eerste aanleg de vergunning werd geweigerd of indien er geen uitspraak werd gedaan binnen de vastgestelde of verlengde termijn.

§ 2. Indien in eerste aanleg een vergunning werd verleend en er beroep werd ingediend door de gouverneur, het college van burgemeester en schepenen of de adviesverlenende overheidsorganen wordt, bij het verstrijken van de vastgestelde termijn in beroep, de schorsing bedoeld in artikel 24, § 3 van rechtswege opgeheven.

Bij artikel 25 worden volgende amendementen ingediend.

Door de heer Van Velthoven :

„Dit artikel weglaten”.

Door de heer De Mol :

„Paragraaf 2 weglaten.”

Door de heer Vanvelthoven en consorten :

„A. In § 1 op de tweede regel na de woorden „is gedaan” de woorden „wordt de vergunning geacht te zijn bekomen en” invoegen.

B. In fine van § 2 de volgende woorden toevoegen : „... en wordt de in eerste aanleg verleende vergunning geacht definitief te zijn”.

C. Een nieuwe § 3 toevoegen luidend als volgt :

„§ 3. Wanneer binnen de vastgestelde termijn geen uitspraak is gedaan over de definitieve beslissing na proefvergunning, wordt de vergunning geacht definitief te zijn en mag de exploitatie worden verder gezet onder de voorwaarden opgelegd in de proefvergunning.”

De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer L. Vanvelthoven: Mijnheer de Voorzitter, ik dacht dat er in verband met mijn amendementen geen moeilijkheden zouden ontstaan.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, ik kan instemmen met de amendementen in verband met de paragrafen 1,2 en de nieuwe paragraaf 3 en zou voorstellen dat de Raad die bij eenparigheid aanvaardt als tekstaanvulling.

De Voonitter : Mijnheer de Minister, u verklaart zich akkoord met de amendementen van de heer Vanvelthoven in verband met paragrafen 1,2 en 3. Ik vestig er echter uw aandacht op dat de heer De Mol een amendement heeft ingediend om paragraaf 2 weg te laten. Trouwens is er ook een amendement van de heer Vanvelthoven om het artikel te schrappen. Het is volgens mij niet erg logisch dat u zich akkoord verklaart om wijzigingen aan te brengen aan een artikel, daar waar sommigen om de weglating ervan verzoeken.

De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer L. Vanvelthoven : Mijnheer de Voorzitter, in feite zouden wij eerst moeten stemmen over het weglaten van het artikel. Ik vrees dat dit amendement door de Raad niet zal worden goedgekeurd en dat de Minister het zal verwerpen. Indien mijn hypothese juist is dan verzoek ik, bij het niet aanvaarden van hierboven bedoeld amendement, mijn amendement tot verbetering wel te aanvaarden. Vermits de Raad van State daarover duidelijke adviezen heeft gegeven vraag ik de paragrafen 1 en 2 aan te vullen en een nieuwe paragraaf 3 toe te voegen. Het gaat dus niet om tekstverbeteringen maar wel om fundamentele wijzigingen. In de eerste twee gevallen gaat het om meer rechtszekerheid ; in het derde geval gaat het om het feit dat artikel 18 volgens de Raad van State onvoldoende is uitgewerkt.

De Voonitter : Er bestaat toch een procedureprobleem. Ik moet eerst het amendement in paragraaf 1 ter stemming leggen, dan het amendement in paragraaf 2 dat u blijkbaar aanvaardt. U vraagt nu eerst over het artikel te stemmen en dat is precies de moeilijkheid.

De heer Vanvelthoven : Mijnheer de Voorzitter, ik veronderstel dat eerst dient gestemd over mijn amendement

houdende schrapping van het artikel, vermits dit het meest verstrekkend is. Wordt dit verworpen, dan kunnen wij de zaken deelsgewijze behandelen.

De Voonitter : Dit sluit dan het amendement van de heer De Mol uit, tenzij hij het intrekt.

De heer J. De Mol : Mijnheer de Voorzitter, ik dacht dat hier precies dezelfde redenering kan worden gevolgd. Wanneer men paragraaf 2 weglaat en men aanvaardt deze stellingname niet, dan komen uiteraard de andere amendementen aan de orde.

De Voorzitter : De stemming zal als volgt verlopen : eerst zullen wij stemmen over paragraaf 1, een aanvulling ; dan over paragraaf 2, eveneens een aanvulling ; dan over het weglaten van paragraaf 2 ; daarna over de toevoeging van een nieuwe paragraaf 3 en nadien een stemming houden over het artikel in zijn geheel. Alles wordt dus aan een afzonderlijke stemming onderworpen.

De stemmingen over het artikel en de amendementen worden aangehouden.

Artikel 26

§ 1. Tegen elke beslissing van het college van burgemeester en schepenen, waarbij de vergunningsvoorwaarden worden gewijzigd of aangevuld, kan beroep worden ingediend bij de bestendige deputatie van de provincieraad die uitspraak doet binnen een termijn van twee maanden na ontvangst van het beroepsschrift.

§ 2. Tegen elke beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad, waarbij de vergunningsvoorwaarden worden gewijzigd of aangevuld, kan beroep worden ingediend bij de Vlaamse Executieve, die uitspraak doet binnen een termijn van twee maanden na ontvangst van het beroepsschrift.

§ 3. Het beroep bedoeld in dit artikel kan worden ingediend door de personen, vermeld in artikel 24, § 1, binnen de 10 dagen na de bekendmaking van de bestreden beslissing.

Dat beroep schorst deze beslissing.

Voorzitter

§ 4. De Vlaamse Executieve regelt de wijze waarop het beroep bedoeld in dit artikel moet worden ingediend, bekendgemaakt en behandeld.

— *Aangenomen.*

De Voorzitter : De heer Vanvelthoven stelt voor een nieuw hoofdstuk IV bis en een nieuw artikel 26bis in te voegen luidend als volgt :

„Hoofdstuk IV bis
Bekendmaking van
de beslissingen
Artikel 26bis

§ 1. Het besluit van de vergunningverlenende overheid wordt door het College van Burgemeester en Schepenen, bij wijze van uittreksel, gepubliceerd in ten minste drie dagbladen of tijdschriften waarvan ten minste één van plaatselijk belang. In die bekendmaking wordt de genomen beslissing medegedeeld en wordt de aandacht van het publiek er op gevestigd dat de volledige tekst van het besluit bij het gemeentebestuur kan worden geraadpleegd. De mededeling vermeldt de juiste plaats waar, alsmede dagen en uren waarop de beslissing kan worden geraadpleegd en een eventuele beroepsprocedure kan worden ingesteld.

De vergunningverlenende overheid kan in bij komende publiciteitsmaatregelen voorzien, als zij dat aangewezen acht.

§ 2. De verleende vergunningen, alsmede het aanvraagdossier, de verstrekte adviezen en de ingekomen bezwaren, zijn voor iedereen ter inzage bij de vergunningverlenende overheid, en dit zolang de vergunning geldig is.

De verleende vergunningen zijn bovendien, ongeacht de klasse, voor iedereen ter inzage bij het gemeentebestuur.

De Vlaamse Executieve bepaalt de minimumeisen inzake de uitoefening van het inzagerecht”.

De heer L. Vanvelthoven : Ik zou in dit verband willen verwijzen naar de ver-

antwoording die bij het amendement is gevoegd.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, wat de heer Vanvelthoven door dit nieuw artikel wil regelen kan perfect bij uitvoeringsbesluit gebeuren. Derhalve vraag ik dat dit amendement niet zou worden aanvaard.

De Voorzitter : De stemming over dit amendement wordt aangehouden.

Hoofdstuk V
Verandering van een
vergundé inrichting

Artikel 27

§ 1. Een vergunning moet worden aangevraagd telkens de verandering van een vergunde inrichting de indeling van die inrichting in een hogere klasse tot gevolg heeft, en bij toevoeging. De overheid die de vergunning heeft verleend, beslist in eerste aanleg over de aanvraag voor de verandering van die inrichting, tenzij door de verandering de inrichting overgaat van de tweede naar de eerste klasse.

§ 2. In de andere gevallen moet de verandering worden meegedeeld aan de overheid die de vergunning heeft verleend. Een vergunning moet worden aangevraagd indien deze overheid vaststelt dat de verandering van die aard is dat zij een bijkomend risico voor de mens of een aantasting van het leefmilieu inhoudt of de bestaande hinder vergroot.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt nadere regelen in verband met de verandering van de vergunde inrichting.

— *Aangenomen.*

Hoofdstuk VI
Verval van de vergunning

Artikel 28

§ 1. De vergunning vervalt van rechtswege wanneer zij betrekking heeft op een inrichting :

1° die niet in gebruik werd genomen binnen de krachtens artikel 17 bepaalde termijn ;

2° die vernield is wegens brand of ontploffing veroorzaakt ten gevolge van de exploitatie van de inrichting ;

3° die gedurende twee opeenvolgende jaren niet werd geëxploiteerd.

§ 2. Indien de in § 1 genoemde gevallen slechts betrekking hebben op een gedeelte van de inrichting, vervalt de vergunning slechts voor dat gedeelte.

De Voorzitter : Bij artikel 28 heeft de heer De Mol volgende amendementen ingediend :

„1. Het opschrift wijzigen in „Hoofdstuk VI – Verval en opschorting van de vergunning”.

2. Een nieuw artikel 28bis invoegen luidend als volgt :

„Artikel 28bis

Bij het niet naleven of het ontbreken van de exploitatie- of lozingsvergunning worden de activiteiten geschorst tot de exploitatie- of lozingsvergunning is nageleefd of de vergunning is bekomen.”

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in geval er jaren nadien nog iets is veranderd en tot op het ogenblik dat de gerechtelijke uitspraak wordt geveld, dient de hinder te worden voorkomen door het schorsen van de activiteiten die deze hinder veroorzaken. Dat kan op twee manieren gebeuren.

Het kan zijn dat men over geen exploitatievergunning beschikt en dan moet er uiteraard onmiddellijk kunnen worden opgetreden.

Het kan ook gebeuren dat door het niet-naleven van de exploitatievoorwaarden hinder wordt veroorzaakt.

Om deze redenen is het toch duidelijk dat wanneer men de rechtszekerheid van de burger wil in stand houden en het bedrijf halsstarrig weigert de vergunningsvoorwaarden na te leven, de activiteiten van het bedrijf onmiddellijk moeten worden opgeschort.

Dit artikel waarborgt minstens de rechtszekerheid van de burger.

De Voorzitter : Mijnheer De Mol, het zou veel eenvoudiger zijn indien wij ons in één stemming over de titel die in feite geen deel uitmaakt van het decreet, zouden uitspreken, samen met het nieuwe artikel 28bis dat u er zou aan toevoegen, aangezien het ene verband houdt met het andere.

Minister J. Lenssens : Ik vraag dat zowel het ene als het andere wordt verworpen om redenen die in het verslag worden vermeld.

De Voorzitter : De stemmen over artikel 28 en het amendement worden aangehouden. De stemming betreffende artikel 28bis wordt eveneens aangehouden, met eventueel bij aanvaarding het opschrift van hoofdstuk VI.

Hoofdstuk VII Toezicht en dwangmaatregelen

Artikel 29

§ 1. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, houden de burgemeester en de ambtenaren die de Vlaamse Executieve aanwijst, toezicht op de toepassing van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten en op de naleving van de milieuvergunning volgens de regels bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. De burgemeester zal er zich van gewissen of de in bedrijf gestelde inrichtingen vergund zijn. Hij zal waken over de naleving van de voor de inrichtingen van tweede en derde klasse geldende exploitatievoorwaarden.

De Vlaamse Executieve kan hem gelasten toezicht uit te oefenen over de naleving van sommige vergunningsvoorwaarden van de door haar aangegeven inrichtingen van eerste klasse.

§ 3. Het toezicht over alle inrichtingen zal door de overeenkomstig § 1 van dit artikel aangewezen ambtenaren uitgeoefend worden. Bovendien oefenen alleen zij het toezicht uit over de naleving van de voorwaarden die zijn opgelegd met het oog op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

De Voorzitter : Bij artikel 29 heeft de heer Vanvelthoven volgend amendement ingediend :

„In § 1 op de tweede regel en § 2 op de eerste regel de woorden „de burgemeester” vervangen door de woorden „de burgemeester of zijn gemachtigde”.

De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer L. Vanvelthoven : Ik wens mijn amendement te handhaven.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar het verslag en vraag de verwerping.

De Voorzitter : De stemmen over artikel 29 en het amendement worden aangehouden.

Artikel 30

§ 1. Binnen de hen overeenkomstig artikel 29 toegewezen bevoegdheden, kunnen de burgemeester en de in artikel 29 bedoelde ambtenaren, mondelinge of schriftelijke raadgevingen, aanmaningen en bevelen geven.

§ 2. Zij stellen de overtredingen vast door middel van processen-verbaal die bewijskracht hebben tot het tegendeel bewezen is. Een afschrift van het proces-verbaal wordt bij aangekend schrijven ter kennis gebracht van de overtreder binnen de vijf werkdagen na de vaststelling van de overtreding.

§ 3. Zij mogen bij de uitoefening van hun ambt op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnen gaan in alle inrichtingen.

Tot de ruimten die als woning dienen hebben zij slechts toegang tussen vijf uur 's morgens en éénentwintig uur 's avonds en mits machtiging van de onderzoeksrechter.

§ 4. Bij de uitoefening van hun ambt kunnen zij de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht vorderen. Zij kunnen tevens de nodige onderzoeksmaatregelen treffen volgens de modaliteiten bepaald door de Vlaamse Executieve.

De Voorzitter : Bij artikel 30 heeft de

heer Vanvelthoven volgend amendement ingediend : „In § 1 op de tweede regel de woorden „de burgemeester” vervangen door de woorden „de burgemeester of zijn gemachtigde”.

De Voorzitter : De stemmen over artikel 30 en het amendement worden aangehouden.

Artikel 31

§ 1. De burgemeester kan ambtshalve of op voorstel van de krachtens artikel 29, § 1 aangewezen ambtenaren, mondeling en ter plaatse de stopzetting bevelen van de activiteiten, de toestellen verzegelen en de onmiddellijke sluiting van de inrichting opleggen, wanneer hij vaststelt dat een vergunningsplichtige inrichting zonder vergunning wordt geëxploiteerd.

Deze maatregelen worden van rechtswege opgeheven door het verlenen van de vergunning.

§ 2. Wanneer de burgemeester vaststelt dat een inrichting van de tweede klasse wordt geëxploiteerd in strijd met de vergunningsvoorwaarden, en wanneer de exploitant weigert gevolg te geven aan de schriftelijk gegeven onderrichtingen, kan de burgemeester op advies van de krachtens artikel 29, § 1 aangewezen ambtenaren de stopzetting bevelen van een activiteit binnen de termijn die hij bepaalt en de toestellen verzegelen, en zo nodig, de voorlopige sluiting van een deel van de inrichting opleggen. Hetzelfde geldt wanneer een inrichting van de derde klasse wordt geëxploiteerd in strijd met de algemene of sectoriële exploitatievoorwaarden.

§ 3. De burgemeester mag, op advies van de krachtens artikel 29, § 1 aangewezen ambtenaren, de in § 2 bedoelde maatregelen nemen in inrichtingen van de eerste klasse ingeval van dreigend of ernstig gevaar voor de mens en het leefmilieu, en wanneer de exploitant weigert gevolg te geven aan de schriftelijk gegeven onderrichtingen.

§ 4. Wanneer de burgemeester niet of onvolkomen optreedt, kunnen de maatregelen, vermeld in de §§ 1, 2 en 3, getroffen worden door de krachtens artikel 29, § 1 aangewezen ambtena-

Voorzitter

ren.

§ 5. Het proces-verbaal van de vaststelling der inbreuken en de beslissing tot stopzetting, verzegeling of sluiting zoals bedoeld in de vorige paragrafen van dit artikel, worden binnen vijf werkdagen bij ter post aangetekende brief ter kennis gebracht van de exploitant. Een afschrift van het proces-verbaal en van de beslissing wordt onverwijld gezonden aan de krachtens artikel 29, § 1 aangewezen ambtenaren in de gevallen bedoeld in § 1, § 2 en § 3 van dit artikel en aan de burgemeester en aan de Vlaamse Executieve in het geval bedoeld in § 4 van dit artikel.

— Aangenomen.

Artikel 32

§ 1. De krachtens artikel 29, § 1 aangewezen ambtenaren kunnen mondeling en ter plaatse, de stopzetting bevelen van een activiteit binnen de termijn die zij bepalen en de toestellen verzegelen en zo nodig, de voorlopige sluiting van een deel van de inrichting opleggen, wanneer zij vaststellen dat een inrichting wordt geëxploiteerd in strijd met de exploitatievoorwaarden, en wanneer de exploitant weigert gevolg te geven aan de gegeven onderrichtingen. Hetzelfde geldt in geval van dreigend of ernstig gevaar voor de mens en het leefmilieu.

§ 2. Het proces-verbaal van vaststelling van de inbreuken en de in de vorige paragraaf van dit artikel bedoelde beslissing, worden, binnen vijf werkdagen, bij ter post aangetekende brief, ter kennis gebracht van de exploitant.

Een afschrift van het proces-verbaal en van de beslissing wordt onverwijld gezonden aan de burgemeester en aan de Vlaamse Executieve.

— Aangenomen.

Artikel 33

§ 1. De krachtens artikel 31 en 32 getroffen maatregelen moeten gemotiveerd worden.

§ 2. Indien binnen de gestelde termijn geen gevolg wordt gegeven aan de maatregelen en bevelen bedoeld in artikel 31 en 32, dan kunnen de overeenkomstig artikel 29, § 1, aangewezen ambtenaren de nodige maatregelen ambtshalve uitvoeren of doen uitvoeren. De uitvoering van deze maatregel geschiedt op kosten en risico van de exploitant van de inrichting op wie ze worden toegepast.

— Aangenomen.

Artikel 34

De exploitant kan beroep indienen bij de Vlaamse Executieve tegen de maatregelen genomen op grond van artikel 31, § 2, § 3 en § 4 en van artikel 32. Het beroep schorst de beslissing niet. Binnen een termijn van twee maanden wordt over het beroep uitspraak gedaan.

De Vlaamse Executieve regelt de modaliteiten en de termijnen van het beroep.

— Aangenomen.

Artikel 35

§ 1. Wanneer de vergunningsvoorwaarden ontoereikend blijken te zijn, en in afwachting dat zij worden gewijzigd, kunnen de overeenkomstig artikel 29, § 1 aangewezen ambtenaren binnen de termijn die zij bepalen, in alle inrichtingen, alle maatregelen voorschrijven die zij nodig achten om een einde te stellen aan de tekortkomingen die zij vaststellen en als gevaar beschouwen voor de mens en het leefmilieu. Zij kunnen daartoe, zonder uitstel, het gebruik van een machine, een produkt of enig materieel, en de toegang tot een bepaalde ruimte tijdelijk verbieden en het tijdelijk stopzetten bevelen van elke activiteit, wanneer de exploitant weigert gevolg te geven aan de gegeven onderrichtingen.

§ 2. De beslissing moet met redenen worden omkleed. Zij wordt binnen vijf werkdagen bij een ter post aangekend schrijven, bevestigd aan de exploitant. Een afschrift hiervan wordt onverwijld aan de vergunningverle-

nende overheid toegezonden.

— Aangenomen.

Hoofdstuk VIII Schorsing en opheffing van de vergunning

Artikel 36

§ 1. De overheid die de vergunning heeft verleend, kan bij gemotiveerde beslissing en op de wijze die door de Vlaamse Executieve wordt bepaald, de milieuvergunning schorsen of opheffen in geval de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten en de geldende vergunningsvoorwaarden niet worden nageleefd.

§ 2. Tenzij de beslissing tot schorsing of opheffing van de milieuvergunning door de Vlaamse Executieve werd genomen, kan de exploitant tegen deze beslissing beroep indienen bij de Vlaamse Executieve, die uitspraak doet binnen een termijn van twee maanden. Het beroep schorst de beslissing.

§ 3. De Vlaamse Executieve regelt de modaliteiten van het beroep, bedoeld in § 2 van dit artikel.

— Aangenomen.

Artikel 37

Indien de bevoegde overheid niet of onvolkomen optreedt, kan de Vlaamse Executieve bij gemotiveerd besluit, ten allen tijde, welke ook de klasse van de inrichting is, de vergunning volledig of gedeeltelijk schorsen of opheffen.

Tegen deze beslissing kan geen beroep bij de Vlaamse Executieve worden ingesteld.

De Voorzitter : Bij artikel 37 heeft de heer Vanvelthoven C.S. volgend amendement ingediend :

„In fine van dit artikel de volgende zin toevoegen :

„Onverminderd het bepaalde in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan tegen die beslissing geen beroep worden ingesteld”.

Voorzitter

Dit amendement werd reeds door de indieners toegelicht.

Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Ik kan mijn instemming betuigen met dit amendement. Ik wijs er evenwel op dat er een kleine correctie moet worden aangebracht, niet aan de tekst van het amendement zelf maar aan de tekst die eraan vooraf gaat. Daar wordt vermeld : In fine van dit artikel de volgende zin toevoegen : „Onverminderd enzovoort” en het moet zijn : „De tweede alinea herformuleren als volgt : en dan de tekst van het amendement laten volgen.

De heer L. Vanvelthoven : Daar het doel bereikt is kan ik deze wijze van handelen aanvaarden.

De Voorzitter : Mijnheer de Minister, wilt u even verduidelijken wat u juist heeft bedoeld ?

Minister J. Lenssens : De tweede alinea van artikel 37 moet integraal worden geherformuleerd of vervangen door wat de heer Vanvelthoven voorstelt en niet worden aangevuld, want dat is een groot verschil. Daardoor zou in andere woorden twee keer hetzelfde worden vermeld.

De Voorzitter : Dus, de tweede paragraaf wordt geschrapt en vervangen door wat de heer Vanvelthoven voorstelt.

Is iedereen het daarmee eens ? (**Instemming**)

Artikel 37 wordt in zijn aldus gewijzigde vorm aangenomen.

Artikel 38

Wanneer tegen de schorsing of de opheffing van de vergunning geen beroep werd ingediend of wanneer zij in beroep werden bevestigd, neemt de burgemeester, of wanneer deze niet of onvolkomen optreedt, de krachtens artikel 29, § 1 aangewezen ambtenaren de nodige maatregelen om de exploitatie stop te zetten en zo nodig de inrichting te sluiten. Hetzelfde geldt bij schorsing of opheffing, in het geval bedoeld in artikel 37.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk IX Strafbepalingen

Artikel 39

§ 1. Onverminderd de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met een geldboete van 100 frank tot 100.000 frank of met één van die straffen alleen :

1° hij die zonder vergunning een vergunningsplichtige inrichting exploiteert of verandert ;

2° hij die de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten of de vergunningsvoorwaarden niet naleeft ;

3° hij die het bij of krachtens dit decreet geregeld toezicht op de inrichtingen verhindert ;

4° hij die geen gevolg geeft aan de opgelegde dwangmaatregelen.

§ 2. Na de partijen gehoord te hebben kan de rechter het verbod uitspreken om de inrichtingen, die aan de oorsprong van de inbreuk liggen te exploiteren gedurende de termijnen die hij bepaalt.

§ 3. Alle bepalingen van Boek 1 van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn toepasselijk op de bij dit decreet bepaalde misdrijven.

De Voorzitter : Bij artikel 39 heeft de heer Vanvelthoven c.s. volgend amendement ingediend :

„In § 2 op de eerste regel na het woord „rechter” de woorden „bij wijze van veiligheidsmaatregel” invoegen”.

De stemmingen over het artikel en het amendement worden aangehouden.

Artikel 40

De werkgever is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboete waartoe zijn aangestelden of lasthebbers worden veroordeeld evenals voor de betaling van de gerechtskosten.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk X Wijzigings- en opheffingsbepalingen

Artikel 41

§ 1. In de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, worden de bijzondere bepalingen voor het Vlaamse Gewest, zoals ingevoegd bij de decreten van 23 december 1980 en 5 april 1984, aangevuld met een artikel 32sexies luidend als volgt :

„Artikel 32sexies

De vergunning bedoeld in artikel 2 van deze wet wordt verleend overeenkomstig de bepalingen van het decreet van [...] betreffende de milieuvergunning en zijn uitvoeringsbesluiten. De inbreuken met betrekking tot deze vergunning worden opgespoord, vervolgd en bestraft overeenkomstig de bepalingen van voorgenomd decreet.”

§ 2. De artikelen 5,6,7,36,39,41, § 1, 2°, 41, § 2, en 42 van de in § 1 genoemde wet worden opgeheven voor toepassing in het Vlaamse Gewest.

§ 3. In artikel 10, § 1, 2° en artikel 32ter, 2° van de in § 1 genoemde wet worden voor toepassing in het Vlaamse Gewest de woorden „die krachtens artikel 5 aan vergunning onderworpen zijn” geschrapt en vervangen door „die krachtens het decreet van [...] betreffende de milieuvergunning aan een vergunning onderworpen zijn”.

§ 4. In artikel 2 van de in § 1 genoemde wet, worden voor toepassing in het Vlaamse Gewest, in het eerste en het tweede lid na het woord „wateren” de woorden „of in de openbare riolen” toegevoegd.

— **Aangenomen.**

Artikel 42

De wet van 5 mei 1888 betreffende het toezicht op de gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen en op de stoomtuigen en de stoomketels, wordt opgeheven, voor de aangelegenheden geregeld in dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

De Voorzitter : Bij artikel 42 stelt de heer Vanvelthoven voor dit artikel

Voorzitter

weg te laten.

De stemming over het behoud van artikel 42 wordt aangehouden.

Hoofdstuk XI

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 43

Vergunningsaanvragen ingediend voor de inwerkingtreding van dit decreet worden afgehandeld volgens de procedure die geldig was op het tijdstip van de indiening van de aanvraag.

De duur van de vergunning wordt beperkt tot ten hoogste twintig jaar.

— **Aangenomen.**

Artikel 44

Vergunningen verleend voor de inwerkingtreding van dit decreet blijven geldig voor de vastgestelde termijn tot ten hoogste twintig jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van dit decreet.

— **Aangenomen.**

Artikel 45

Alle vergunde inrichtingen en deze die nog zullen vergund worden krachtens de in artikelen 41 en 42 vermelde wetten, worden in drie klassen ingedeeld zodra de indelingslijst van kracht wordt. Zij vallen onder het toezicht van de overheid die bevoegd is voor die klasse, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VII van dit decreet.

— **Aangenomen.**

Artikel 46

Dit decreet treedt in werking op de datum die door de Vlaamse Executieve wordt bepaald.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. Wij zullen straks overgaan tot de aangehouden stemmingen en de hoofdelijke stemming over het gehele

ontwerp van decreet.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, ik stel voor dat wij nu zouden overgaan tot de stemmingen over de ontwerpen en voorstellen die afgehandeld zijn en dat wij nadien de bespreking volgens onze agenda verder zetten. Het Bureau kan dan volgende week beslissen wanneer wij onze volgende vergadering zullen houden, die in ieder geval, na afspraak met de Voorzitters van de andere Assemblées, zal plaatshebben tussen 8 en 12 juli aanstaande.

Minister Galle heeft het woord.

Minister M. Galle : Natuurlijk bepaalt de Raad zelf zijn werkzaamheden. Gisteren hebben wij evenwel op verzoek van de Raad een speciale commissievergadering gehouden die de hele dag heeft geduurd. Wij hebben tot gisteravond laat gewerkt opdat de verslaggever zijn verslag zou kunnen beëindigen.

Allis is volledig in orde en er is geen enkel probleem meer om dit ontwerp van decreet inzake het toezicht zo vlug mogelijk te behandelen.

Mijnheer de Voorzitter, ik zie werkelijk niet in waarom de behandeling van dit decreet zou worden uitgesteld.

De Voorzitter : Mijnheer de Minister, er is echter wel een probleem wat het ontwerp van decreet betreft. Bij het voorstel van decreet van de heer Desutter zijn geen andere sprekers dan de verslaggever ingeschreven. Bij het ontwerp van decreet betreffende het administratief toezicht op de gemeenten zal de verslaggever mondeling verslag uitbrengen waarbij evenwel reeds drie sprekers zijn ingeschreven en waarop u dan nog dient te antwoorden.

Wij durven dan ook veronderstellen dat dit zeker een paar uur in beslag zal nemen.

Indien alle sprekers hun uiteenzetting

in minder dan vijf minuten kunnen houden, heb ik er geen bezwaar tegen dat wij dit ontwerp van decreet onmiddellijk behandelen.

Bij de bespreking van een ontwerp van decreet heeft iedereen echter recht op een half uur spreektijd.

De heer Temmerman heeft het woord.

De heer G. Temmerman : Mijnheer de Voorzitter, dit decreet is voor ons zo belangrijk dat ik, om tijd te winnen, mijn uiteenzetting niet zal houden.

In de Commissie hebben wij er zoveel over gepraat dat naar mijn mening alles werd besproken en het bijgevolg niet nodig is nog verder uit te weiden.

De Voorzitter : Indien het voorbeeld van de heer Temmerman door anderen wordt gevolgd, heb ik er geen bezwaar tegen dat wij dit ontwerp van decreet eerst nog behandelen.

Er zijn echter nog twee sprekers ingeschreven samen met de verslaggever.

De heer Vanderheyden heeft het woord.

De heer V. Vanderheyden : Mijnheer de Voorzitter, ook ik zal mijn uiteenzetting niet houden opdat dit decreet zo vlug mogelijk zou kunnen worden goedgekeurd.

De Voorzitter : Mijnheer Desseyn, hoe lang zal uw uiteenzetting ongeveer duren ?

De heer J. Desseyn : Ongeveer twintig à dertig minuten.

De Voorzitter : Zou u die tijd kunnen inkorten tot tien minuten ?

De heer J. Desseyn : Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat wij hier toch een belangrijk ontwerp van decreet gaan bespreken. Ik zou het eigenlijk een beetje bedroevend vinden dat wij omwille van tijdnoed, die wij reeds in de Commissie hebben ervaren, in de Openbare Vergadering zelfs niet meer het woord zouden kunnen voeren.

Ik denk dat het toch een beetje gezocht is het zo ver te drijven. (**Applaus**)

De Voorzitter : Dan behouden wij

Voorzitter

mijn oorspronkelijk voorstel. Ik zal de namen van de sprekers die in dit ontwerp van decreet het woord wensten te voeren, dus niet schrappen.

In het begin van de maand juli zullen wij nog een vergadering houden. Ik kan u niet verzekeren dat over het betrokken ontwerp van decreet vooralsnog zal worden gestemd, tenzij iedereen hier lang genoeg wil blijven en dan zullen wij nagaan of wij nog in aantal zijn.

De stemmingen werden om 16 uur aangekondigd en wij moeten thans nog een ontwerp en een voorstel behandelen. Wij kunnen niet tot 19 of 20 uur wachten om tot de stemmingen over te gaan.

Aangezien wij toch moeten terugkomen voor een nieuwe stemming zou die kunnen geschieden op 10 of 12 juli.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, het spijt mij maar de stemmingen werden aangekondigd vanaf 16 uur. Op de agenda wordt vermeld dat de stemmingen eventueel later zullen kunnen plaatsgrijpen.

Mijnheer de Voorzitter, wij leggen er ten eerste de nadruk op dat u zonder het Bureau te raadplegen hier niet kan overgaan tot een fundamentele wijziging van de agenda. Dat druist volledig in tegen het Reglement.

Ik vraag formeel dat u de agenda zou respecteren en dus in de eerste plaats zou overgaan tot de bespreking van het ingeschreven ontwerp.

Gisteren zijn wij ermee akkoord gegaan dat dit ontwerp terug naar de Commissie werd verzonden. Iedereen was het erover eens dat het vandaag in Openbare Vergadering zou worden behandeld.

Wij dringen er op aan dat de agenda zou worden gerespecteerd zoals die door het Bureau werd vastgelegd. (Applaus)

De Voorzitter : Mijnheer Van Elewyck, ik kan niet aanvaarden wanneer

u zegt dat ik de agenda, zoals deze door het Bureau werd vastgesteld, niet eerbiedig.

In het Bureau werd beslist dat de stemmingen zouden plaatshebben vanaf 16 uur. U kunt mij niet beletten stemmingen te houden van 16 uur af.

De heer J. Van Elewyck : Ook de stemming over dit ontwerp van decreet ?

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, indien wij ons een beetje discipline zouden opleggen en vermits er niet zo erg veel stemmingen zijn, stel ik voor dat wij om 17 uur stipt met de stemmingen zouden beginnen en nog 15 minuten zouden voorzien voor het ontwerp van decreet van Minister Galle. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik denk dat er toch een redelijke oplossing kan worden gevonden.

Ik kan begrijpen dat u de sprekers vraagt hun uiteenzettingen zo bondig mogelijk te houden evenwel op voorwaarde dat de fundamentele bespreking daardoor niet in het gedrang komt.

Iedereen moet de mogelijkheid hebben zijn argumenten gemotiveerd naar voren te brengen.

Indien dat mogelijk zou zijn binnen een zekere beperking van de spreek-tijd dan nodig ik collega Verhaegen uit daarvoor geen vijf uur te voorzien en enige mildheid aan de dag te leggen. Ik denk dat wij dan op een redelijk uur, dit wil zeggen omstreeks 17 uur, deze bespreking kunnen afhandelen.

De Voorzitter : Is iedereen het ermee eens dat de stemming niet zou beginnen na 18 uur ?

De heer M. Olivier : Wij gaan niet akkoord.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, wij wensen het recht niet

te beknotten van elk lid in de fundamentele bespreking, maar in „der Beschränkung zeigt sich der Meister“. Ik denk toch dat iedereen met een goed voorbereide tekst de essentie van zijn uiteenzetting in tien minuten kan samenvatten.

De Voorzitter : Thans verliezen wij echter onze tijd met deze discussie.

Ik zal mij echter strikt aan de afspraak houden. Wij zullen dus beginnen met het ontwerp van decreet, doch deze bespreking op het afgesproken uur voor de stemmingen onderbreken.

ONTWERP VAN DECREET houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten
— 321 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Vankeirsbilck, verslaggever, heeft het woord.

De heer E. Vankeirsbilck, verslaggever (**op de tribune**) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik heb de eer u namens de Commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden verslag uit te brengen over de bespreking van het ontwerp van decreet houdende vaststelling voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten.

Uw Commissie heeft dit ontwerp van decreet na grondige amendering goedgekeurd.

Vankeirbilck

Welke zijn de algemene doelstellingen van dit ontwerp ?

Bij het vaststellen van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten heeft de Executieve volgende algemene doelstellingen nagestreefd :

1. eenvormige en realistische termijnen ;
2. grotere rechtszekerheid ;
3. meer soepelheid ;
4. een betere informatie ten behoeve van de toezienende overheid ;
5. een betere coördinatie van beslissingen en doeltreffender bescherming van de grondrechten inzake openbare ordehandhaving.

In zijn inleidende uiteenzetting wees de Gemeenschapsminister op volgende belangrijke aspecten van dit decreet.

1. De organisatie van de procedure beoogt slechts alle normen van de organieke wetten der ondergeschikte besturen die betrekking hebben op de aanwijzing van de toezichthoudende overheid en meteen ook van de hen toegekende bevoegdheden. Het ontwerp beoogt ook de hele procedure tot uitoefening van dat toezicht zoals de termijnen ; de instructie en notificering van het beroep ; de uitvoerbaarheid van de beslissing, enzovoort.

Het loskoppelen van de procedure van de organisatie van het administratief toezicht in haar geheel kan niet worden verantwoord.

De Minister heeft erop gewezen dat de nationale wetgever de belangrijke bevoegdheid behoudt de „administratieve handelingen” te bepalen die onderworpen zijn aan de voogdijprocedures waarin hij voorziet. De nationale overheid kan de bevoegdheid van de Gewesten zo goed als „erledigen” door de aan het toezicht onderworpen handelingen sterk te beperken.

Ik vraag uw aandacht voor de bespreking in de Commissie tijdens de eerste lezing. Hierbij wens ik twee voor-

afgaande opmerkingen te maken.

1. Door de Executieve werd een groot aantal amendementen ingediend waardoor de bespreking van dit ontwerp werd gevoerd op grond van de door de Executieve geamendeerde tekst.

2. Er werd een degelijke en diepgaande bespreking gevoerd over de eerste negen artikelen. De artikelen 10 tot en met 26 daarentegen kregen een eerder minimaal onderzoek.

Tijdens de algemene bespreking kwamen in hoofdzaak volgende aspecten ter sprake.

1. Op vraag wat „de gewestelijke bevoegdheid” nu eigenlijk inhoudt antwoordt de Gemeenschapsminister dat de wet van 3 december 1984 onuitvoerbaar blijft buiten de Hoofdstad Brussel en de faciliteitengemeenten, waar de nationale overheid bevoegd is, omdat de Vlaamse Raad voor het Vlaamse Gewest de procedure moet bepalen.

2. Het verschil tussen het „gewoon administratief toezicht” en het „specifiek toezicht” wordt door de Gemeenschapsminister als volgt omschreven.

a) Het „gewoon administratief toezicht” omvat elke vorm van toezicht ingesteld door de gemeentewet, de provinciewet of de wet van 26 juli 1971.

b) Het „specifiek toezicht” is het toezicht waarvoor bij een wet of een decreet een dergelijk toezicht georganiseerd is.

3. Omtrent de in het ontwerp opgenomen begrippen met betrekking tot de termijnbepaling onderstrepen meerdere leden dat een vaste datum vereist is met het oog op de rechtszekerheid. Tevens wordt een pleidooi gehouden voor eenvormige termijnen zowel voor de specifieke als voor de algemene voogdij.

4. Er wordt onderstreept dat een termijngebonden procedure meer rechtszekerheid biedt. Een stilzwijgende goedkeuring daarentegen kan tot moeilijkheden leiden. Bij een hoger beroep kan door het stilzwijgend laten verlopen van de termijn een ge-

motiveerde beslissing worden teniet gedaan. Er moet worden opgelet met het automatisch inbouwen van een stilzwijgende goedkeuring zonder motivatie. Met betrekking tot die opmerking wijst de Gemeenschapsminister erop dat het de Vlaamse Raad is die controle uitoefent op de wijze waarop de Executieve haar voogdij uitoefent en of deze laatste al dan niet een termijn laat verstrijken. Uitermate belangrijk voor de gemeenten is de stelling van de Gemeenschapsminister dat de gemeente altijd gelijk heeft wanneer de voogdijoverheid de termijn niet eerbiedigt.

5. Een uitvoerige bespreking had plaats omtrent het voorafgaand onderzoek dat in toepassing van artikel 75 van de gemeentewet voortaan ook kan worden opgelegd door de Executieve. De Gemeenschapsminister stelt dat het voorafgaand onderzoek alleen bij algemene maatregel door de Executieve kan worden opgelegd in aangelegenheden waarvoor zij bevoegd is. Omtrent het administratief onderzoek dient daarenboven volgend onderscheid gemaakt te worden.

a) Dergelijk onderzoek kan „verplicht” zijn en voorgeschreven zijn bij wet, bij besluit of door de Bestendige Deputatie.

b) Het kan „facultatief” zijn wanneer het wordt opgelegd hetzij door de Gemeenteraad, hetzij door het College van Burgemeester en Schepenen.

— **Mevrouw G. Devos, Eerste Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.**

Volledigheidshalve wijs ik erop dat men op pagina 5, 14de lijn, van het oorspronkelijk verslag dient te lezen „ten overstaan van de vroegere termijn van 40 dagen „in plaats van zoals in het verslag staat „50 dagen”.

Mevrouw de Voorzitter, geachte collega's, hier volgt een korte beschouwing omtrent de artikelsgewijze bespreking.

Bij de bespreking van de artikelen kwamen vooral volgende bijzondere aspecten ter sprake.

1. De aandacht wordt er op gevestigd dat 23 artikelen aanvangen met de woorden „in afwijking van artikel 75,

Vankeirsbilck

enzovoort, van de gemeentewet". Hierbij wordt meteen de vraag gesteld of de nationale wetgever nog kan bevoegd blijven. De Gemeenschapsminister antwoordt dat de afwijking zowel een aanvulling als een wijziging kan betekenen. Deze aanhef van de artikelen is nodig omdat de nationale wetgever steeds de gemeentewet kan wijzigen want deze laatste blijft bevoegd voor de zaken die tot de nationale materie blijven behoren. De Raad van State heeft trouwens deze formulering gevraagd.

2. Een belangrijke discussie vond eveneens plaats met betrekking tot de tekst van artikel 1 die ingevolge een amendement van de heer Tant werd gewijzigd. Tegenover de Gemeenschapsminister die de oorspronkelijke tekst verdedigde op grond van het advies van de Raad van State betwistten bepaalde leden dit advies en beweerden dat de Raad van State zich ter zake liet misleiden door artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Door een reeks amendementen heeft de Executieve de artikelen 17 tot en met 26 aan haar oorspronkelijk ontwerp toegevoegd doch eveneens de artikel **4,5,6,7,8,9,10,11,13,14,15** en 16 gewijzigd.

3. Bij de artikelsgewijze bespreking werd door de heer Desseyn een reeks amendementen ingediend bij de artikelen 3,4,5,6,8,9,11,13,15,16 en 19, die de oorspronkelijke tekst van het decreet op bepaalde plaatsen gevoelig willen wijzigen. De door de heer Desseyn ingediende amendementen bij de artikelen 3,4, 5, 6, 11,15,16 en 19 werden aanvaard. Bij de artikelen 8 en 9 trekt dezelfde indiener zijn amendement in waardoor meteen zijn amendement op artikel 13 vervalt.

Een amendement ingediend door de heer Deloor en mezelf op het artikel 5 en een ander amendement van dezelfde indieners op artikel 9 werden eveneens door de Commissie aangenomen.

Bij artikel 5 heeft de heer Tant zijn amendement teruggenomen hetgeen wegens een zetfout in het verslag niet is opgenomen.

De heer Temmerman heeft amendementen ingediend bij de artikelen 6, 7,11 en 19. Deze amendementen vervallen ingevolge de nieuwe teksten die door de Commissie werden aangenomen.

De amendementen ingediend door de heren Vanderheyden, Temmerman en Deloor bij artikel 24 en bij artikel 25 met het oog op de hernummering van deze artikelen naar respectievelijk 26 en 27, werden door de indieners teruggenomen met de aankondiging dat zij deze in de openbare vergadering opnieuw zouden indienen.

Het geheel van het decreet werd in eerste lezing door de Commissie aangenomen met 6 stemmen voor bij 2 tegen en 1 onthouding.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, door het opnieuw indienen van een aantal amendementen door de Executieve en door een aantal leden werd het ontwerp van decreet door de Openbare Vergadering van de Vlaamse Raad op woensdag 26 juni 1985 opnieuw naar de Commissie verwezen. De Commissie kwam in vergadering bijeen op donderdag 27 juni 1985 om het ontwerp en de ingediende amendementen opnieuw te bespreken.

In dit aanvullend mondeling verslag wil ik de aandacht van deze Vlaamse Raad vragen voor enkele belangrijke beschouwingen die gemaakt werden tijdens de algemene en de artikelsgewijze bespreking.

Ik wens erop te wijzen dat mijn schriftelijk verslag inmiddels als ontwerp op alle banken werd neergelegd.

Volgende vier beschouwingen werden tijdens de tweede lezing in de algemene bespreking geformuleerd.

1. De Gemeenschapsminister deelde mede dat de Executieve door haar amendementen enkel tot doel heeft haar oorspronkelijk ingediende tekst te herstellen. Als verantwoording voor deze amendementen stelt de Executieve dat zij naar analogie met artikel 110 van de organieke wet betreffende de OCMW's de beslissing geacht wordt te zijn goedgekeurd telkens binnen de bij de wet bepaalde

termijn van geen advies of beslissing kennis wordt gegeven.

2. Opnieuw wordt door een aantal leden de aandacht gevraagd voor het gevaar van de stilzwijgende goedkeuring. Alhoewel men heter algemeen over eens is dat door de nieuwe voorgedij procedures de gemeentelijke autonomie versterkt wordt, kan zich een probleem stellen wanneer de Executieve niet akkoord gaat met de Gouverneur of de Bestendige Deputatie. In dit geval vindt men het verantwoord en noodzakelijk dat de Executieve zich duidelijk moet uitspreken en niet door de termijn te laten verstrijken de Gouverneur of de Bestendige Deputatie in het ongelijk moet stellen. Dit laatste zou een verloedering zijn van het politiek systeem want er bestaan heel dikwijls nauwe relaties tussen de gemeenten en de Executieve die van loutere partijpolitieke aard zijn.

3. Met betrekking tot de mogelijkheid om een voorafgaand onderzoek te vragen door de Executieve voor de bearaadslagingen door de Gemeenteraad, wijst de Gemeenschapsminister erop dat in het decreet de in bijlage 1 opgesomde onderwerpen die hiervoor in aanmerking komen door de ingediende amendementen worden uitgebreid.

4. Er werd naar gestreefd om éénvormige procedures in het decreet in te schrijven. Als algemene procedure werd deze aangenomen die ingeschreven is in het artikel 3 van het decreet. Het algemeen principe berust op het principe dat de goedkeuring verworven is voor de beslissing wanneer de Gouverneur of de Bestendige Deputatie binnen de gestelde termijn niet optreden. Bij beroep bij de Executieve is de goedkeuring eveneens verworven wanneer deze binnen de wettelijke termijn niet optreedt. De Executieve dient echter altijd haar beslissing te motiveren wanneer zij haar goedkeuring onthoudt. Deze regeling geldt voor alle materies waarover de gemeente beslist inbegrepen de personeelsaangelegenheden.

Bij de artikelsgewijze bespreking kunnen volgende belangrijke punten worden weerhouden.

Vankeirsbilck

1. Alle amendementen van de Executieve op de artikelen 3,4, 5,6, 11, 15, 16 en 19 werden door de Commissie aangenomen.

2. Amendementen van de heer Tant om in de artikelen 5 en 9 het bevolkingscijfer opnieuw van 15.000 op 20.000 te brengen werden eveneens goedgekeurd. Hierdoor blijft de thans bestaande regeling behouden en vallen er opnieuw meer gemeenten onder het toezicht van de Gouverneur.

3. Amendementen van de heer Tant tot schrapping van de artikelen 10 en 12 worden teruggetrokken door de indiener.

4. Ook de heer Desseyn trekt zijn technische amendementen op artikel 11 terug.

5. De door de heer Tant ingediende subamendementen op de amendementen van de Executieve op de artikelen 6,11,15 en 19 worden aangenomen.

6. In de Commissie vond een grondige discussie plaats omtrent twee amendementen ingediend door de heer Vanderheyden. Zijn amendement, waarbij de voorgedij ten overstaan van de in het Nederlandstalig taalgebied gelegen gemeenten van de Provincie Brabant voortaan zal uitgeoefend worden, hetzij door de Provinciegouverneur hetzij door de Vice-gouverneur naargelang wie van beiden deel uitmaakt van de Vlaamse Gemeenschap, werd door de Commissie aangevaard.

Zijn tweede amendement dat betrekking had op de Bestendige Deputatie van Brabant werd om juridische redenen, na een gefundeerde en grondige discussie door de indiener zelf teruggenomen.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, vooraleer wij u het eindresultaat van de bespreking mededelen wil ik erop wijzen dat de heer Gemeenschapsminister een amendement heeft ingediend op de tekst die is opgenomen in het schriftelijk aanvullend verslag en waarbij hij artikel 18, 2" , in de laatste zin het woord „gemeenteraad" wenst te ver-

vangen door „burgemeester". Ik deel dat vandaag mee bij dit mondeling verslag, derwijze dat de tekstwijziging bij de stemming aan deze Vlaamse Raad kan worden voorgelegd.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het ontwerp van decreet, houdende organisatie van de procedure en de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten werd door de Commissie aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Tot zover het verslag, waarvan ik de eer heb het u te brengen namens de Commissie van Binnenlandse Aangelegenheden omtrent dit toch uitermate belangrijk ontwerp van decreet voor de wijze waarop de voorgedij zal uitgeoefend worden in de toekomst binnen het Vlaamse Gewest over onze 308 Vlaamse gemeenten. Ik dank u. (Applaus)

De Voorzitter : De heer Desseyn heeft het woord.

De heer J. Desseyn (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik zal mijn tekst afdreunen om mij te kunnen houden aan de toegestane tien minuten.

Namens de VU-fractie dank ik onze achtbare collega de heer Vankeirsbilck, die met de beperkte tijd die hem werd toegemeten er toch is in geslaagd nauwgezette en keurige verslagen in te dienen.

Naarmate de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de toets aan de praktijk moet doorstaan, komt steeds duidelijker aan het licht in welke hybridische situaties wij verzeild zijn geraakt.

De logica van de structuren moet het afleggen tegen de wazigheid van de bevoegdheidsafbakening. De financieringstechnieken met dotaties en fiscale transferten brengen onbarmhartig de bedroevende ontoereikendheid aan het licht van de beschikbare middelen.

Men zou voor minder aan de klagmuur gaan staan en vol berusting betere tijden afwachten.

Mijnheer de Minister, u hebt dergelij-

ke rol afgewezen en in de gegeven omstandigheden meer dan verdienstelijke pogingen aangewend om de materies die tot uw bevoegdheidsfeer behoren, met tastbare resultaten daadwerkelijk in decreten en besluiten om te zetten.

Ik denk daarbij aan het Investeringsfonds, uw inzichten tot herwerking van de criteria en hervaststelling van de verdeelsleutels die zullen worden aangewend voor de toekenning van de gemeentelijke aandelen in het Gemeentefonds en, in het bijzonder, aan het ontwerp van decreet waarover deze bespreking handelt.

Voor het Vlaamse Gewest worden de regelen vastgelegd om de procedures van het administratief toezicht te organiseren en worden de eraan verbonden uitvoeringsmodaliteiten bepaald, die voor de toepassing van de gemeentewet zullen gelden.

Ook hier werden wij door de bijzondere wet van 6 augustus 1980 een lelijke pad in de korf gezet. Artikel 108 van de Grondwet stelt ons in staat de organisatie en de uitoefening van het administratief toezicht te regelen. Arti-

Tot besluit van zijn betoog i.v.m. het decreet-toezicht op degemeenten bekleemde W-Volksvertegenwoordiger J. Desseyn de eerste wijziging van de Gemeentewet door de Vlaamse Raad

Desseyn

kel 7 van genoemde bijzondere wet maakt daarentegen enkel gewag van de organisatie van de procedures en de uitoefening van de voorgedij.

Deze beperking is noodlottig omdat ze de centrale Regering en de nationale wetgever mogelijkheden bieden tot afschaffing van aan toezicht onderworpen handelingen zonder enige inspraak van de Gewesten.

In de analyse van het ontwerp op de gemeentepolitie heeft de Raad van State trouwens gewezen op een andere bedreiging. Het voorontwerp door Minister Nothomb ingediend, loog er niet om. Gewoon door sommige artikelen uit de gemeentewet te lichten en ze, in al dan niet gewijzigde vorm, op te nemen in een afzonderlijke wet, zou de bevoegdheid ontstaan van de nationale wetgever om een specifiek toezicht in het leven te roepen in de plaats van het gewoon toezicht. Een versassen van artikel 7a) naar 7b) dus, door te stellen dat openbare veiligheid een nationale materie is, waardoor instanties, die de centrale macht vertegenwoordigen, een gedeelte van het toezicht dat aan de Gewesten is overgedragen, opnieuw kunnen inpalm.

Gelukkig heeft de Raad van State dergelijke formalistische benadering van de begrippen kordaat van de hand gewezen.

Het huidig ontwerp van decreet is dus ontegensprekelijk een initiatief dat op zijn tijd komt, wanneer wij ten minste bereid zijn als Vlaamse mandatarissen ons gemeenschappelijk verzet tegen de verdere uitholling van onze bevoegdheden tot uitdrukking te brengen en een krachtdadig halt wensen toe te roepen aan de unitaristische reflexen die nog willen terugnemen wat ons nauwelijks met mondjesmaat was toebedeeld.

Als algemene doelstellingen worden in de memorie van toelichting genoemd :

- éénvormige en realistische termijnen ;
- grotere rechtszekerheid ;
- meer soepelheid ;

- een betere informatie ten behoeve van de toezijende overheid ;

- een betere coördinatie van beslissingen en doeltreffender bescherming van de grondrechten inzake openbare ordehandhaving.

Voorwaar een voortreffelijke opsomming, waarbij ik geen moeite heb om al die beginselen van uit Vlaams oogpunt met enthousiasme bij te treden.

Het is vooral de bezorgdheid om de verbetering van de rechtszekerheid die mij ertoe heeft aangezet om in de bevoegde Commissie een reeks amendementen in te dienen en ook hier nog kort enkele bedenkingen te opperen.

De geijkte inleidende zin vanaf het artikel 2 die telkens de afwijkingen van de artikelen van de gemeentewet aanduidt, kan soms misleidend en verwarrend zijn. Bij het hanteren van de term : „In afwijking van . . .“. is ons taalgevoel eerder gericht op de verplichte toepassing van een nieuwe tekst, waaraan de gedachte blijft gekoppeld dat de vervanging wordt bedoeld van wat voordien geldend was.

In artikel 2 bijvoorbeeld ontbreekt mijns inziens de duidelijkheid met betrekking tot het aanwijzen van de overheden die voortaan de beraadslagingen van de gemeenteraad door een onderzoek kunnen laten voorafgaan. Worden de bestaande bepalingen inhoudelijk gewijzigd of moet het artikel 2 gezien worden als een aanvulling van artikel 75 van de gemeentewet ? Het is die laatste interpretatie die volgens de heer Minister moet worden gevolgd, met een soort facultatieve toepassing, al naargelang de materie nationaal of gewestelijk is. Ik heb daarover mijn twijfels. Organisatie van de procedures omvat de aanwijzing van de toezichthoudende overheid. Vermits alle vormen van toezicht in de gemeentewet opgenomen, algemeen zijn en tot de exclusieve gewestelijke bevoegdheid behoren, hoe kan dan het voorafgaand onderzoek door de Regering precies in die gemeentewet nog een rechtsgrond vinden ?

De verwijzingen in artikel 7 a) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980

hebben tot gevolg dat alle zaken aan toezicht onderworpen, die besloten liggen in de drie erin opgesomde wetten of er, ter verduidelijking, omwille van hun belangrijkheid nog eens afzonderlijk worden vermeld, respectievelijk van gemeentelijk of provinciaal belang zijn - de agglomeraties en federaties van gemeenten laat ik hier gemakshalve buiten beschouwing - waardoor alle handelingen van de gedecentraliseerde besturen als zodanig gesteld, in alle omstandigheden en zonder enige uitzondering aan het gewoon toezicht in de zin van het geciteerd artikel 7 a) zijn onderworpen en er door andere wetsbepalingen niet kunnen aan onttrokken worden, zelfs niet door een wet die de gemeentewet zou wijzigen.

- De heer J. Pede, Voorzitter, treedt op nieuw als Voorzitter op.

Enkel wanneer de aangelegenheden waarover de gemeenteraden moeten beslissen buiten de hierboven beschreven bevoegdheidsfeer vallen en tegelijk onder het gemeentelijk belang en onder een hoger belang kunnen gerangschikt worden, dan kan de wetgever wel en voorafgaand onderzoek als voorgedijprocédé opleggen, maar dan onder vorm van een specifiek toezicht als controlemiddel in andere wetgevende bepalingen ingebouwd, op grond van artikel 7 b), zonder evenwel voor het invoeren van dergelijk onderzoek nog steun te kunnen vinden in de gemeentewet, waarin alle toezichtsvormen per definitie algemeen zijn op grond van artikel 7 a) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Vermits de Regering zich niet kan beroepen op de gemeentewet om een gemeenteraadsbeslissing door een onderzoek te doen voorafgaan, lijkt het mij duidelijk dat het tweede lid van artikel 75 van de gemeentewet door de nieuwe tekst van artikel 2 van het ontwerp- van decreet wordt vervangen in plaats van erdoor te worden aangevuld.

De verscheidenheid in de reacties en conclusies van juristen en mensen uit de Administratie bij de lezing van artikel 2 in relatie met artikel 75 van de gemeentewet, wijst trouwens op een gevaarlijke dubbelzinnigheid.

Desseyne

In dezelfde gedachtengang heb ik ook in de Kamer bij de bespreking van de nieuwe politiewet het probleem gesteld. In het goedgekeurde ontwerp zijn toezichthoudende overheden aangeduid en worden beroepsprocedures ingevoerd om de tuchtregeling toe te passen. Mijns inziens ontbeert de nationale wetgever hier de bevoegdheid om de toepasselijkheid van die wetsbepalingen in alle gemeenten op te eisen. De reden is dat uiteindelijk, met unaniem akkoord van de Commissie, de nieuwe politiewet als een onderdeel van de gemeentewet onder een titel III is ingeschreven. Precies hun inlassing in de gemeentewet betekent dat de beschreven tuchtregelingen te situeren vallen op een gebied waar de bijzondere wet enkel en alleen het toezicht van de Gewesten aanvaardt, wel te verstaan voor de aspecten die de organisatie van de procedures en de uitoefening aangaan. De nationale wetgever moet ter zake vrede nemen met een territoriale bevoegdheidsbeperking, zodat bijvoorbeeld de voogdijprocedures opgenomen in de nieuw voorgestelde artikelen van de gemeentewet met de nummers 178 tot en met 180 in afdeling 2 en de nummers 187 tot en met 189 in de afdeling 3, enkel en alleen tot geldige uitwerking kunnen leiden in de gemeenten waarover de gewestelijke bevoegdheid zich niet uitstrekt, namelijk de negentien gemeenten van het Brusselse Gewest, de zes randgemeenten rond de Hoofdstad, de taalgrensgemeenten, het Duitse taalgebied en Malmedy en Waimes.

Bij decreet van 15 februari 1984 heeft de Waalse Gewestraad trouwens aan de Waalse Gewestexecutieve of aan de door haar gedelegeerde Minister sommige bevoegdheden verleend ten aanzien van de commissarissen van politie en van de adjunct-commissarissen.

Zo kunnen volgens dit decreet de adjunct-commissarissen alleen met goedkeuring van de Executieve of van de door haar gedelegeerde Minister door de gemeenteraad worden geschorst of afgezet.

In het nieuw artikel 178 van de ge-

meentewet wordt dit schorsingsrecht nu toegekend aan de Gouverneurs en de Burgemeesters met een mogelijkheid van beroep bij de Koning.

Aangenomen dat het bepalen van de overheid met disciplinaire bevoegdheid bekleed, die personeelsleden schorst of afzet geen gewestelijke aan gelegenheid is omdat zoiets vreemd is aan het begrip administratief toezicht, dan blijft de vraag hoe het nu zit met de organisatie van het beroep als maatregel van dwangtoezicht.

De verwarring zou toch algemeen zijn mocht de Koning als beroepsinstantie ook kunnen optreden in het Vlaamse en Waalse Gewest. Ik had dus graag van de heer Minister vernomen of hij mijn stelling kan bijtreden omtrent de onmogelijkheid van dergelijke voogdij-uitoefening op voorschrift van de centrale wetgever in de gemeenten die tot het Vlaamse of Waalse Gewest behoren.

Interessant is ook de evaluatie van de rol die de provinciale overheid in het algemeen is toebedeeld en de positie die de Provinciegouverneur bekleedt in het bijzonder. De tijd schijnt voorbij dat de afbouw van de Provincie als instantie op het intermediair niveau door alle partijen als logisch werd ervaren in de verdere ontwikkeling van de staats Hervorming.

Het is uw bedoeling, mijnheer de Minister, de Provinciegouverneurs een voorname rol te laten spelen als toezichthoudende overheid in opdracht van het Vlaamse Gewest, althans volgens de memorie van toelichting waarin u terecht zegt dat men niet meer kan volhouden dat de Gouverneur enkel de centrale Regering vertegenwoordigt, maar voortaan in hoofdzaak een vertegenwoordiger van het Gewest zal zijn.

Dit moet meer betekenen dan een losse bedenking. Het is een dwingende vereiste in de verdere evolutie van de staats Hervorming de functie van de Provinciebesturen in dit opzicht te toetsen aan de bevoegdheden van de decreetgever en ter zake de werkterreinen af te bakenen.

De Gouverneur wordt tot op vandaag in hoofdzaak beschouwd als een over-

heid die de centrale macht vertegenwoordigt en in de voogdij-uitoefening als commissaris van de Regering bij delegatie de Koning vervangt. Als hij in Gewest- en Gemeenschapsmateries een steeds belangrijker rol gaat spelen, is het wenselijk dat zoiets in wetgevende bepalingen aan het licht zou komen. In uitvoering van artikel 94 van de bijzondere wet kan aan de Gouverneur als commissaris van het Gewest een betere profilering worden gegeven.

Mijnheer de Minister, de door mij ingediende amendementen waren in hoofdzaak geïnspireerd door mijn bezwaren tegen sommige „stilzwijgende beslissingen”. In het ontwerp van decreet worden de procédés van goedkeuring, niet-goedkeuring en uitspraak in beroep vrij algemeen ingevoerd door het aanwenden van de zogenaamde „stilzwijgende beslissing” die automatisch tot stand komt door het verstrijken van termijnen. Dergelijke termijngebonden werkwijze kan de rechtszekerheid dienen, wanneer ze leidt tot een bevestiging van de besluiten waarover een oordeel moet worden geveld. De werkwijze is vergelijkbaar met hetgeen nu reeds voorkomt in artikel 110 van de OCMW-wet.

Wat in het ontwerp in zijn huidige vorm wordt voorgesteld, betekent in een niet onbelangrijk aantal gevallen het tegendeel.

Doorlopend wordt de mogelijkheid geboden met redenen omklede beslissingen, die als administratieve rechtshandelingen worden gesteld in de diverse opeenvolgende fases van een voorgeschreven procedure, door een passieve houding van de toezichthoudende overheid teniet te doen.

Ik ben formeel gekant tegen dergelijk beginsel, om volgende redenen.

Een besluit dat aan goedkeuring is onderworpen bestaat, maar is niet vatbaar voor uitwerking of uitvoering. Het laten verlopen van een voorgeschreven termijn om een besluit van een ondergeschikte gedecentraliseerde overheid al dan niet goed te keuren, mag geen andere betekenis hebben dan een stilzwijgende aanvaarding van de regelmatigheid van be-

Desseyen

doeld besluit.

Bij het behandelen in beroep van de beslissing van een lager toezichtsinstantie moet de beroepsinstantie uitspraak doen ; zij stelt haar beslissing in de plaats wanneer ze oordeelt dat de wet werd geschonden of het algemeen belang werd geschaad.

Het niet-uitspreken zou enkel de regelmatigheid mogen impliceren van de in beroep bestreden beslissing en nooit het tegendeel.

Bij de toepassing van de tuchtregeling ging het oorspronkelijk ontwerp zelfs zover dat de Bestendige Deputatie en de Executieve door een bewuste of onbewuste nalatigheid, zonder enige uitdrukkelijke uitspraak te moeten doen, het opleggen van een tuchtstraf konden verhinderen, wanneer een gemeenteraad daarover een gemotiveerde beslissing had genomen.

De Raad van State wijst terecht op het gevaar van een procédé waardoor de toezichthoudende overheid zich systematisch en willekeurig kan onttrekken aan het onderzoek van de vraag of de hun onderworpen beslissingen al dan niet voor goedkeuring vatbaar zijn.

Ook de mogelijkheid van beroep tegen een „stilzwijgende beslissing” deed soms vragen rijzen. Het oorspronkelijk artikel 6 was daarvan een sprekend voorbeeld : een gemeenteraadsbeslissing wordt ongedaan gemaakt door het nalaten van de Bestendige Deputatie om een goedkeuringsbesluit te nemen. Hoe kan het niet nemen van zo'n beslissing als een administratieve rechtshandeling worden beschouwd waartegen een behoorlijke beroepsprocedure kan worden gevoerd ?

De redelijkheid van mijn amendering werd door een meerderheid in de Commissie ingezien. Ik ben overtuigd dat het aanvaarden van de amendementen in de eerste fase van de behandeling in de Commissie tot beter verantwoord wetgevend werk heeft geleid. Dit gunstig effect werd helaas bij de tweede behandeling in de Commissie ongedaan gemaakt.

Afgezien van de betwistbare filosofie,

staan er in de oorspronkelijke ontwerp-tekst opvallende tegenstrijdigheden.

Eenzijds werd als uitgangspunt gesteld dat de gemeente altijd een juiste beslissing neemt zolang ze niet wordt te niet gedaan, hetgeen een versterking van de gemeentelijke autonomie zou betekenen. Voor de toepassing van de tuchtregeling hanteerde men dan een precies omgekeerde regeling met als verklaring de rechten van de verdediging maximaal te waarborgen. Het één noch het ander is steekhoudend. Een toezichthoudende overheid opleggen zich expliciet uit te spreken getuigt van een correcte en logische procedure en vermindert noch vermeerderd de zelfstandige beslissingsbevoegdheid van het ondergeschikt bestuur. Een dergelijk procédé schaadt evenmin de rechten van personeelsleden bij het instellen van een beroep tegen een tuchtmaatregel en biedt evenzeer een volstreekte waarborg aan de titularis van een bediening om binnen een welomschreven termijn beroep te kunnen aantekenen tegen de beslissing inzake tuchtregeling. De uitvoering van de beslissing bij voorraad wordt soms door de gemeenteoverheden als middel gehanteerd om de vertraging in de hand te werken door het laatst mogelijke insturen van de aan goedkeuring onderworpen beslissingen of het uitstellen van de betekeningen aan de titularissen van de bediening.

Daartegen moeten de personeelsleden worden gevrijwaard. Dat het instellen van de zogenaamde „stilzwijgende beslissingen” daartoe zou kunnen bijdragen is volkomen uit de lucht gegrepen.

Eenzelfde inconsequentie is vast te stellen ten overstaan van de positie van de Gouverneur. Van hem wordt gezegd dat hij voortaan een zeer voorname rol moet vervullen in de toezichtsregeling, hetgeen getuigt van vertrouwen in zijn ambt. Toch wordt de Executieve de mogelijkheid geboden zijn gemotiveerde beslissingen tot niet-goedkeuring te annuleren door het laten voorbijgaan van termijnen.

De amendementen die betrekking

hebben op de artikelen 8 en 9 tot wijziging van de artikelen 86 en 87 van de gemeentewet, heb ik ingetrokken, om het goedkeuren van dit decreet niet in gevaar te brengen.

De bedoeling was het vernietigingsrecht uitsluitend toe te vertrouwen aan de Executieve om volgende redenen :

– het is niet aangewezen dat de overheid die het schorsingsrecht uitoefent als voorbereidende maatregel, zich ook moet uitspreken over de vernietiging ;

– de mogelijkheid om een vernietigingsbesluit door de Provinciegouverneur naderhand teniet te doen is een te verwerpen regeling. De vernietigde beslissing moet met terugwerkende kracht tot aan haar ontstaan definitief verdwijnen. Wanneer rechten van derden werden vastgelegd kunnen eisen tot schadeloosstelling ontstaan als in een beroepsprocedure de Executieve naderhand de vernietigingsbeslissing zou annuleren ;

– er wordt een onverantwoord onderscheid gehandhaafd tussen gemeenten van minder dan 20.000 inwoners aan wie een beroepsmogelijkheid bij de Executieve wordt geboden bij vernietiging van beslissingen door de Gouverneur en de andere gemeenten die dergelijke mogelijkheid niet hebben, daar de Executieve zelf de vernietigende instantie is.

Ook hier wenste ik klaarheid door de gemeenteraden te verplichten akte te nemen van de schorsing en de geschorste beslissing ofwel te handhaven ofwel in te trekken. Dat voorzichtigheid is geboden wanneer rechten van derden werden vastgelegd hindert deze werkwijze niet. Het kan op zichzelf een voldoende reden zijn tot handhaving van het gemeentelijk besluit.

De praktijk is leerrijk en wij hoeven elkaar niets wijs te maken. Wij kunnen wel eufemistisch nalaten over ondergeschikte besturen te praten, maar in de realiteit zijn de gemeenten nog in zeer sterke mate in een afhankelijkke positie gedrongen.

Men verwacht vlug de snelle uitbrei-

Desseyn

ding van taken en opdrachten die de gemeentebesturen moeten uitvoeren met de versterking van hun zelfstandigheid. Niets is minder waar. De betutteling over alles en nog wat om de eigen ruimte tot besluiten steeds enger te maken, is voor de gemeenten, ondanks de schaalvergroting, een niet te ontwijken hinderpaal.

Wanneer de overheden met het toezichtsrecht bekleed, zich moeten uitspreken op een gemotiveerde en expliciete manier, valt het wel eens voor dat het kastje met argumenten pro of de lade met de argumenten contra moet worden opengetrokken, al naar gelang het geval en de omstandigheden.

De misbruiken daarin zijn zeker zeer beperkt. Stellen wij ons echter maar eens voor wat het worden zal als beslissingen kunnen worden omgedraaid of onuitvoerbaar gemaakt zonder enige uitdrukkelijke stellingname, alleen door termijnen te laten verlopen.

Dit is uitnodigen tot fluisterwerk achter de coulissen, politieke manipulaties en ontduiken van alle verantwoordelijkheid.

Mijnheer de Minister, bij de tweede behandeling in de Commissie, strekten uw amendementen ertoe de oorspronkelijke teksten opnieuw te doen aanvaarden, met een nieuwe verantwoording rond de spilartikelen 3 en 6.

De verwijzing naar artikel 110 van de OCMW-wet, om de stelling van de stilzwijgende beslissing in artikel 3, 2°, kracht bij te zetten, was een ongelukkige keuze.

U hebt er niets mee bewezen, want het ligt voor de hand dat die verwijzing enkel opgaat om de analogie met artikel 3, 1°, aan te tonen en daar waren toch alle commissieleden het roerend over eens. Iedereen wenst de rechtszekerheid in de eerste fase van de voogdijprocedure, waar het verloop van een bepaalde termijn de goedkeuring impliceert, als de bevoegde instantie zich niet heeft uitgesproken.

Ik hoef niet te herhalen dat ons hard-

nekkig verzet gericht was en is tegen het omkeren van beslissingen in beroep door termijnen te laten verstrijken.

Uw verantwoording bij artikel 6 kan ik al evenmin bijtreden, waar u ervan uitgaat dat met de door u gestelde tekst de rechten van het personeel en van de verdediging beter zijn gediend.

Ook uw bemerking dat een verdachte niet schuldig is zolang alle mogelijkheden in beroep niet zijn uitgeput en uitspraak is gedaan, zijn hier noch relevant, noch ter zake dienend.

De beweegredenen om de verwerpelijke procedure van stilzwijgende beslissing in beroep te staven zijn dus al even stilzwijgend als de procedure zelf.

De tweede behandeling in de Commissie heeft alvast dit voordeel gehad dat de foute redenering nu overal op dezelfde manier wordt doorgetrokken en dezelfde basisfilosofie nu terug is te vinden in de artikelen 3 en 6 en alle andere bepalingen die daarop zijn geënt.

Nu het ontwerp de eindstemming nadert houd ik er toch een kater aan over, vooral ook door onze tijdsbeperking.

Het decreet betekent een fikse stap voorwaarts, nu wij in Vlaanderen zelfstandig zullen hebben bepaald hoe wij voor onze gemeenten het administratief toezicht regelen. Met het initiatief om dergelijk ontwerp ter tafel te leggen kan ik onze Gemeenschapsminister enkel feliciteren. Een negatieve houding van onzenuw zou dus onbillijk zijn.

De zware slagschaduw blijft het toebedelen van de nefaste rol aan de Executieve om in hoger beroep passief te mogen blijven en, door het laten verstrijken van termijnen, de normale procedure volkomen te ontredde. De draagwijdte is ingrijpend.

– De Provinciegouverneur wordt in een tweederangsrol geduwd. Zijn gemotiveerde niet-goedkeuringen hoeven niet eens te worden weerlegd om geannuleerd te worden.

– De gemeentelijke autonomie wordt misbruikt. Al naar gelang het de Exe-

cutieve belieft zich uit te spreken of dat niet te doen, kan ze analoge gemeenteraadsbesluiten in stand houden of teniet doen.

– Het controlerecht van het individueel gemeenteraadslid wordt verminkt. Als de kunstgreep van de stilzwijgendheid aan de top wordt toegepast, wordt het aanhangig maken van betwiste zaken bij de Raad van State een onmogelijkheid, omdat het raadslid in dergelijk geval van geen persoonlijk belang kan doen blijken.

– Het institutionaliseren van het gewraakte procédé is een nieuw verschijnsel in het administratief recht, daar het nu toepasselijk wordt gemaakt op besluiten met een algemene draagwijdte. Waar dergelijke „beroepen” reeds zijn ingebouwd, onder andere in de kampeerwet en de wet op de stedebouw, geldt dit enkel voor beslissingen waar individuele rechten zijn toegekend en ook hier heeft de praktijk reeds overduidelijk bewezen hoe nefast de gevolgen zijn.

– In iedere rechtspraak of voogdijbeslissing is de verplichting tot motiveren een heilig beginsel om een democratisch rechtsbestel in stand te houden en rechtsbescherming te bieden aan het individu of de ondergeschikte overheden die beoordeeld worden. Dit beginsel wordt hier grof met de voeten getreden.

– Aan de top van de voogdijpiramide brengen wij een machtsconstructie tot stand waar niet de objectieve beoordeling maar de uitoefening van het recht van de sterkste primeert. Men hoeft zich niet eens te verantwoorden om af te wijzen wat anderen wél hebben gemotiveerd.

Mijnheer de Minister, de Vlaamse Juristenvereniging viert dit jaar haar eeuwfeest en wil dit niet onopgemerkt laten voorbijgaan. In een merkwaardig document zijn een aantal kritische beschouwingen neergeschreven die de vinger leggen op institutionele onvolkomenheden. Ik citeer een opvallende bedenking : „In de Grondwet zou als principe dienen te worden ingeschreven dat elk individu een recht heeft op de mededeling van de motieven van de bestuurshandelingen die te zijnen aanzien zijn genomen. Te-

Desseyn

vens zou het principe van de openbaarheid van het bestuur uitdrukkelijk gesteld moeten worden, ter bevordering van de controle op het bestuur."

Verder lees ik er nog dat doorzichtigheid van het bestuursapparaat voor de burger en voor de politieke overheden een juridische voorwaarde is voor de uitoefening van hun rechten. Op zijn zachtst uitgedrukt waren die overwegingen zeker geen inspiratiebron bij het goedkeuren in onze Commissie van de tekst die nu voorligt. Die bekommernis voor een eerlijke en open democratie ligt ten grondslag aan mijn gefundeerde kritiek op het ontwerp.

Wanneer Vlaanderen eigen wetgevend werk levert zijn wij niet gediend met procedures en werkmethode die ofwel het daglicht schuwen ofwel tot resultaten moeten leiden die het gevolg zijn van laksheid of van het ontwijken van de daadwerkelijke uitoefening van de opdrachten die de wetgever aan de gewestelijke overheden heeft toevertrouwd.

Omwille van de belangrijke stap vooruit inzake de bevoegdheden van de gewestelijke overheid, zijn wij niettemin bereid, doch zonder veel enthousiasme, dit ontwerp goed te keuren. **(Applaus bij de Volksunie)**

De Voorzitter : Minister Galle heeft het woord.

Minister M. Galle (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik dank in de eerste plaats de verslaggever voor dit uitstekend verslag, ondanks het feit dat de tijd kort was, maar ook alle commissieleden en leden van de Raad voor hun medewerking om dit belangrijk decreet toch te behandelen.

De verslaggever, de heer Vankeirsbilck, heeft er terecht op gewezen dat er in artikel 18 een technische fout is geslopen, namelijk in 2°, laatste zin, staat „gemeenteraad” in plaats van „burgemeester”. Degenen onder u die met deze materie vertrouwd zijn, zullen onmiddellijk gezien hebben dat dit een technische fout is. Wij kunnen daarbij ten overvloede verwijzen naar artikel 125, paragraaf 3, van de Ge-

meentewet, dat handelt over de schorsing van agenten van politie door de Burgemeester en natuurlijk niet door de Gemeenteraad.

Een gelijkwaardige opmerking geldt immers ook voor artikel 14, waar in de laatste zin bij wijze van tekstcorrectie het woord „gemeenteraad” moet worden vervangen door het woord „provinciegouverneur”.

Verder zou ik toch willen antwoorden aan de heer Desseyn, die daarstraks in zeer korte tijd een lange uiteenzetting heeft gehouden waarbij hij het had over stilzwijgende beslissingen, dat gedurende de zes jaar voorgedij, of beter gezegd administratief toezicht, die ik heb uitgeoefend, het slechts vier keer is gebeurd dat een termijn verstreek en dan nog een paar keer daarvan door het feit dat dossiers werden gestuurd naar het Waalse Gewest of naar het Ministerie van Binnenlandse Zaken in plaats van naar mij. Dat is een paar keer op die vier keer gebeurd.

Mijnheer Desseyn, dit is eigenlijk uw uitgangspunt geweest. Ik zou toch de nadruk willen leggen – en u zult mij beter begrijpen dan wie ook, tenzij dan de andere Burgemeesters – op de gemeentelijke autonomie. Volgens artikel 108 van de Grondwet is de gemeente bevoegd voor alles wat van gemeentelijk belang is, behoudens de goedkeuring van hun handelingen in de gevallen en op de wijze bij de wet bepaald. De toezichthoudende overheid dient dus alleen op te treden om te beletten dat de wet wordt geschonden of het algemeen belang wordt geschaad. Het is bijgevolg niet in overeenstemming te brengen met artikel 108 van de Grondwet dat de Executieve uitspraken moet doen over beslissingen van de Provinciegouverneur in gemeentelijke aangelegenheden. De vrees van sommige leden van de Commissie dat de Executieve dus systematisch de termijn om uitspraak te doen zou laten verstrijken, is niet gegrond.

Maar, mijnheer Desseyn, u zult het met mij eens zijn dat wij, gelukkig voor onze Raad, allemaal veel tijd hebben kunnen besteden aan uw opvattingen. Wij hebben daarover interessante discussies gehad, zoals wij ook een interessante discussie hebben gehad met de heer De Beul, die

gisteren op het einde van de commissievergadering een merkwaardig voorstel deed, namelijk in verband met de gemeenteraadsleden die nu uitgesloten zijn om beroep in te stellen tegen bepaalde beslissingen en waarbij de Executieve ook een stilzwijgende beslissing zou hebben genomen. De heer De Beul drong erop aan dat er in die zin wetgevend werk zou worden gedaan om ook de gemeenteraadsleden aan bod te laten komen en ze de gelegenheid te geven beroep in te dienen. Wij hebben dit voorstel zeer nauwkeurig onderzocht en wij vrezen dat wij ons hier dan toch min of meer op wetgevend en niet op decretaal gebied bevinden. Ik zou zelfs durven stellen dat wij ons met de ene voet op wetgevend en met de andere voet op decretaal terrein bevinden.

Mijnheer De Beul, om zeker te zijn heb ik mij voorgenomen samen met u, met de leden van de Raad en ook die van de Kamer van Volksvertegenwoordigers die daartoe bereid zijn, wetgevend werk te ondernemen.

Geachte collega's, dit was het voornaamste dat ik u wou zeggen. Ik stelde er prijs op de nadruk te leggen op het feit dat wij, als Vlaamse Raad, voor de eerste keer de Gemeentewet wijzigen. Het betreft inderdaad belangrijke procedurewijzigingen.

Ik moet u zeker niet zeggen hoe belangrijk bij voorbeeld het artikel over de taakverdeling tussen de Gouverneur en de Vice-Gouverneur in Brabant is.

Ik dank u allen voor uw medewerking en ook voor het feit dat u is willen blijven om, naar ik hoop, dit decreet goed te keuren. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Neen)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest,

Voorzitter

van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107 quater van de Grondwet.

— **Aangenomen.**

Artikel 2

In afwijking van artikel 75, tweede en derde lid van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De beraadslagingen van de gemeenteraad worden door een onderzoek voorafgegaan telkens als de Executieve het geraden acht.

2° Ook de provinciegouverneur en de Bestendige Deputatie van de provincieraad kunnen een zodanig onderzoek gelasten telkens als de besluiten van de gemeenteraad door hen moeten worden goedgekeurd.

— **Aangenomen.**

Artikel 3

In afwijking van artikel 76, eerste lid van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° Het advies van de Bestendige Deputatie is niet vereist voor de in dat artikel bedoelde zaak.

De in dat artikel bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de provinciegouverneur, die zijn beslissing neemt en van die beslissing aan de betrokken gemeente kennis geeft binnen een termijn van vijftig dagen nadat het besluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen. De provinciegouverneur kan echter de eerste termijn met twintig dagen verlengen, indien hij, met vermelding

van de redenen, vóór het verstrijken van de eerste termijn, ter kennis brengt dat hij slechts binnen de verlangde termijn uitspraak kan doen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de provinciegouverneur geacht de vereiste goedkeuring te hebben verleend.

De provinciegouverneur dient zijn beslissing te motiveren, wanneer hij zijn goedkeuring onthoudt.

2° Wanneer de provinciegouverneur zijn goedkeuring onthoudt, kan de betrokken gemeente in beroep gaan bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur. De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen ervan en binnen dezelfde termijn de betrokken gemeente van de beslissing in beroep kennis te geven. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, is de goedkeuring verworven. De Executieve dient haar beslissing te motiveren, wanneer zij haar goedkeuring onthoudt.

— **Aangenomen.**

Artikel 4

In afwijking van artikel 82bis, § 2 van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De in dat artikel bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de provinciegouverneur, die zijn beslissing neemt en van die beslissing aan de betrokken gemeente kennis geeft binnen een termijn van honderd dagen nadat het besluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de provinciegouverneur geacht de vereiste goedkeuring te hebben verleend.

De provinciegouverneur dient zijn beslissing te motiveren wanneer hij

zijn goedkeuring onthoudt.

2° Wanneer de provinciegouverneur zijn goedkeuring onthoudt, kan de betrokken gemeente in beroep gaan bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur. De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen ervan en binnen dezelfde termijn de betrokken gemeente van de beslissing in beroep kennis te geven. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing wordt kennis gegeven, is de goedkeuring verworven. De Executieve dient haar beslissing te motiveren, wanneer zij haar goedkeuring onthoudt.

— **Aangenomen.**

Artikel 5

In afwijking van artikel 84, § 1 van de Gemeentewet, en artikel 71, § 1 van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De goedkeuring van de besluiten van de gemeenteraad betreffende de in die artikelen bedoelde zaken worden verleend door :

a) de Executieve voor de gemeenten die overeenkomstig artikel 111, § 1, van de gemeentewet meer dan 20.000 inwoners tellen. De Executieve kan deze bevoegdheid aan de provinciegouverneur delegeren voor de klassen van gemeenten die zij bepaalt ;

b) de provinciegouverneur voor de andere gemeenten.

De goedkeuring dient door de toezienende overheid gegeven te worden binnen een termijn van honderd dagen nadat het besluit bij de toezienende overheid is gekomen en binnen dezelfde termijn de betrokken gemeente van de getroffen beslissing kennis te geven. De toezienende overheid kan echter de eerste termijn met veertig dagen verlengen indien zij met vermelding van de redenen, vóór het verstrijken van de eerste termijn, ter kennis brengt dat zij slechts binnen de

Voorzitter

verlengde termijn uitspraak kan doen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de toezienende overheid geacht de vereiste goedkeuring te hebben verleend.

De toezienende overheid dient haar beslissing te motiveren wanneer zij haar goedkeuring onthoudt.

2° Wanneer de provinciegouverneur zijn goedkeuring onthoudt, kan de betrokken gemeente in beroep gaan bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur. De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen ervan en binnen dezelfde termijn de betrokken gemeente van de beslissing in beroep kennis te geven. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing wordt kennis gegeven, is de goedkeuring verworven. De Executieve dient haar beslissing te motiveren wanneer zij haar goedkeuring onthoudt.

— *Aangenomen.*

Artikel 6

In afwijking van artikel 85, tweede en derde lid van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De in dat artikel bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de Bestendige Deputatie, die haar beslissing neemt en van die beslissing aan de betrokken gemeente en aan de titularis van de bediening kennis geeft binnen een termijn van 50 dagen nadat het gemeenteraadsbesluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de Bestendige Deputatie geacht de vereiste goedkeuring te hebben gegeven.

2° De raad en de titularis van de bediening kunnen bij de Executieve beroep instellen tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie binnen een ter-

mijn van 30 dagen na de kennisgeving die hun ervan gedaan wordt. In geval van stilzwijgende goedkeuring overeenkomstig het bepaalde in 1°, kan de titularis van de bediening bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van 30 dagen te rekenen vanaf het verstrijken van de in 1° bepaalde termijn van 50 dagen. De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken binnen een termijn van 50 dagen na het inkomen ervan en binnen dezelfde termijn de betrokken partijen van de beslissing in beroep kennis te geven. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing wordt kennis gegeven, wordt het betrokken besluit van de gemeenteraad geacht te zijn goedgekeurd.

— *Aangenomen.*

Artikel 7

In afwijking van artikel 85bis van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° Indien de titularis van de bediening bezwaar inbrengt, is artikel 6 van dit decreet van toepassing.

2° In de andere gevallen zijn de artikelen 8 en 9 van dit decreet van toepassing.

— *Aangenomen.*

Artikel 8

In afwijking van artikel 86 van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° Van de besluiten van de gemeenteraad moet binnen een termijn van dertig dagen na het treffen ervan een voor eensluidend verklaard afschrift aan het provinciaal gouvernement worden gezonden.

2° Het schorsingsbesluit moet worden genomen en kennis ervan gegeven aan de gemeente binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van het besluit van de gemeenteoverheid bij het provinciaal gouvernement.

3° De gemeenteoverheid die een geschorst besluit rechtvaardigt moet deze beslissing, op straffe van nietigheid van het geschorst besluit, binnen een

termijn van dertig dagen na het treffen ervan aan het provinciaal gouvernement zenden.

— *Aangenomen.*

Artikel 9

In afwijking van artikel 87 van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De in dat artikel bedoelde vernietigingsbevoegdheid wordt uitgeoefend door :

a) de Executieve voor de gemeenten die overeenkomstig artikel 111, § 1 van de Gemeentewet meer dan twintigduizend inwoners tellen. De Executieve kan deze bevoegdheid aan de provinciegouverneur delegeren voor de klassen van gemeenten die zij bepaalt ;

b) de Executieve en de provinciegouverneur voor de andere gemeenten.

2° In geval van schorsing moet het vernietigingsbesluit worden genomen en kennis ervan gegeven aan de gemeente binnen de vijftig dagen nadat het besluit van de gemeenteoverheid tot handhaving van het geschorst besluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

3° Het vernietigingsbesluit van de gouverneur kan, onverminderd de onmiddellijke toepassing ervan, door de Executieve worden teniet gedaan binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen van de dag waarop bij een ter post aangetekend schrijven een afschrift ter kennisgeving aan de gemeente gezonden is.

— *Aangenomen.*

Artikel 10

In afwijking van artikel 88 van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° Ook de Executieve kan de provinciegouverneur met de aanstelling van commissarissen als bedoeld in dat artikel gelasten.

2° Het beroep waarvan sprake in het derde lid van dat artikel staat open bij

Voorzitter

de Executieve.

— **Aangenomen.**

Artikel 11

In afwijking van artikel 93, vierde en vijfde lid van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

De in dat artikel bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de Bestendige Deputatie, die haar beslissing neemt en van die beslissing aan de gemeente, de ambtenaar van de burgerlijke stand en de betrokken beambten kennis geeft binnen een termijn van vijftig dagen nadat het gemeenteraadsbesluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de Bestendige Deputatie geacht de vereiste goedkeuring te hebben gegeven.

De gemeenteraad, de ambtenaar van de burgerlijke stand en de beambten kunnen bij de Executieve beroep instellen tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hun ervan gedaan wordt. In geval van stilzwijgende goedkeuring overeenkomstig het bepaalde in het vorig lid, kunnen de betrokken beambten bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf het verstrijken van de in het eerste lid bepaalde termijn van vijftig dagen. De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen ervan en binnen dezelfde termijn de betrokken partijen van de beslissing in beroep kennis te geven. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing wordt kennis gegeven, wordt het betrokken besluit van de gemeenteraad geacht te zijn goedgekeurd.

— **Aangenomen.**

Artikel 12

In afwijking van artikel 94 van de Ge-

meentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

Tot de schorsing bedoeld in dat artikel wordt beslist door de Executieve of door de provinciegouverneur ingevolge delegatie verleend door de Executieve.

In geval er aan de provinciegouverneur geen delegatie verleend werd, moet onmiddellijk een afschrift van de in artikel 94 bedoelde politieverordeningen aan de Executieve gezonden worden.

— **Aangenomen.**

Artikel 13

In afwijking van artikel 109, derde, vijfde, zesde lid, tweede volzin, zevende en achtste lid van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de bepalingen van artikel 6 van dit decreet.

— **Aangenomen.**

Artikel 14

In afwijking van artikel 109, zesde lid, laatste volzin van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° In de laatste volzin wordt het woord „Koning” vervangen door het woord „Executieve”.

2° De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen ervan, en binnen dezelfde termijn de betrokken partijen van de beslissing in beroep kennis te geven. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt het betrokken besluit van de gemeenteraad geacht te zijn goedgekeurd.

In de laatste zin van dit artikel is er een tekstcorrectie, met name het woord „gemeenteraad” vervangen door het woord „provinciegouverneur”.

Is de Raad het daarmee eens ? (**Instemming**)

Dan is artikel 14 aldus aangenomen.

Artikel 15

In afwijking van artikel 111, § 1 van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De goedkeuring dient door de provinciegouverneur gegeven te worden binnen een termijn van vijftig dagen nadat het besluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen en deze dient binnen dezelfde termijn de betrokken gemeente van de getroffen beslissing kennis te geven.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de provinciegouverneur geacht de vereiste goedkeuring te hebben verleend. De provinciegouverneur dient zijn beslissing te motiveren wanneer hij zijn goedkeuring onthoudt.

2° Wanneer de provinciegouverneur zijn goedkeuring onthoudt, kan de betrokken gemeente en de titularis van de bediening in beroep gaan bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur. De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen ervan en binnen dezelfde termijn de betrokken gemeente van de beslissing in beroep kennis te geven. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing wordt kennis gegeven, is de goedkeuring verworven. De Executieve dient haar beslissing te motiveren wanneer zij haar goedkeuring onthoudt.

— **Aangenomen.**

Artikel 16

In afwijking van artikel 114bis van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse gewest de bepalingen van artikel 6 van dit decreet.

— **Aangenomen.**

Artikel 17

In afwijking van artikel 122, eerste lid van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de bepalingen van artikel 15 van dit decreet.

— **Aangenomen.**

Voorzitter

Artikel 18

In afwijking van artikel 125, §§ 2 en 3 van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De in het artikel 125, § 2 bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de provinciegouverneur die zijn beslissing neemt en van die beslissing aan de betrokken gemeente en aan de titularis van de bediening kennis geeft binnen een termijn van vijftig dagen nadat het gemeenteraadsbesluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de provinciegouverneur geacht de vereiste goedkeuring te hebben gegeven.

De raad en de titularis van de bediening kunnen bij de Executieve beroep instellen tegen de beslissing van de provinciegouverneur binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hun ervan gedaan wordt. In geval van stilzwijgende goedkeuring kan de titularis van de bediening bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen vanaf het verstrijken van de termijn van vijftig dagen na het inkomen van het aan de goedkeuring van de provinciegouverneur onderworpen besluit.

De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen ervan en binnen dezelfde termijn de betrokken partijen van de beslissing in beroep kennis te geven. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing wordt kennis gegeven, wordt het betrokken besluit van de gemeenteraad geacht te zijn goedgekeurd.

2° De in het artikel 125, § 3 bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de Bestendige Deputatie die haar beslissing neemt en van die beslissing aan de burgemeester en aan de titularis van de bediening kennis geeft binnen een termijn van vijftig dagen nadat het besluit van de burgemeester bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de Bestendige Deputatie geacht de vereiste goedkeuring te hebben gegeven.

De burgemeester en de titularis van de bediening kunnen bij de Executieve beroep instellen tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie binnen een termijn van dertig dagen na kennisgeving die ervan gedaan wordt. In geval van stilzwijgende goedkeuring, kan de titularis van de bediening bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen vanaf het verstrijken van de termijn van vijftig dagen na het inkomen van het aan de goedkeuring van de Bestendige Deputatie onderworpen besluit. De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen ervan en binnen dezelfde termijn de betrokken partijen van de beslissing in beroep kennis te geven. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing wordt kennis gegeven, wordt het betrokken besluit van de burgemeester geacht te zijn goedgekeurd.

Zoals u weet, dient er hier ook een tekstverbetering te worden aangebracht : in de laatste zin van dit artikel moet het woord „gemeenteraad” worden vervangen door het woord „burgemeester”. Is iedereen het daarover eens ? (*Instemming*)

Dientengevolge wordt ook artikel 18 aangenomen.

Artikel 19

In afwijking van artikel 127bis, § 1 van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de bepalingen van artikel 15 van dit decreet.

— **Aangenomen.**

Artikel 20

In afwijking van artikel 127ter van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse gewest voor de adjunct-commissarissen van politie de bepalingen van artikel 6 van dit decreet.

— **Aangenomen.**

Artikel 21

In afwijking van artikel 129, § 3 van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest voor de hoofdveldwachters de bepalingen van artikel 6 van dit decreet.

— **Aangenomen.**

Artikel 22

In afwijking van de artikelen 76, eerste lid, 109bis, 132, 133, 147bis, 147ter en 150 van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

„De woorden „Koning” en „Koninklijk Besluit” worden respectievelijk vervangen door „Executieve” en „Besluit van de Executieve”.

— **Aangenomen.**

Artikel 23

Met uitzondering van de in lid twee van artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bedoelde gemeenten, worden de in dit decreet aan de provinciegouverneur opgedragen bevoegdheden ten overstaan van de in het Nederlands taalgebied gelegen gemeenten van de provincie Brabant uitgeoefend door de provinciegouverneur of vice-gouverneur van Brabant naargelang wie van beiden deel uitmaakt van de Vlaamse Gemeenschap.

— **Aangenomen.**

Artikel 24

Het decreet van 25 januari 1983 houdende vereenvoudiging van de procedure zoals bepaald bij artikel 76, 1° van de Gemeentewet wordt opgeheven.

— **Aangenomen.**

Artikel 25

De gemeentebeslissingen genomen vóór de inwerkingtreding van dit decreet, blijven onderworpen aan de regelen die vóór dat tijdstip van kracht waren.

— **Aangenomen.**

Voorzitter

Artikel 26

Dit decreet treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die gedurende welke het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. Wij zullen straks de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer E. Desutter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
— 66 (1981-1982) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Desutter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Robert Van Rompaey, verslaggever, heeft het woord.

De heer R. Van Rompaey : Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar het verslag. Ik meen dat het de moeite loont.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Desutter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke or-

dening en van de stedenbouw.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

— **Aangenomen.**

Artikel 2

In de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw wordt in Titel V — Aanvullende bepalingen voor het Vlaamse Gewest, ingevoegd bij het decreet van 28 juni 1984, een nieuw artikel 80bis ingevoegd luidend als volgt :

„Artikel 80bis

In artikel 58 van deze wet wordt na het eerste lid een nieuw lid ingevoegd waarvan de tekst luidt als volgt :

„Zij kunnen de afgifte van de vergunning daarenboven afhankelijk stellen van een door de aanvrager aan te gane verbintenis om de eigendom van de in de aanvraag aangegeven openbare wegen, aanhorigheden en nutsvoorzieningen zomede van de gronden waarop ze aangelegd of zullen aangelegd worden, vrij en onbelast, en zonder kosten voor de gemeente, om niet aan haar af te staan bij de aanvang van de werken.”

Gelet op het gisteren aangenomen voorstel van decreet van de heer Kelchtermans dienen, uit het oogpunt van legistiek, in dit artikel bij wijze van technische correctie de woorden „artikel 80bis” tweemaal te worden vervangen door de woorden „artikel 80ter”.

Geen bezwaar ? **(Instemming)**

Dan is het aldus verbeterde artikel eveneens aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij zullen straks de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van de-

creet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap
— 335 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Ziehier de uitslag van de stemming voor de aangelegenheden bedoeld in Grondwetsartikel 59bis :

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

100 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

Ziehier de uitslag van de stemming voor de aangelegenheden bedoeld in Grondwetsartikel 107quater :

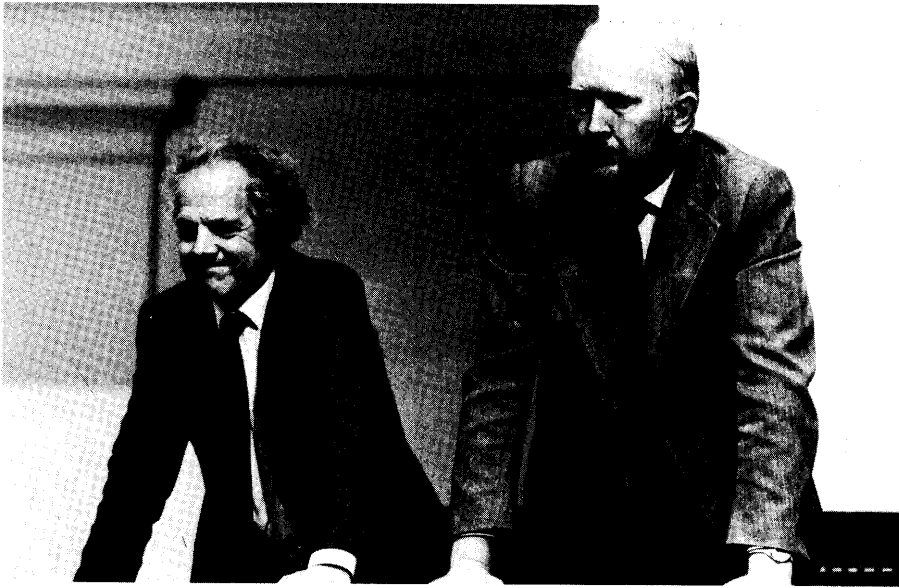
99 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

98 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Baert F.

Stemming bij zitten en opstaan. AGALEV-leden F. Geyselings en L. Dierickx betuigen hun steun voor een amendement van laatstgenoemde op het decreet-milieuvergunning, samen met hun AGALEV-collega mevrouw M. Van Puymbroeck (niet op de foto)

Baldewijns E.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Capoen M.
Caudron J.
Claes A.
Colla M.
Coppieters A.
Cortois W.
Daems J.
De Baere A.
De Beul A.
De Clercq C.
Declercq R.
De Cooman C.
Decoster M.
De Groot E.
Deleek H.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meher W.
De Mol J.
Deneir A.
Denys A.
Derycke E.

Desseyn J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dierickx L.
Flamant E.
Franck B.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans T.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Lenssens J.
Maes R.
M a r c h a n d C .
Mathys P.
Olivier M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Seeuws W.

Sleeckx J.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Stevelynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Temmerman G.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborcht F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vandersmissen E.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey R.
Van Steenkiste F.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verniers J.
Vervaeet D.
Weckx H.
Willems G.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Van Puymbroeck M. (Mevr.)

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Executieve worden overgezonden.

Het lid dat zich heeft onthouden, wordt verzocht de reden van zijn onthouding kenbaar te maken.

Mevrouw M. Van Puymbroeck : Ik heb mij onthouden omdat nu de hele macht naar het Ministerie gaat en dus verder van de bevolking verwijderd is. Ik wil zoveel mogelijk democratisch blijven.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ondertekend te Alden Biesen op 22 mei 1985

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ondertekend te Alden Biesen op 22 mei 1985.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

106 leden hebben ja geantwoord ;
106 leden hebben ja geantwoord.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Baert F.
Baldewijns E.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Breyne P.
B uchmann J .
Capoen M.
Caudron J.
Claes A.
Colla M.
Cooreman E.
Coppieters A.
Cortois W.
Daems J.
De Baere A.
De Beul A.
De Clercq C.
Declercq R.
De Cooman C.
Decoster M.
De Groot E.
Deleeck H.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
De Mol J.

Deneir A.
Denys A.
Deryckx E.
De Seranno J.
Desseyn J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dierickx L.
Flamant E.
Franck B.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans T.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Lenssens J.
Maes R.
Marchand C.
Matthys P.
Olivier M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Temmerman G.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Van houtte M.

Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Rompaey R.
Van Steenkiste F.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verniers J.
Vervaeke D.
Weckx H.
Willems G.
Willockx F.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Executieve worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer H. Suykerbuyk betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking — 337 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben ja geantwoord ;
109 leden hebben ja geantwoord.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Baert F.
Baldewijns E.
Beerden G.
Beysen E.

Voorzitter

Bockstal E.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Capoen M.
Caudron J.
Claes A.
Colla M.
Coppieeters A.
Cortois W.
Daems J.
De Baere A.
De Beul A.
De Clercq C.
Declercq R.
De Cooman C.
Decoster M.
De Groot E.
Deleeck H.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
De Mol J.
Deneir A.
Denys A.
Derycke E.
De Seranno J.
Desseyn J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dierickx L.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans T.
Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Lenssens J.
Maes R.
Marchand C.
Matthys P.
Olivier M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)

Somers J.
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Temmerman G.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Renterghem W.
Van Rompaey R.
Van Steenkiste F.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Verniers J.
Vervaet D.
Weckx H.
Willems G.
Willockx F.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Executieve worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de milieuvergunning — 291 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 19

Aangehouden stemmingen

De Voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen met betrekking tot het ontwerp van decreet

betreffende de milieuvergunning.

Bij artikel 2, 1° is er een amendement van de heer De Mol. Wordt het gesteund ? **(Ja)**

Zij die het amendement willen aannemen, gelieven op te staan.

Tegenproef.

Het amendement is verworpen.

Aan de orde is de aangehouden stemming over het amendement van de heer Vanvelthoven bij artikel 2, 2° .

Wordt het amendement gesteund ? **(Ja)**

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
21 leden hebben ja geantwoord ;
69 leden hebben neen geantwoord ;
17 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Baldewijns E.
Colla M.
De Baere A.
De Loor H.
Derycke E.
Dierickx L.
Geyselings F.
Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Matthys P.
Seeuws W.
Temmerman G.
Tobback L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.

Voorzitter

Ansoms J.
Anthuenis G.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Claes A.
Coppieters A.
Cortois W.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Groot E.
Delahaye T.
Deleecq H.
De Loore-Raeymaekers J.
Deneir A.
Denys A.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Olivier M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Vangronsveld F.

Van Herreweghe M.
Van houtte M.
Van Nevel A.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Willems G.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baert F.
Capoen M.
Caudron J.
De Beul A.
Declercq R.
De Mol J.
Desseyn J.
De Wulf R.
Galle M.
Maes R.
Sleeckx J.
Somers J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste F.
Verniers J.
Vervaeet D.

Dientengevolge neemt de Raad het amendement niet aan.

De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de reden voor hun onthouding kenbaar te maken.

De heer D. Vervaeet : Ik ben afgesproken met de heer Van Rompaey.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, wij aanvaarden dezelfde stemming voor de andere amendementen van de heer Vanvelthoven.

De Voorzitter : Aan de orde is de aangehouden stemming over het amendement van de heer De Mol bij 5° van artikel 2.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
34 leden hebben ja geantwoord ;

72 leden hebben neen geantwoord ;
4 leden hebben zich onthouden

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Baert F.
Baldewijns E.
Caudron
Colla M.
De Baere A.
De Beul A.
De Loor H.
De Mol J.
Derycke E.
Desseyn J.
De Wulf R.
Dierickx L.
Galle M.
Geyselings F.
Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Maes R.
Matthys P.
Seeuws W.
Somers J.
Temmerman G.
Tobback L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Steenkiste F.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Claes A.
Coppieters A.
Cortois W.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.

Voorzitter

De Groot E.
Delahaye T.
Deleecq H.
De Loore-Raeymaekers J.
Deneir A.
Denys A.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Olivier M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborcht F.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Renterghem W.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Willems G.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Capoen M.

Declercq R.
Sleeckx J.
Vervaeet D.

Dientengevolge neemt de Raad het amendement niet aan.

De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de reden voor hun onthouding kenbaar te maken.

De heer R. Declercq : Ik ben afgesproken met mevrouw Boeraeve.

De heer M. Capoen : Ik ben afgesproken met de heer Vannieuwenhuyze.

De Voorzitter : Er is ook een amendement van de heer De Mol dat luidt als volgt : „een nieuw punt 6” toevoegen”.

Mag de uitslag van de stemming bij artikel 2 ook gelden voor deze stemming ? (**Instemming**)

Bijgevolg is dit amendement verworpen.

Alle amendementen op artikel 2 werden verworpen.

Artikel 2 is aangenomen.

Op artikel 3 heeft de heer Dierickx een amendement ingediend.

Wordt dit amendement gesteund ? (**Neen**)

Artikel 3 is aangenomen.

Op artikel 5 werd door de heer De Mol een amendement ingediend.

Aan de orde is de aangehouden stemming over het amendement van de heer De Mol bij artikel 5.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

31 leden hebben ja geantwoord ;

70 leden hebben neen geantwoord ;

7 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Baert F.

Baldewijns E.
Caudron J.
Colla M.
De Baere A.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Mol J.
Derycke E.
Desseyen J.
Geyselings F.
Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Maes R.
Matthys P.
Seeuws W.
Somers J.
Temmerman G.
Tobback L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Claes A.
Coppieters A.
Cortois W.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Groot E.
Delahaye T.
Deleecq H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
De Seranno J.
Devos G. (Mevr.)
Dhoore L.
Diegenant A.

Voorzitter

Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Olivier M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Poma K.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlyncx A.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Daele M.
Van, den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Renterghem W.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verhofstadt G.
Willems G.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Capoen M.
Declercq R.
De Wulf R.
Galle M.
Sleeckx J.
Van Steenkiste F.
Vervaeet D.

Dientengevolge neemt de Raad het amendement niet aan.

De amendementen van de heer Vanvelthoven op artikel 5 werden bij de artikelsgewijze bespreking eenparig

aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel 5 is dus aangenomen.

Op artikel 7 werden door de heer Die-rickx amendementen ingediend.

Worden die amendementen ge-steund ? **(Neen)**

De heer Vanvelthoven diende een amendement in houdende het wegla-ten van artikel 7.

Wij gaan over tot de stemming over het behoud van artikel 7.

Zij die artikel 7 wensen aan te nemen, gelieven op te staan.

De tegenproof.

Artikel 7 is aangenomen.

Op artikel 8 stelt de heer Vanveltho-ven een amendement voor.

Ik veronderstel dat hier dezelfde stemming zal worden uitgebracht als bij de hoofdelijke stemming op het amendement bij artikel **2. (Instem-ming)**

Dan is het amendement niet aangenomen.

Artikel 8 is aangenomen.

Bij artikel 9 werden door de heer Van-velthoven drie amendementen inge-diend.

Het ene amendement is aangenomen bij de artikelsgewijze bespreking. Er zijn nog twee andere amendementen, het ene bij paragraaf 1 en 2 en het an-dere bij paragraaf 3.

Mag over al deze amendementen in één stemming worden gestemd ? **(In-stemming)**

De heer L. Vanvelthoven : Ik verwijs naar de hoofdelijke stemming op het amendement bij artikel 2.

De Voorzitter : Deze amendementen zijn niet aangenomen.

Artikel 9 is aangenomen.

Bij artikel 10 werd een amendement ingediend door de heer De Mol.

De heer **J. De Mol** : Ik vraag de hoofde-lijke stemming.

De Voorzitter : Aan de orde is de aan-gehouden stemming over het amen-dement van de heer De Mol bij artikel 10.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
30 leden hebben ja geantwoord ;
71 leden hebben neen geantwoord ;
5 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Baert F.
Baldewijns E.
Caudron J.
De Baere A.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Mol J.
Derycke E.
Desseyen J.
Geyselings F.
Leclercq J.
Lefebber O. (Mevr.)
Maes R.
Matthys P.
Seeuws W.
Somers J.
Temmerman G.
Tobback L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.

Voorzitter

Ansoms J.
Anthuenis G.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Claes A.
Coppieters A.
Cortois W.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Groot E.
Deleeck H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Galle M.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Olivier M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborcht F.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.

Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Renterghem W.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verhofstadt G.
Vreven A.
Willems G.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Capoen M.
Declercq R.
Sleeckx J.
Van Steenkiste F.
Vervaeet D.

Dientengevolge neemt de Raad het amendement niet aan.

Artikel 10 wordt aangenomen.

Bij artikel 11 werden drie amendementen ingediend, twee door de heer Vanvelthoven en consoorten en één door de heer Leclercq.

Kunnen wij over deze drie amendementen ineens stemmen ? (*Instemming*)

De heer L. Vanvelthoven : Ik vraag de hoofdelijke stemming.

De Voorzitter : Aan de orde is de aangehouden stemming over de amendementen van de heer Vanvelthoven bij artikel 11 en het amendement van de heer Leclercq bij hetzelfde artikel.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
30 leden hebben ja geantwoord ;
68 leden hebben neen geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Baert F.
Baldewijns E.
Caudron J.

De Baere A.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Mol J.
Derycke E.
Desseyn J.
Geyselings F.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Matthys P.
Seeuws W.
Somers J.
Temmerman G.
Tobback L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans J.
Buchmann J.
Claes A.
Coppieters A.
Cortois W.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Groot E.
Deleeck H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Geens G.

Voorzitter

Horlait D.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Olivier M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Renterghem W.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verhofstadt G.
Willems G.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Capoen M.
Declercq R.
De Wulf R.
Galle M.
Sleeckx J.
Van Steenkiste F.
Vervaet D.

Dientengevolge neemt de Raad de amendementen niet aan.

Artikel 11 is aangenomen.

Bij artikel 13 werd een amendement ingediend door de heer Dierickx.

Wordt dit amendement gesteund ?
(Nee)

Artikel 13 is aangenomen.

Bij artikel 14 is er een amendement

van de heer Dierickx.

Wordt dit amendement gesteund ?
(Nee)

Bij dit artikel is er eveneens een amendement van de heer Vanvelthoven.

Geldt dezelfde uitslag als bij artikel 2 ? **(Ja)**

De amendementen zijn verworpen.

Bijgevolg wordt artikel 14 aangenomen.

Bij artikel 15 is er een amendement van de heer Dierickx.

Wordt dit amendement gesteund ?
(Nee)

Er is eveneens een amendement van de heer De Mol om in hoofdorde dit artikel te schrappen.

De heer J. De Mol : Mijnheer de Voorzitter, ik vraag de hoofdelijke stemming.

De Voorzitter : Mijnheer De Mol, u heeft in bijkomende orde de schrapping van paragraaf 2 voorgesteld. Kunnen wij ons dus uitspreken over het meest verstrekkende amendement ?

De heer J. De Mol : Akkoord, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : Wij stemmen dus over het behoud van artikel 15.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
30 leden hebben ja geantwoord ;
70 leden hebben neen geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Baert F.
Baldewijns E.
Caudron J.
De Baere A.
De Beul A.
De Bremaecker J.

De Loor H.
De Mol J.
Derycke E.
Desseyen J.
Geyselings F.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Matthys P.
Seeuws W.
Somers J.
Temmerman G.
Tobback L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans J.
Buchmann J.
Claes A.
Coppeliers A.
Cortois W.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Groot E.
Deleek H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Frack B.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Horlait D.

Voorzitter

Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Olivier M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Renterghem W.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verhofstadt G.
Willems G.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Capoen M.
Declercq R.
De Wulf R.
Galle M.
Sleeckx J.
Van Steenkiste F.
Vervaet D.

De amendementen zijn verworpen.

Artikel 15 wordt dus aangenomen.

Bij artikel 16 is er een amendement van de heer Dierickx.

Is het amendement gesteund ? **(Nee)**

Er is eveneens een amendement van de heer De Mol.

Mag de uitslag van de stemming over het amendement bij artikel 15 ook voor dit amendement gelden ? **(In-**

stemming)

De amendementen zijn bijgevolg niet aangenomen.

Artikel 16 is aangenomen.

Bij artikel 17 is er een amendement in hoofdorde en een amendement in bijkomende orde van de heer De Mol.

Mag de uitslag van de stemming over het amendement bij artikel 15 ook voor deze amendementen gelden ? **(Instemming)**

Er is ook een amendement van de heer Dierickx.

Is het amendement gesteund ? **(Nee)**

De amendementen zijn niet aangenomen.

Artikel 17 is dus aangenomen.

Bij artikel 18 is er een amendement van de heer Vanvelthoven aangenomen tijdens de artikelsgewijze bespreking.

Er zijn bij dit artikel zijn amendementen van de heer De Mol en een amendement van de heer Vanvelthoven.

Mag de uitslag van de stemming over het amendement van de heer De Mol bij artikel 15 ook voor deze amendementen gelden ? **(Instemming)**

Mag de uitslag van de stemming over het amendement van de heer Vanvelthoven bij artikel 2 ook voor dit amendement gelden ? **(Zinstemming)**

De amendementen zijn niet aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel 18 is aangenomen.

Bij artikel 21 zijn er amendementen van de heer De Mol.

Mag de uitslag van de stemming over het amendement bij artikel 15 ook voor deze amendementen gelden ? **(Instemming)**

De amendementen zijn bijgevolg niet aangenomen.

Artikel 21 is dus aangenomen.

Bij artikel 24 is er een amendement in hoofdorde van de heer De Mol.

De heer J. De Mol : Mijnheer de Voorzitter, ik vraag de hoofdelijke stem-

ming.

De Voorzitter : Aan de orde is de aangehouden stemming over het amendement in hoofdorde van de heer De Mol bij artikel 24.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

11 leden hebben ja geantwoord ;

90 leden hebben neen geantwoord ;

5 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Baert F.
Caudron J.
De Beul A.
De Mol J.
Desseyn J.
Geyselings F.
Maes R.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Verniers J.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Baldewijns E.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans J.
Breyne P.
Claes A.
Coppieters A.
Cortois W.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Baere A.
De Bremaeker J.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Groot E.
Delahaye T.
Deleek H.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.

Voorzitter

Denys A.
Derycke E.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Galle M.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans T.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Lenssens J.
Marchand C.
Matthys P.
Olivier M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Rutten M.
Seeuws W.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Sprockeels G.
Stevierlyncx A.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Temmerman G.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborght F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vanhoutte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Renterghem W.
Van Rompaey R.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.

Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verhofstadt G.
Willems G.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Capoen M.
Declercq R.
Sleeckx J.
Van Steenkiste F.
Vervaeke D.

Dientengevolge neemt de Raad het amendement niet aan.

Bij artikel 24 is er eveneens een amendement van de heer Dierickx.

Is dit amendement gesteund ? **(Nee)**

Bij dit artikel 24 is er ook een amendement van de heer Vanvelthoven bij paragraaf 1.

Mijnheer Vanvelthoven, mag de stemming over het amendement bij artikel 2 ook gelden voor dit amendement ?

De heer L. Vanvelthoven : Ja, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : Bij artikel 24 zijn er nog een amendement, in bijkomende orde, van de heer De Mol bij paragraaf 1 en een amendement bij paragraaf 3. Mag de stemming over het amendement bij artikel 15 ook gelden voor deze amendementen ? **(Instemming)**

Bij artikel 24, paragraaf 2 werd een amendement van de heer Vanvelthoven tijdens de artikelsgewijze bespreking aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel 24 wordt aangenomen.

Bij artikel 25 werden drie amendementen ingediend door de heer Vanvelthoven en consoorten.

Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, ik kan instemmen met deze drie amendementen, maar zou de aandacht willen vestigen op een materiële fout.

In de tekst van het amendement moeten, vanaf de vijfde laatste lijn, na het woord vergunning, de woorden „indien in eerste aanleg de definitieve vergunning enzovoort, . . .” worden ge-

schrapt. Dit is een materiële vergissing die noch door de heer Vanvelthoven, noch door ons zelf bedoeld kan zijn. Dus, alles wat na het woord „proefvergunning” komt, dient te worden geschrapt. Daar komt het op neer.

De Voorzitter : Dus die drie amendementen van de heer Vanvelthoven en consoorten worden algemeen aangenomen ? **(Instemming)**

Er is echter nog een amendement van de heer De Mol om § 2 weg te laten.

De heer J. De Mol : Mijnheer de Voorzitter, ik trek dit amendement in.

De Voorzitter : Dan is er nog een amendement van de heer Vanvelthoven om het artikel te schrappen.

De heer L. Vanvelthoven : Mijnheer de Voorzitter, ik trek dit amendement in.

De Voorzitter : Het aldus gewijzigde artikel 25 wordt aangenomen.

De heer Vanvelthoven stelt voor na artikel 26 een nieuw artikel 26bis in te voegen.

Mag ik veronderstellen dat de uitslag van de stemming over het amendement bij artikel 2 hier mag gelden ? **(Instemming)**

Minister J. Lenssens (CVP) bij de eindstemming over zijn decreet-milieuvergunning

Voorzitter

Dan is het niet aangenomen.

Bij artikel 28 is er in feite een amendement van de heer De Mol dat betrekking heeft zowel op de titel boven artikel 28 als op de invoeging van een nieuw artikel 28bis.

De heer J. De Mol : Mijnheer de Voorzitter, vermits dit het laatste amendement is, wens ik een hoofdelijke stemming.

De Voorzitter : Aan de orde is de aangehouden stemming over het amendement van de heer De Mol bij het opschrift boven artikel 28 en houdende invoeging van een nieuw artikel 28bis.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
31 leden hebben ja geantwoord ;
69 leden hebben neen geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Baert F.
Baldewijns E.
Caudron J.
De Baere A.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Mol J.
Derycke E.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
Geyselings F.
Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Maes R.
Matthys P.
Seeuws W.
Somers J.
Temmerman G.
Tobback L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.

Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Coppeters A.
Cortois W.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Groot E.
Delahaye T.
Deleek H.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Olivier M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Daele M.
Van den Brande L.

Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Vangronsveld F.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Renterghem W.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Verhofstadt G.
Willems G.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Capoen M.
Declercq R.
De Wulf R.
Galle M.
Sleeckx J.
Van Steenkiste F.
Vervaeet D.

Het amendement is dus verworpen.
Artikel 28 wordt aangenomen.

Er is een amendement van de heer Vanvelthoven bij artikel 29.

Mag ik veronderstellen dat de uitslag van de stemming over het amendement bij artikel 2 ook voor dit amendement mag gelden ? (**Instemming**)

Bijgevolg is dit amendement niet aangenomen.

Artikel 29 is bijgevolg aangenomen.

Er is een identiek amendement van de heer Vanvelthoven bij artikel 30.

Mag ik veronderstellen dat de uitslag van de stemming over het amendement bij artikel 2 ook voor dit amendement mag gelden ? (**Instemming**)

Bijgevolg is dit amendement niet aangenomen.

Artikel 30 is dus aangenomen.

Bij artikel 37 is er een tekstaanvulling voorgesteld door de heer Vanvelthoven waarmee de Minister reeds zijn instemming heeft betuigd.

Wordt die algemeen aanvaard ? (**Instemming**)

Artikel 37 wordt aangenomen met deze tekstwijziging.

Hetzelfde geldt voor artikel 39. Het

Voorzitter

gewijzigde artikel 39 wordt aangenomen.

Bij artikel 42 stelt de heer Vanvelthoven voor dit artikel te schrappen.

Mag ik veronderstellen dat de uitslag van de stemming over het amendement bij artikel 2 ook voor dit amendement mag gelden ? (**Instemming**)

Bijgevolg is het amendement verworpen.

Artikel 32 is dus aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning.

De heer Vanvelthoven heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer L. Vanvelthoven (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, de SP zal zich onthouden bij de stemming betreffende de milieuvergunning.

De SP zal niet neen stemmen omdat het ontwerp enerzijds de verdienste heeft de verouderde reglementering op de hinderlijke inrichtingen aan te passen en omdat anderzijds een broodnodige coördinatie van exploitatie en bouwvergunningen en integratie van lozingsvergunning wordt bereikt.

De SP zal echter niet ja stemmen omdat ten eerste, daar waar de burger in dit Gewest geconfronteerd wordt met 18 vergunningen, er slechts drie gecoördineerd worden ; omdat, ten tweede, wij niet kunnen aanvaarden dat de milieueffectrapportering en de veiligheidsrapportering bij besluit van de Executieve worden geregeld. Naar onze mening wordt de Vlaamse Raad hierbij buiten spel gezet ; ten derde, omdat de openbaarheid en de inspraak van de bevolking onvoldoende kans krijgen.

Mijnheer de Voorzitter, ik wou er de aandacht op vestigen dat de reële veruiming thans in dit decreet voorzien, de inspraakmogelijk kheden, zowel van de individuele burger als van de milieu- en bewonersgroepen, al te be-

perkt wordt gehouden. Zij staat in schrille tegenstelling met de standpunten door praktisch alle partijen en alle fracties in dit halfroond reeds ingenomen.

Meerdere collega's zullen daarenboven vandaag door hun ja-stem de handtekening verloochenen die zij hebben geplaatst onder talrijke voorstellen van wet en van decreet die werkelijk inspraakmogelijk kheden aan de bevolking willen geven.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dit ontwerp is één stap voorwaarts, daar waar wij de mogelijkheid hadden echt baanbrekend werk te verrichten ter gelegenheid van deze werkzaamheden. (**Applaus bij de SP**)

De Voorzitter : De heer De Mol heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, heren Ministers, geachte collega's, onze fractie zal zich onthouden bij de stemming over het ontwerp van decreet houdende de milieuvergunning.

In dit ontwerp-decreet vinden wij een aantal verbeteringen terug, maar toch blijven er een aantal negatieve aspecten over die er ons in feite niet toe aanzetten dit decreet goed te keuren.

Inspraak, participatie en informatieverschaffing wordt onvoldoende in dit decreet verwerkt en is er vrijwel niet in aanwezig. Wij zijn van mening dat de milieueffectrapportering en de veiligheidsrapportering in een ander decreet zouden moeten worden verwerkt.

Met deze redenen verantwoordend wij onze onthouding.

De Voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

69 leden hebben ja geantwoord ;

2 leden hebben neen geantwoord ;

33 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Cooreman E.
Cortois W.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
Delahaye T.
Deleeck H.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
De Seranno J.
Desutter E.
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Galle M.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Olivier M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.

Voorzitter

Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Vangronsveld F.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Renterghem W.
Van Rompaey R.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Verhofstadt G.
Willems G.

NEEN hebben geantwoord :

Geyselings F.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baert F.
Baldewijns E.
Capoen M.
Caudron J.
De Baere A.
De Beul A.
De Bremaeker J.
Declercq R.
De Loor H.
De Mol J.
Derycke E.
Desseyn J.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Matthys P.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Somers J.
Temmerman G.
Tobback L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste F.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Verniers J.
Vervaeke D.
Willockx F.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachti-

ging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten — 321 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen.

104 leden hebben ja geantwoord.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Anthuenis G.
Baert F.
Baldewijns E.
Bascour J.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Capoen M.
Caudron J.
Cooreman E.
Cortois W.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Baere A.
De Beul A.
De Bremaeker J.

De Clercq C.
Declercq R.
De Cooman C.
Decoster M.
Delahaye T.
Delecke H.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
De Mol J.
Deneir A.
Denys A.
Derycke E.
De Seranno J.
Desseyn J.
Desutter E.
Detière L. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans T.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Lenssens J.
Maes R.
Marchand C.
Matthys P.
Olivier M.
Pede J.
Ramaekers J.
Rutten M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Temmerman G.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.
Vanderheyden V.

De Openbare Vergadering loopt ten einde onder het voorzitterschap van de heer J. Pede (PW). Vergezicht op een deel van de CVP-fractie. Achtergrond (boven) : de pers

Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Renterghem W.
Van Rompaey R.
Van Steenkiste F.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.

Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Verniers J.
Vervaeet D.
Willems G.
Willockx F.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer E. Desutter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
— 66 (1981-1982) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heer Desutter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

Voorzitter

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat.

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

82 leden hebben ja geantwoord ;

21 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Baert F.
Bascour J.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans J.
Breyne P.
Buchmann J.
Capoen M.
Caudron J.
Cooreman E.
Coppieters A.
Cortois W.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Beul A.
De Clercq C.
Declercq R.
De Cooman C.
Decoster M.
Deleecq H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
De Mol J.
Deneir A.
Denys A.
De Seranno J.
Desseyn J.
Desutter E.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Geens G.
Geyselings F.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Horlait D.

Kelchtermans T.
Lenssens J.
Maes R.
Marchand C.
Olivier M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborcht F.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Renterghem W.
Van Rompaey R.
Van Steenkiste F.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Verniers J.
Vervaeet D.
Willems G.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
De Baere A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
Derycke E.
Detiège L. (Mevr.)
De Wulf R.
Galle M.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Matthys P.

Seeuws W.
Sleeckx J.
Temmerman G.
Tobback L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij gekomen aan het einde van onze werkzaamheden van vandaag.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, ik had op het einde van deze week uzelf, het personeel alsook de collega's een prettige vakantie willen toewensen (**Gelach**). Ik wilde u, mijnheer de Voorzitter, ook danken voor de wijze waarop u de werkzaamheden hebt geleid.

De Voorzitter : Mijnheer Van Elewyck, als u met vakantie wilt gaan, is dat vanzelfsprekend uw zaak, maar zoals ik reeds heb aangekondigd, zal het Bureau van de Vlaamse Raad volgende week worden bijeengeroepen om de datum en de agenda van de volgende openbare vergadering vast te leggen.

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 18.05 uur.**

Trefwoordenregister

Administratief toezicht op de gemeenten

Vaststelling procedureregels Gewest, blz. 1305, 1427 1435,1453

Arrondissement Turnhout

Verheffing tot ontwikkelingszone categorie 1, blz. 1323

Audiovisuele programma's van plaatselijk belang

Regeling verbreiding, blz. 1206

Bevordering economische expansie

Wijziging waarborggrens Vlaams Gewest, blz. 1147, 1149, 1348

Bijzondere jeugdbijstand, blz. 1287, 1296, 1298, 1367, 1368

Bodemerosie

Toename, blz. 1341

BRT-televisie

Uitzending voetbalgewelddaden, blz. 1127

Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking

Omvorming, blz. 1373, 1379, 1440

Commissie

Wijziging plaatsvervangende leden, blz. 1329, 1341
Wijziging vaste leden, blz. 1370, 1373, 1386

Cultureel patrimonium en monumenten

Instandhouding eigendom Vlaamse Gemeenschap, blz. 1203

Dringende vraag

Zie Nieuwdonk-Berlare

Economische reconversie Rupelstreek

Houding Vlaamse Executieve, blz. 1323

Genk-Sledderlo

Storten van vliegtuig, blz. 1129

Hinderlijke inrichtingen

Reglementering, blz. 1387, 1396, 1407

Hoogspanningsmasten

Loodvergiftiging bij schilderwerk, blz. 1128

Ingekomen stukken

Aanvullend verslag, blz. 1125
Adviezen van de Raad van State, blz. 1124, 1201, 1255., 1341
Interpellatie, blz. 1125
Motie, blz. 1125
Ontwerpen van decreet, blz. 1123
Ontwerp van resolutie, blz. 1124
Opmerking van het Rekenhof, blz. 1125
Verslagen, blz. 1124
Voorstellen van decreet, blz. 1123, 1201, 1277, 1345
Voorstellen van resolutie, blz. 1124

Internationale Culturele Samenwerking

Beleid Vlaamse Gemeenschap, blz. 1383, 1442

Interpellaties

Zie Arrondissement Turnhout
Bodemerosie
Cultureel patrimonium en monumenten
Economische reconversie Rupelstreek
Milieuproblemen nabij stortplaatsen
Ontwerpplan Afvalstoffen 1986-1990
Ontwikkelingszone Noord-Hageland
Opslagplaatsen vloeibaar gas

Jachtwet

Wijziging, blz. 1264, 1274, 1363, 1364

Leden

Berichten van verhindering, blz. 1123, 1151, 1173, 1201, 1255, 1277, 1323,1341, 1373,1395
Zie Ook Commissie

Mededeling Voorzitter

Zie Motie discriminatie ideologische en filosofische redenen

Milieuvergunning, blz. 1387, 1396, 1407, 1443, 1452

Milieuproblemen nabij stortplaatsen

Laks beleid en tekortkomingen, blz. 1317

Motie discriminatie ideologische en filosofische redenen

Indiening, blz. 1357
Ontvankelijkheid, blz. 1395

Moties

Indiening, blz. 1316, 1321

Motie van orde

Voorstel aanvulling agenda, blz. 1341, 1370
Voorstel verdaging beraadslaging, blz. 1201, 1206

Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen

Algemene en specifieke subsidieregeling, blz. 1173, 1183, 1358

Niet-openbare televisieverenigingen

Erkenning, blz. 1206, 1239, 1358

Nieuwdonk-Berlare

Uitbouw tot recreatiecentrum, blz. 1125

Nota

Zie Persoonsgebonden aangelegenheden

Ontwerpplan Afvalstoffen 1986-1990, blz. 1307

Ontwerp van decreet

Zie Administratief toezicht op de gemeenten.
Bevordering economische expansie
Bijzondere jeugdbijstand
Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking
Milieuvergunning
Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen
Niet-openbare televisieverenigingen
Jachtwet

Preventief bedrijfsbeleid
Samenwerkingsakkoord
Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Ontwerp van resolutie

Zie Persoonsgebonden aangelegenheden

Ontwikkelingszone Noord-Hageland

Verlenging statuut, blz. 1336

Opslagplaatsen vloeibaar gas

Brand- en explosiegevaar, blz. 1313

Particuliere sportinfrastructuur

Subsidiëring oprichtings- en verbeteringswerken, blz. 1190, 1198, 1360

Persoonsgebondenaangelegenheden

Bevoegdheid Gemeenschap, blz. 1277, 1366

Politieke vormingsinstellingen

Subsidieregeling vormingswerk met volwassenen, blz. 1135, 1143, 1346, 1347

Preventief bedrijfsbeleid

Oprichting Vlaamse Commissie, blz. 115 1, 1161, 1349, 1350

Privaatrechtelijke Nederlandstaligearchief- en documentatiecentra

Erkenning en subsidiëring, blz. 1130, 1133, 1345

Ruimtelijke ordening en stedenbouw

Aanvulling wet 29 maart 1962, blz. 1440, 1454
Wijziging wet 29 maart 1962, blz. 1255, 1262, 1361, 1362

Samenwerkingsakkoord

Vlaamse Gemeenschap - Duitstalige Gemeenschap, blz. 1380, 1383, 1442

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, blz. 1165, 1169, 1352, 1356

Sociale huisvesting

Problemen, blz. 1329

Stemmingen

Aangehouden stemmingen
Bijzondere jeugdbijstand, blz. 1367
Jachtwet, blz. 1363
Milieuvergunning, blz. 1443
Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen, blz. 1359
Politieke vormingsinstellingen, blz. 1346
Preventief bedrijfsbeleid, blz. 1349
Ruimtelijke ordening en stedenbouw, blz. 1361
Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, blz. 1352
Hoofdelijke stemmingen
Aanvulling wet ruimtelijke ordening en stedenbouw, blz. 1454
Administratief toezicht op de gemeenten, blz. 1453
Bevordering economische expansie, blz. 1348
Bijzondere jeugdbijstand, blz. 1368

Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking, blz. 1440
Internationale culturele samenwerking, blz. 1442
Jachtwet, blz. 1364
Milieuvergunning, blz. 1452
Moties besluit interpellatie, blz. 1369
Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen, blz. 1358
Particuliere sportinfrastructuur, blz. 1360
Persoonsgebonden aangelegenheden, blz. 1366
Politieke vormingsinstellingen, blz. 1347
Preventief bedrijfsbeleid, blz. 1350
Privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra, blz. 1345
Samenwerkingsakkoord, blz. 1442
Sociaal-Economische Raad van Vlaan-

deren., blz. 1356
Wijziging wet ruimtelijke ordening en stedenbouw, blz. 1362

Villa Maritza te Oostende

Aankoop, verhuring en bestemming, blz. 1126

Voorstel van decreet

Zie Audiovisuele programma's van plaatselijk belang
Hinderlijke inrichtingen
Particuliere sportinfrastructuur
Politieke vormingsinstellingen
Privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra
Ruimtelijke ordening en stedenbouw

Voorstel van resolutie

Zie Internationale culturele samenwerking

Vragen

Zie BRT-televisie
Genk-Sledderlo
Hoogspanningsmasten
Villa Maritza te Oostende
Waterzuiveringsbeleid

Waterzuiveringsbeleid, blz. 1128

Werkzaamheden

Regeling, blz. 1150, 1172, 1199, 1253, 1275, 1307, 1321, 1339, 1345, 1371, 1394, 1395, 1426, 1455

